

364

TITEL

SCHRIJVER

Vak 57

|| 7 |

No.

SCHRIJVER

TITEL

54

L B 343

Vak 57

Waar Afbeeldsel

VAN DEN

H. Alphonsus Maria de Liguori,

naar eene schilderij, tien jaren vóór den dood des Heiligen
Kerkleeraars (1777) vervaardigd, thans vereerd in de kerk
van de H. Maria in Monterone, te Rome.

Vak 57 No 364

BEZOEKEN BIJ JESUS CHRISTUS

IN HET

ALLERHEILIGSTE SACRAMENT

EN BIJ DE

Onbevleete altijd Maagd en Moeder Gods Maria

DOOR DEN HEILIGEN

ALPHONSUS MARIA DE LIGUORI,

*Belijder, Bisschop, Kerkleeraar,
Stichter van de Congregatie des Allerh. Verlossers.*

Uit het Italiaansch vertaald

DOOR

K. M. A. L. WULFINGH,

Priester derzelfde Congregatie.

ROME,

TER DRUKKERIJ

van de H. Congregatie tot Voortplanting des Geloofs.

AMSTERDAM,

F. H. J. BEKKER.

Singel 564.

1896.

VERBODIGE EN KINDERLIJKE

H U L D E

aan den Heiligen Stichter onzer Congregatie

DEN

H. ALPHONSUS MARIA DE LIGUORI,

BIJ GELEGENHEID VAN

HET ZILVEREN FEEST

ZIJNER

Kerkleeraarswaardigheid:

1871. — 23 Maart. — 1896.

het Tweede eeuwfeest zijner Geboorte:

1696. — 27 September. — 1896.

EN

Derde halve-eeuwfeest zijner Bezoeken:

1745. — Voorjaar. — 1895.

Aureus S. Alphonsi M. libellus, a *visitando Christo in Sacra Eucharistia et a salutanda Deipara Maria* inscriptus, nulla indiget nova commendatione. Satis ex eo laudatur, quod in omnes fere linguas versus est, et in singulis prope innumeras recenset editiones. Gaudemus de nova hac, quae Romae prodiit, versione Hollandica, quam cum accuratissimam testentur duo ex nostris Sacerdotibus Hollandicis a Nobis deputati, libentissime, quantum ad Nos pertinet, probamus, et ut publici iuris fiat, permittimus.

Romae, apud S. Alphonsum, die 23 Aprilis 1896

M. RAUS, C. SS. R.

Sup. Gen. et Rect. Maj.

VERTALING.

Het gouden boekje van den H. Alphonsus Maria: *Besoeken bij Jezus Christus in het allerh. Sacrament en bij de . . . Moeder Gods Maria* behoeft geen nieuwe aanbeveling meer. Daarin alleen ligt een voldoende lofspraak, dat het in bijna alle talen is overgezet en in iedere taal als ontelbare uitgaven verwierf. Wij verheugen ons over deze nieuwe Hol-

landsche vertaling, welke te Rome verscheen, en daar zij naar de getuigenis van twee Hollandsche priesters onzer Congregatie, door ons daarmede belast, allernauwkeurigst bevonden is, willen Wij die, voor zoover Ons betreft, zeer gaarne goedkeuren, en geven Wij verlof ze door den druk te verspreiden.

Imprimatur.

FR. RAPHAEL PIEROTTE.
O. P. S. P. A. Magister.

Imprimatur.

FRANCISCUS CASSETTA.
Patr. Antioch. Vicesg.

AANBEVELINGEN

VAN

Hunne Doorluchtige Hoogwaardigheden,

DEN

Aartsbisschop en de Bisschoppen

VAN

NEDERLAND.

Gaarne willen Wij de „Bezoeken” van den H. Alphonsus bijzonder aanbevelen, daar Wij overtuigd zijn, dat door dit Werkje de liefde der geloovigen tot Jesus in het H. Sacrament en zijne H. Moeder meer en meer zal bevorderd worden.

Utrecht, 9 Maart 1896.

† H. VAN DE WETERING,
Aartsbisschop van Utrecht.

Naar het voorbeeld van den Aartsbisschop van Utrecht, en niet minder uit eigen overtuiging, bevelen Wij den

geloovigen het veelvuldig gebruik der „Bezoeken” van den H. Alphonsus gaarne aan. Mogen allen daardoor meer en meer ontstoken worden in liefde tot Jesus en Maria en ontbranden in ijver voor de *voortdurende aanbidding van het Allerheiligste*, welke Wij, zooals in Ons Vasten-mandement gezegd is, dit jaar in Ons Bisdom willen invoeren.

Haarlem, 10 Maart 1896.

† C. J. BOTTEMANNE,
Bisschop van Haarlem.

De zoo alom bekende *Bexoeken bij Jesus Christus in het allerheiligste Sacrament en bij de Onberlekte altijd Maagd en Moeder Gods Maria*, van den H. Alphonsus Maria de Liguori, behoeven Onzerzijds wel geene aanbeveling meer. Pausen, Bisschoppen, geleerden en heiligen hebben er den lof van verkondigd, ja, geheel de katholieke Kerk, daar het in alle talen met duizenden exemplaren verspreid is, stemt met die lofspraak in. Wel eigenaardig is de hulde, welke Pater Wulfingh den H. Stichter zijner Congregatie

brenge, door eene nieuwe vertaling naar den oorspronkelijken tekst, gedurende dit jubeljaar in het licht te geven. Wij vereenigen Ons van harte met iedere hulde den H. Alphonsus gebracht, doch hopen, dat deze in 't bijzonder er krachtig toe moge bijdragen, om de schoone godsvrucht te bevorderen, welke de H. Schrijver zelf zoo standvastig beoefend, zoo dringend aanbevolen en door dit Boekje den geloovigen zoo gemakkelijk gemaakt heeft, Wij bedoelen: *het dagelijksch bezoek bij Jesus in het allerh. Sacrament en bij de allerh. Maagd Maria.*

Breda, 10 Maart 1896.

† P. LEIJTEN,
Bisschop van Breda.

Het is Ons in waarheid een genoegende gelegenheid te hebben om het „gouden Boekje” des H. Alphonsus te kunnen aanbevelen.

Och, of alle geloovigen de vurige liefde tot Jesus Christus in zijn H. Sacrament en tot de Onbevleete Maagd Maria, welke zoo luide spreekt uit

iedere bladzijde der „Bezoeken”, meer en meer mochten beoefenen. Dat Jesus in zijn Geheim van liefde bemind, bezocht, aanbeden worde! Moge daartoe deze nieuwe vertaling strekken!

Roermond, 12 Maart 1896.

† FR. A. H. BOERMANS,
Bisschop van Roermond.

De „Bezoeken” bij het Allerheiligste Sacrament van den H. Kerkleeraar Alphonsus Maria de Liguori, Ons dierbaar reeds van Onze jeugd af, worden gaarne en dringend door Ons aanbevolen.

's-Bosch, 11 Maart 1896.

De Bisschop van 's Bosch,
† W. VAN DE VEN.

Aan

den Wachtter der H. Stede,
den Opvolger van MARIUS,

DEN HOOGEERWAARDEN HEER

Mgr. BERNARDUS HENRICUS KLÖNNE,

*Eere-Kamerheer van Z. H. Paus Leo XIII,
Pastoor van het Bagijnhof te Amsterdam.*

Monseigneur,

*Kon ik wel eene vertaling van Alphon-
sus' „Bezoeken” ondernemen in het jaar
Onzes Heeren 1895, zonder te denken
aan U? In dat jaar werd het zevende
halve-eeurfeest van het H. Sacrament
van Mirakel te Amsterdam, met zooveel*

luister, onder uwe leiding gerierd! Ik kende daarbij uwen ijver voor de aanbidding van het H. Sacrament: neen, ik kon mij niet bedriegen in mijn voor gevoel toen ik, te Rome vertoevend, mijn „Voorwoord” tot deze nieuwe vertaling bereidde en op H. Sacramentsdag van 1895 onderteekende. Ik vormde reeds toen het plan deze Vertaling op te dragen aan den Oprolger van Marius, aan den „Wachter der H. Stede”!

Gij hebt die opdracht welwillend aanvaard, Monseigneur, en ik mocht uit uwen mond vernemen, hoe gij dat Boekje reeds van uwe jeugd af hebt liefgehad, en nog steeds voortgaat te beminnen. Ontvang voor die aanvaarding en die uiting mijn oprecht hartelijken dank, en bereed mij, als ik U bidden mag, aan Jesus in het H. Geheim zijner liefde.

DE VERTALER.

VOORWOORD VAN DEN VERTALER.

Geen heilige van 't Nieuw Verbond zegeviert nu bij God in den hemel, die niet gedurende zijn leven van liefde ontstoken was tot Jesus in het H. Sacrament, die niet dikwijls den „Gevangene der liefde” in zijne tabernakelen bezocht, en zich niet op het innigst met hem vereenigd hield. Onder alle heiligen echter munt daarin, met den grooten Kerkleeraar Thomas van Aquine, een andere Kerkleeraar uit : de H. Alphonsus Maria de Liguori. Van hem getuigt de H. Kerk, dat hij, *de onafgebroken beschouwer van het allerheiligste Sacrament, er den eeredienst op wonderbare wijze van bevorderd heeft* ¹⁾.

Reeds van de eerste kinderjaren brandde in Alphonsus het vuur der god-

---

¹⁾ *Sacrae Eucharistiae contemplator assiduus, ejus cultum mirifice propagavit.* Brev. Rom. In Festo. Lect. V.

delijke liefde. Hij leerde van zijne godvreezende moeder zijn verborgen God en Zaligmaker beminnen, diens bijzijn zoeken en er zijne vreugd in vinden van lang te mogen verwijlen bij Jesus in het H. Sacrament, *die er zijn vermaak in schept te zijn met de kinderen der menschen* ¹⁾.

Napels telde destijds meer dan 500 openbare kerken en kapellen. Iederen dag van 't jaar was er, in eene of andere kerk, openbare aanbidding van het Allerheiligste of Veertig-uren-gebed. Welnu, waar Jesus ter aanbidding was uitgesteld, dáár vond men ook Alphonsus, reeds als kind, later als knaap en jongeling, nog verder als rechtsgeleerde, als advocaat, het meest echter als godgewijde en priester. Met zulken heiligen eerbied, met zoo brandende liefde, was hij daar, bij zijne langdurige bezoeken, neergeknield, dat hij aller aandacht op zich en veler harten tot Jesus moest trekken. Men kon het hem aanzien: „in dat Sacra-

---

¹⁾ *Deliciae meae esse cum filiis hominum.*
Prov. 8. 31.

„ment vond hij den schat zijns harten. „zijn Jesus, zijn al"! Dáár putte hij de kracht, gelijk hijzelf in de Inleiding tot deze „Bezoeken" getuigt, om vaarwel te zeggen aan de wereld, die hem van zoo vele zijden aanlokkelijk moest voorkomen, die hem alle voordeelen en eene roemrijke toekomst met kwistige handen aanbood.

Is het wonder, dat die liefde in het hart van dezen minnaar niet kon besloten blijven? Zij ontbrandde tot ijver; de vlam, die het hart verteerde, sloeg naar buiten en zocht ook andere harten te ontsteken.

Nauwelijks diaken gewijd, ontving hij van den Aartsbisschop van Napels, Kardinaal Pignatelli, de rechtsmacht om het woord Gods te verkondigen. Slechts weinige dagen daarna stond hij op den kansel. En zijn eerste woord? Het kon wel niet anders: *Hij sprak over het H. Sacrament!* Hij hield die eerste predikatie, bij gelegenheid eener aanbidding, in de kerk van S. Giovanni della Porta. Zijn tekst was het eerste vers van Isaias' 64ste hoofdstuk: *Och, mocht*

gij de hemelen doorbreken en nederdalen, . . . de wateren zouden in vuur verdampen ¹⁾! Geheel die smeekbede van den profeet past hij dan toe op het H. Sacrament, op den Godmensch, die uit den hemel gedaald *een vuur kwam ontsteken op aarde*, die daarom als *Gevangene der liefde* op onze altaren verwijlde, en *geen ander verlangen had dan dat vuur in aller harten te zien branden!* Inderdaad, zegt een ooggetuige, geheel het gehoor smolt weg in tranen, . . . *het vuur der goddelijke liefde deed de wateren verdampen* ²⁾!

Priester geworden en missionaris, sprak hij zeer dikwijls over het allerheiligste Sacrament, voortdurend spoorde hij de geloovigen aan Jesus in dat heilig geheim te beminnen en daarom veelvuldige bezoeken te brengen bij dien *Gevangene der liefde!* Dat „Bezoek” bleef dan ook, voor hem persoonlijk, de meest geliefde oefening van godsvrucht: hij bracht al den tijd,

---

¹⁾ *Utinam dirumperes coelos et descenderes, . . . aquae arderent igni.*

²⁾ Tannoja. Lib. I. Cap. X.

dien hij beschikbaar had, bij zijn Jesus door.

In 1732 stichtte hij zijne Congregatie. Wat lijden, wat tegenkantingen en droefheden hij daarbij moest onder vinden, zal wel nooit een pen beschrijven; maar, wat onbetwistbaar is, hij zocht, en vond in ieder leed, zijn troost bij Jesus in het H. Sacrament.

* *
*

't Was Dinsdag, 21 Mei 1895. Vroeg in den morgen verlieten wij Pagani, waar de heilige overblijfselen van den Schrijver der „Bezoeken” rusten. Wij reden naar Ciorani ¹⁾. Het was een heerlijke dag, en wij hadden reeds vroeg in den voormiddag onze bestemming bereikt.

---

¹⁾ Ciorani was weleer een klein leengoed der Familie Sarnelli. De bezitter, ten tijde des H. Alphonsus, was Baron Angelo Sarnelli, vader van den eerbiedw. Dienaar Gods Januarius Sarnelli, een van Alphonsus' eerste volgelingen, wiens proces van zaligspreking thans te Rome aanhangig is. Dezes broeder Andrea Sarnelli, een voorbeeldig priester, bevestigde nog later de stichting zijns vaders voor de Congregatie. Zij kwam tot stand den 12 Sept 1735.

Ciorani!... O, wat zoete en dierbare herinneringen moest die plaats, die kerk, dat klooster in ons opwekken! Dáár is het stamhuis, het oudste onzer nog bestaande kloosters! Dáár leefde en leed de H. Stichter in de moeilijkste dagen van zijn veel bewogen leven. Die kerk, dat klooster zijn door hemzelve ontworpen, onder zijn toezicht gebouwd! Dáár werd het eerste algemeen kapittel gehouden, dat hem tot algemeenen overste verkoos! Dáár vestigde hij het eerste novitiaat zijner Congregatie! Dáár voerde hij voor 't eerst de geestelijke oefeningen in voor priesters en voor leeken, die er samenstroonden, om onder zijne leiding hun leven te heiligen! Dáár was het, dat Alphonsus' eigen vader, Don Joseph de Liguori, de geestelijke oefeningen volgde en zich diep bewogen kwam aanbieden, om als werkbroeder te leven en te sterven in de Congregatie van zijn dierbaren Alphonsus ¹⁾. Alles was ons daar eer-

¹⁾ Als kostbaar aandenken van Alphonsus' vader bewaart men nog, in het klooster te Ciorani, vier gesneden beeldjes. Ze stellen

biedwaardig en heilig. Wij zagen en vereerden er de boete-cel, in welke onze serafijn van liefde zich tot den bloede kastijdde! Wij zagen en vereerden er ook de cel, welke hij bewoonde (thans een bidkapel) en in welke hij zijne „Bezoeken” schreef. Hier inderdaad, ja hier, is de oorsprong van het nooit volprezen Boekje!

Het dagelijksch bezoek van het H. Sacrament en van de allerh. maagd Maria was van den beginne af een voorschrift voor Alphonsus' volgelingen. Hij gaf zelf daartoe een leiddraad aan de novicen. Hij schreef namelijk tot dat einde enkele bezoeken, welke zij bij afwisseling gebruikten. Ook priesters en leeken, die er zich afzonderden, maakten daarvan gebruik, en zoo geschiedde het, dat een leek, getroffen door den heiligen eenvoud en de wonderbare zalving, den heilige

---

den lijdenden Jesus voor: in den hof van Olijven, aan de geeselkolom, als *Ecce Homo* en aan het kruis. Overal droeg deze onverschrokken christen deze beeldjes met zich, ja, zelfs wanneer hij als kapitein der galeien dienst had, zag men ze op den lessenaar zijner kajuit geplaatst.

aanried, die bezoeken voor het algemeen nut in het licht te geven.

De H. Schrijver zelf verhaalt dat in een voorwoord der eerste uitgave. Dàt voorwoord: „Aan den Lezer”, is door hemzelve veranderd, zooals blijkt uit deze vertaling, in welke wij den tekst gevolgd hebben, eener latere uitgave, door den H. Alphonsus zelve nagezien en verbeterd. Oorspronkelijk luidde het aldus:

„DE SCHRIJVER AAN DEN LEZER.”

Van de overwegingen en gevoelens, welke men in dit boekje zal lezen, waren er eenige door mij verzameld, om de godsvrucht van de jongelieden onzer kleine Congregatie te bevorderen, bij het bezoek, dat zij overeenkomstig onze gebruiken, dagelijks brengen bij het allerh. Sacrament en de allerh. maagd Maria.

Een godreexende leek, die zijne afzondering hield in ons klooster, hoorde er ook de voorlezing van. Hij vond er behagen in en wilde, dat ze op zijne kosten, ten algemeenen nutte, zouden gedrukt worden. Hij verplichtte mij

tevens het getal te vermeerderen, opdat de godvruchtige personen er voor iederen dag der maand gebruik van konden maken. Aanvaard dan, geliefde Lexor, dit arm boekje, dat zeer eenvoudig is opgesteld, zooals gijzelf zult bemerken. Ik bid u daarvan, zooveel u mogelijk is, nergens anders gebruik te maken, dan in tegenwoordigheid van Jesus in het allerh. Sacrament. Dáár immers zult gij, meer dan op iedere andere plaats, doordrongen worden van de zoete vlammen der goddelijke liefde. Ik vraag ook van u, dat gij dien persoon en mij, wij mogen dan reeds gestorven of nog levend zijn, bij het Allerh. Sacrament wilt aanbevelen: 't is toch uw nut, wat wij beoogd hebben.

Leef met God en word heilig!

Wie deze leek geweest is, kan niet met volkomen zekerheid gezegd worden, men vermoedt echter, met veel waarschijnlijkheid, dat het Don Joseph was, de eigen vader des heiligen ¹⁾). In ieder geval, Alphonsus nam het voorstel aan, zette zich on-

¹⁾ Dilgskron. Leben. B. II. Kap. 2.

middellijk aan het werk, om nog zoo-
veel bezoeken te schrijven, dat
zij voor eene geheele maand konden
voldoen, en hield zich daarmede bezig
van Maart tot Augustus 1744. Den
10 Augustus van dat jaar schreef hij
aan den kanunnik Sparano, zijn Cen-
sor te Napels, met het verzoek de
uitgave ervan zoo veel mogelijk te
willen bespoedigen. Het was dus einde
1744, hoogstens begin 1745, dat het
Boekje te Napels verscheen ¹⁾. Het
is mij niet mogen gelukken een enkel
exemplaar te kunnen opsporen van
de eerste Napelsche uitgave. De
oudste, welke ik vond, is die van
1748 ²⁾. Dat intusschen reeds in 1745
de eerste uitgave verscheen is zeker,
sedert de brieven des heiligen verza-
meld en uitgegeven zijn. Geheel den
tijd, dat de heilige er aan arbeidde,
is dan ook de gewone aanhef zijner
brieven ³⁾: „Geloofd zij J. C. in het
„allerh. Sacrament”!

¹⁾ Dilgskron. t. a. p.

²⁾ In de bibliotheek van ons Generaal-huis,
S. Alfonso, te Rome.

³⁾ Lettere d. S. Alf. 15 Mrt. 10 Aug. 1744.

De geschiedschrijver Rohrbacher vergist zich derhalve, als hij, op het voetspoor van vele levensbeschrijvers des heiligen, zegt: „Het was in 1748, te Iliceto, dat de H. Liguori zijn eerste werkje in het licht gaf: Bezoeken, enz”¹⁾). Eerst en vooral omdat de heilige schrijver in het jaar 1748 niet te Iliceto woonde; hij was dáár metterwoon gevestigd van 28 Maart 1745 tot Paschen 1747, toen hij weer naar Ciorani terugkeerde om er tot November 1751 te verblijven. Ciorani is in ieder geval de plaats, waar hij de „Bezoeken” schreef. Was toch misschien de woonplaats des heiligen Iliceto, toen de eerste uitgave het licht zag? Verscheen het Boekje eerst na 28 Maart 1745, zoodat men er van Augustus 1744 af, dus niet minder dan ruim zeven maanden aan arbeidde? 't Is wel mogelijk, maar niet waarschijnlijk.

Wij bevonden ons derhalve dáár, te Ciorani, juist 150 jaren na de

¹⁾ Hist. univ. de l'Eglise Cath. Livre 89, § 2. (In de uitgave van 1843—50: Tom. 27, blz. 63).

eerste verschijning der „Bezoeken”:
1745—1895!

* * *

Heeft de beroemde en godvruchtige geschiedschrijver Rohrbacher zich vergist in zijne opgave van tijd en plaats voor de eerste uitgave van Alphonsus' „Bezoeken”, in zijn waardeering van dat kleine Boekje vergist hij zich niet. Ziehier de merkwaardige woorden, welke hij naar aanleiding der „Bezoeken” en van een ander werk des heiligen, „de Heerlijkheden van „Maria”, over Alphonsus' werken schrijft ¹⁾:

„In deze twee werken, zooals in „veel dergelijke meer, zegt de H. Liguori bijna niets uit zichzelf, en „toch vloeit alles voort uit zijn hart. „'t Is omdat zijn hart eene levende fontein is, in welke de zuiverste wateren „samenstroomen uit de H. Schrift en „de Overlevering, uit de heilzame onderrichtingen van aartsvaders en „profeten, van kerkleeraars en god-

¹⁾ T. a. p. blz. 75.

„vruchtige schrijvers. De Zaligmaker
„zeide tot de Samaritaansche vrouw:
„*Wie gedronken zal hebben van het*
„*water, dat ik hem geven zal, zal in*
„*eeuwigheid niet dorsten; maar het*
„*water, dat ik hem geven zal, zal in*
„*hem eene bron worden van water, dat*
„*springt tot in het eeuwige leven* ¹⁾.
„Die bron vinden wij in den Bisschop
„van St. Agatha: uit al zijn woorden
„en werken en schriften springt het
„water op ten eeuwigen leven!”

Toen Rohrbacher deze woorden schreef was het Boekje reeds alom bekend als een onwaardeerbare schat, uit den hemel door een heilige aan de aarde geschonken! Hier neerschrijven hoe Pausen, Bisschoppen, tal van geleerde en godvruchtige schrijvers het als om strijd geprezen hebben, zou stof genoeg leveren voor een lijvig boekdeel; maar ik moet er aan ver-zaken, nu ik slechts een Voorwoord te schrijven heb. Om alles in 't kort

---

¹⁾ *Qui biberit ex aqua, quam ego dabo ei, non sitiet in aeternum; sed aqua quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquae salientis in vitam aeternam.* Joan. 4, 13, 14.

saam te vatten, wat zoovelen gezegd hebben van de „Bezoeken”, ook door onzen genialen Broere ¹⁾ „aanbid- delijk schoon” genoemd, wil ik mij bepalen tot de volgende woorden uit de proces-akten voor den titel van Kerkleeraar, ter eere van den H. Alphonsus, te Rome gevoerd ²⁾.

„Dwaas zou hij voorzeker zijn, die „beweren zou, dat Alphonsus de uit- „vinder is van bezoeken bij het hoog- „heilig Sacrament. Die oefening van „godsvrucht behoeft immers geen an- „deren leermeester dan een levendig „geloof. Daarom is er ook geen hei- „lige, wien die godsvrucht vreemd „was, geen die ze niet beoefende, door „geheele dagen, soms nachten, door te „brengen vóór het allerh. Sacrament. „Maar eene zeker geheel bijzondere „verdienste van den H. Alphonsus is „hierin gelegen, dat hij die allertec- „derste godsvrucht onder *bepaalden, „gemakkelijken, lichten en voor alle geloov- „vigen beoefenbaren vorm* gebracht

¹⁾ De Katholiek. D. 27, blz. 14.

²⁾ URBIS ET ORBIS. Conc. Tituli Doct. n°. 363, 364.

„heeft: daartoe gaf hij voor iederen
„dag der maand beschouwingen uit
„de H. Schrift, aanhalingen der H.
„Vaders, vurige gevoelens van liefde
„en schietgebeden; daartoe voegde hij
„er de geestelijke communie aan toe,
„en eindelijk eene begroeting der
„allerheiligste maagd Maria.

„Zeker, meer volmaakte en in het
„gebed geoefende zielen hebben er
„geen behoefte aan, als zij vóór het
„allerheiligste Sacrament geknield lig-
„gen, nog van elders stof te zoeken
„tot overweging of beschouwing, of
„aanleiding om akten van deugden
„op te wekken: doch zulks is slechts
„aan zeer weinigen geschonken. Over 't
„algemeen hebben de geloovigen, hoe-
„zeer ook geoefend in deugd en gebed,
„eenige hulpmiddelen noodig, om de
„heilzaamste vruchten, welke in deze
„godvruchtige oefening verborgen lig-
„gen, overvloedig te kunnen smaken,
„vooral echter om daarin te volharden
„en door geen verveling van de stand-
„vastige beoefening te worden weer-
„houden. Ja, zelfs volmaakte zielen
„kunnen soms, in staat van dorheid

„en inwendige troosteloosheid, de hulp
„van eenig boek niet ontberen. Zóó
„getuigt de beroemde leermeesteresse
„van die bovennatuurlijke kunst, welke
„wij gebed noemen, de H. Teresia!

„Welnu, zulk een steun gaf de H.
„Alphonsus aan allen in de ruimste
„mate! Dat hij daardoor voorzag in
„een ware behoefte, dat hij zekere
„leemte heeft aangevuld, dat bewijzen
„klaarblijkelijk èn de toejuichingen èn
„de ijver, met welke dat Alphonsiaan-
„sche Boekje overal werd ontvangen.
„Vandaar die overzettingen in alle
„talen van de Latijnsche (Westerse),
„ja ook in eenige van de Oostersche
„kerk, en wel bepaald in de Arabische
„en de Malabaarsche talen. Behalve
„de NAVOLGING VAN CHRISTUS
„zullen maar zeer weinige boe-
„ken van dien aard bestaan,
„die in zoo korten tijd, op zulke
„wijze over geheel de Katho-
„lieke wereld verbreid zijn ¹).

„'t Is dan ook niet bevreemdend,
„dat tegenwoordig *het Bezoek bij het*

---

¹ Wij onderschrijven.

„*allerheiligste Sacrament onder de ge-*
„*wone godsvruchttoefeningen, aan alle*
„*geloovigen eigen, gerekend wordt. Ge-*
„*lijk men dus de godsvrucht van den*
„*H. Roxenkrans aan den H. Domi-*
„*nicus, de beoefening van den Kruis-*
„*weg aan de zonen van den Seraphijn-*
„*schen Franciscus, de geestelijke*
„*afzondering aan den H. Ignatius*
„*verschuldigd is, zoo zijn wij ongetwij-*
„*feld onzen Alphonsus verplicht de*
„*Bezoeken aan het allerh. Sacrament, in*
„*zoover hij die godsvrucht tot een voor*
„*allen toegankelijken en voor gemeen-*
„*schappelijk gebruik geeigenden vorm*
„*gebracht heeft. Daarom heeft de Paus,*
„*onder wiens bestuur wij thans leven,*
„*onlangs de schatkist der aflaten willen*
„*openen voor alle geloovigen, die de*
„*Bezoeken volgens de wijze, door den*
„*H. Alphonsus voorgesteld, zouden*
„*beoefenen*¹⁾. Tot hier de *Acta*
Doctoratus, waar wij alleen dit
nog willen bijvoegen: **HET HAND-**
BOEK VOOR DE NACHTELIJKE AAN-

¹⁾ Bij eigenhandig Rescript van 7 Sept. 1854
(opnieuw bevestigd 8 Aug. en 23 Sept. 1859)
verleent Z. H. Paus Pius IX aan ieder der

BIDDING, dat sedert het begin dezer eeuw in alle kerken van Rome gebruikt wordt, bevat vooral de „Bezoeken” van den H. Alphonsus.

* * *

Is het te verwonderen, dat dit hemelschoon Boekje zoo wonderbaar snel over de katholieke wereld verspreid werd? Ook hier zullen wij de woorden overnemen der boven genoemde Proces-akten.

„Het is zeker overbodig,” zoo lezen wij daar ¹⁾, „zal ik met Kardinaal de

---

beide gebeden (*Heer Jesus Christus*, enz. blz. 36 en *O allerheiligste*, enz. blz. 47), door den H. Alphonsus voor de „Bezoeken” vervaardigd, een aflaat van 300 dagen, zoo dikwijls men die met vermorzeld hart zal bidden, het eerste vóór het H. Sacrament, het tweede voor een beeld der H. Maagd. Z. H. verleent bovendien een vollen aflaat, eens in de maand te verdienen, aan allen, die dagelijks een der beide gebeden op voorschreven wijze verricht hebben, mits zij biechten, communiceeren en eenigen tijd bidden tot intentie van Z. H. Deze aflaten zijn toevoegelijk aan de zielen van het vagevuur.

DE VERTALER.

¹⁾ Urbis et Orbis. Summ. add. IV. § 1, III, 1.

„Villocourt ¹⁾ zeggen, dit eerste werk
„van den heiligen schrijver, dat om-
„trent 1745 verscheen, veel te prijzen.
„Dit alleen wil ik verklaren, dat uit
„al de regels van dit onvergelykelijk
„Boek als vlammen schieten, die de
„harten ontsteken in liefde tot Jesus
„in het heilig Sacrament en tot de
„allerbeminnelijkste moeder Maria....
„Daarom werd dat werkje door bijna
„alle natiën met ongelooflijken bijval
„ontvangen. Nog bij het leven van
„Alphonsus verschenen twintig uitga-
„ven te Napels; doch zoodra het
„buiten Italië bekend werd, zag men
„vertalingen in het Hoogduitsch, het
„Fransch, het Poolsch, het Spaansch,
„het Latijn, enz. Nu echter, in onzen
„tijd, zien wij de uitgaven van dezen
„schat als ontelbaar vermenigvuldigd
„worden in alle talen en in alle we-
„reldstreken, zoodat men mag zeggen,
„dat er wel geen godvruchtig christen
„is, die niet in 't bezit is van zijn
„*Bexoeken bij het H. Sacrament*. Tot
„hier de Kardinaal. Zien wij nu of
„dit alles inderdaad zoo is.

¹⁾ Vie de Saint Alph. Tom. IV. p. 493, 495.

„In 't Italiaansch verscheen
„reeds in 1761 de dertiende uitgave
„te *Napels*, en in 1784 de zestiende te
„*Bassano*; ook te *Rome* waren van
„1755 af ¹⁾ meerdere uitgaven. — Na
„den dood des H. Schrijvers werd dit
„boekje met den dag meer en meer
„gezocht; zoodat het menigwerf ver-
„scheen te *Napels*, te *Venetü*, te
„*Bassano*; vijfmaal te *Rome*, zesmaal te
„*Monxa*, evenzoo veel maal te *Turijn*,
„meerdere malen te *Palermo*, te *An-*
„*cona*, te *Modena* en elders.

„In het Fransch verschenen, van
„1785 tot 1866, dertien uitgaven te
„*Parijs*; van 1777 negen uitgaven te
„*Lyon*; van 1772 ten minste drie te
„*Nancy*. Bovendien werd het in 1789
„uitgegeven te *Vienne in Bretagne*; in
„1819 te *Toul*; in 1827 te *Avignon*;
„in 1835 en 1841 te *Lille (Rijssel)*; in
„1831 en 1839 te *Clermont*; verder te
„*Limoges*, *Mirecourt*, *Rouaan*, *Tours*,
„*Châtillon*, *Mans*! Ziedaar alleen de

---

¹⁾ Met eigen oogen zag ik te Rome eene uitgave van nog vijf jaren vroeger: In Roma 1750. Nella Stamperia di S. Michele per Otavio Puccinelli.

„uitgaven, welke wij kennen en die
„alleen in Frankrijk zijn verschenen.
„Wat zeggen van de uitgaven in
„België? Dit boekje werd vele ma-
„len in druk gegeven te *Brussel*, te
„*Mechelen*, te *Doornik*. Casterman
„alleen bracht 37500 exemplaren in
„den handel. Te *Luik* werd reeds in
„1787 eene oplage gedrukt van 2000
„exemplaren¹⁾.

„Ook in het Hoogduitsch werd
„dit Boek herhaaldelijk uitgegeven,
„met name te *Maintz* in 1757 en 1766;

---

1) a) De eerste vertaling in het Fransch was die van Pater Baudrant, Jesuïet, schrijver van *l'Âme élevée à Dieu* en vele andere godvruchtige werken (Jeancard. Vie du B. Liguori. Louvain 1829, p. 516).

b) De eerste Fransche vertalingen van dit werk zijn wij verplicht de eene aan Pater Baudrant, Jesuïet, de andere aan den Eerw. Heer *Nonnotte*, met wien de heilige reeds vroeger in briefwisseling geweest was, naar aanleiding van de werken dezes vertalers tegen Voltaire. (Hist. de S. Alph., précédée d'une lettre de Mgr. Dupanloup, évêque d'Orléans. Paris 1877, p. 626).

c) De Fransche vertaling van Petrus Dorè alleen werd niet minder dan 95 maal uitgegeven (Dict. univ. des Sciences Eccl. J. B. Glaire. a. Dorè). Zie Dilgskron. Leben. Band I, blz. 273.

„te *Keulen* in 1769; te *Bamberg* in 1788; te *Wurzburg* in 1792; te „*Brixen* in 1795; ja ook te *Luik* in „België. Doch in onze eeuw verschenen „van 1828 tot 1848 niet minder dan „120000 exemplaren te *Weenen*; 9000 „te *Gulpen* ¹⁾; 65000 te *Regensburg*. „Niet genoeg; immers het werd uitge- „geven verscheiden malen te *Straats- „burg*; negen maal te *Augsburg*; twee „maal te *Oettingen*; tweemaal te *Wurz- „burg*; ook tweemaal te *Munchen* en „in 1850 te *Dulmen*.

„In het *Spaansch* ²⁾ werd het „vele malen uitgegeven, vooral te *Bar- „celona*.

„In 't *Hollandsch* verscheen „een derde uitgave te 's *Hertogenbosch* „in 1863; omstreeks 1850 eene te „*Utrecht*, en in 1869 te *Amsterdam*.

„Bovendien in 't *Vlaamsch* eerst „te *Gent*, daarna te *Mechelen* in 1845.

„Verder bestond het in het *En- „gelsch*, in 1855 te *Londen*, zooals

¹⁾ In Neerlandisch Limburg, waar vele an- dere Hoogduitsche werken verschenen.

²⁾ Voor de volgende talen zijn de aanhalin- gen karig, al te onvolledig.

„te *Dublin* in 1864, en te *Baltimore*
„in *America*.

„Voeg daarbij, dat in het Bo-
„h e e m s c h 6000 exemplaren werden
„uitgegeven te *Weenen*, dat eindelijk
„Eene *Poolsche* vertaling ¹⁾ en
„Eene *Latijnsche*, in 't begin
„dezer eeuw te *Warschau* het licht
„zagen, gelijk

„Eene *Arabische* in 1853 te
„*Rome*, en

„eene *Malabaarsche* in *Azië*.”

Tot hier onze aanhaling uit de
proces-akten. Zeker is het, dat uit
deze opsomming meer dan genoeg-
zaam blijkt, wat de *Verdediger* be-
wijzen wilde: *de wonderbare versprei-*
ding der „*Bezoeken*” over de katho-
ke wereld. Toch is zij, uit den aard
der zaak zelve, slechts onvolledig, voor
sommige landen zelfs, droevig onvol-
ledig. 't Mag blijken uit enkele aan-
teekeningen reeds aan den voet van
den tekst gemaakt. 't Zal echter nog
duidelijker worden uit hetgeen ik om-

---

¹⁾ Vgl. *Leven v. d. glz. Clemens Maria Hof-*
bauer, door *Haringer*. Bock II en IV.

trent de Nederlandsche vertalingen met zekerheid kan mededeelen. Laat ik echter eerst een en ander zeggen over de Napelsche uitgaven.

* * *

De oudste Napelsche uitgave, welke ik kon vinden, waarschijnlijk volmaakt gelijk aan de vijftiende, naar welke de eerste Fransche, en ook de eerste Nederlandsche bewerkt is, verscheen

In Napoli 1748.

Per Gianfrancesco Paci.

Wat in deze uitgave ons al aanstonds bevreemdt, is het titelblad. De titel door den H. Alphonsus aanvankelijk aan zijn werkje gegeven, was iets meer omschreven. Niet om den nu aangenomen titel, reeds door Alphonsus zelve in latere uitgaven gebezigd, thans door eeuwenoud gebruik geijkt, te verdringen; maar bij gelegenheid van het derde gouden jubeltij der „Bezoeken” plaatsen wij de geheel getrouwe vertaling onmiddellijk nà dit Voorwoord of onmiddellijk vóór het Werkje des heiligen Alphonsus.

Wat ook merkwaardig mag heeten, is de *titelprent* der eerste Napelsche uitgaven. Naar men zegt, is zij door Alphonsus zelve ontworpen. Zij stelt het H. Sacrament voor in de monstrans, de gloriestralen, die van het Allerheiligste uitgaan, worden omvangen door wolken, waarin engelen aanbeddend zweven. Van het aanbiddelijk Geheim schieten pijlen uit naar de aarde, om de harten, die er verspreid liggen, te treffen en te ontsteken. Op de aarde ziet men op den achtergrond Jerusalem en op een berg drie kruisen. Wij hebben ook van die titelprent eene staalgravure te Rome doen vervaardigen en plaatsen die tegenover boven vermeld titelblad.

Verder treft ons in deze uitgave, wat Prof. Beelen zegt in eene aanmerking onder den tekst zijner Voorrede ¹⁾: „In de Fransche vertaling „van dit werkje, ten minste in die, „welke mij onder de oogen gekomen is, „heeft men *Liguori's begroetingen* „van de *H. Maagd* geheel weggelaten, —

---

¹⁾ Vijfde uitgave. Amsterdam 1862.

„waarom weten wij niet, — en daarvoor „iets anders in de plaats gesteld, dat „niet van dien heiligen schrijver is.” Wij veronderstellen, dat Mgr. Beelen, of wel eene der eerste uitgaven van Napels, of wel een andere uit Italië tot grondtekst genomen heeft, en alleen daarom die gebeden niet kent. De zaak is namelijk deze: de H. Alphonsus zelf heeft, na de eerste of tweede uitgave te Napels, in de eerstvolgende uitgaven aldaar, zijne „Bezoeken bij „Maria” vervangen door een-en-dertig gebeden. Twee-en-twintig dier gebeden nam hij over uit heilige Vaders, de negen andere stelde hij uit zijn eerste „Bezoeken” saam. Waarom hij dit deed, weten wij tot hiertoe niet met zekerheid, wij kunnen het echter veilig veronderstellen. Alphonsus’ leer omtrent de noodzakelijkheid van Maria’s bemiddeling, en bijgevolg omtrent de plaats, welke Jesus’ Moeder in het groote werk der Verlossing inneemt, vond destijds, beter gezegd, vond in den tijd van het Jansenisme, nogal vinnige bestrijders. ’t Is daarom volstrekt niet onaannemelijk, dat Alphon-

sus, zooal wellicht niet door zijne kerkelijke Censoren, dan toch, na de verschijning, door velen daaromtrent bestreden werd. Dit nu deed hem besluiten die „Bezoeken” te vervangen door gebeden van heiligen, die *volmaakt dexelfde, ja nog krachtiger uitdrukkingen* te lezen gaven. Dat had evenwel alleen plaats in de uitgaven van Napels en bijgevolg in de Vertalingen, welke daarnaar gemaakt zijn. De Belgische Vertaler der Volledige Werken in het Fransch, heeft ze dan ook in de Werken van Alphonsus mede opgenomen ¹⁾.

* * *

De Nederlandsche vertalingen, van welke de proces-akten bijna niets vermelden, waren zeer talrijk. 't Zou inderdaad een moeilijke taak zijn die allen op te sporen en te vermelden. Daar zijn bijv. meerdere uitgaven te *Gent*, te *Mechelen*, te *Maastricht*, te *Antwerpen*, te *Turnhout*, te *Leuven*, te *'s Hertogenbosch*, te *Roermond*, te *Gulpen*, te

¹⁾ Oeuvres ascétiques. Tome VI (Amour des âmes III).

Venlo, te Utrecht, te Breda, enz. enz. Ik doe slechts een greep uit de velen. En nog sprak ik niet van de twaalf uitgaven van Beelen's vertaling, van welke vier te Leuven verschenen (twee in de Vlaamsche, twee in de Hollandsche spelling) en de andere acht te Amsterdam. De Firma F. J. H. Bekker, die er het copierecht van bezit, bracht er sedert 1862 niet minder dan 22000 in den handel.

Van welk jaar de oudste vertaling dagteekent, kan ik niet met zekerheid vermelden. Zij is echter ten minste van 1775, zooals aanstonds zal blijken, daar in dat jaar er eene het licht zag „Tot Mechelen, Bij P. J. Hanicq, „Boek-drukker.” De bijzonderheden omtrent die uitgave, kan ik alleen afleiden uit een achtsten druk, die bij denzelfden uitgever verscheen met den „Herderlyken brief van Syne Em. den „Aerts-bisschop van Mechelen, nopende „de Geduerige Aenbiddinge.” Het titelblad dezer uitgave vertoont geen jaartal, doch de herderlijke brief is geteekend uit het: „Aerts-Bisschoppelyk „Paleys, den 26 Augusti 1791.”

Deze uitgave nu is, gelijk uit vele kleinigheden valt op te merken, geheel en al overeenkomstig met de uitgaven van 1775 en 1778, welker goedkeuringen er nog in voorkomen. Zelfs het „Berigt Op deze vertaelinge” is onveranderd gebleven, zoodat het allen schijn heeft, dat de uitgave van 1775 reeds de vierde was. Ziehier de beide goedkeuringen:

GOEDKEURINGE

Van zyne Hoogweerdighejd den Bisschop van Arath, Suffragaan van Strasbourg.

De voldoeninge, die wy genoten hebben in het lezen van het godvrugtig werksjen, 't welk voor opschrift heeft: *Bexoeckingén aen 't Alderheyligste Sacrament des Autaers, en aen d' Alderheyligste Maegd, voor alle de dagen des maends*, doet ons oordeelen, dat het zeer aengenaem en zeer voordeelig zal zyn aen de geloovige. De Twee voorwerpen, die het behelst, zyn ten uyttersten dienstig om hun geloof te voeden; en de zalvinge, met de welke het geschreven is, is wel bequaem om

hunne vuerigheyd op-te-wekken, en hunne zielen te vervullen met eenen inwendigen troost. Wij oordeelen gevolgentlyk, dat men deszelfs H. Oeffeninge, die het behelst, niet genoeg kan aenprijzen, en door den druk gemeen maeken.

Gegeven te Strasbourg in 't Bisschoppelyk Paleys den 12 February 1775.

TOUSSAINT, *Bisschop van Arath,
Suffragaan van Strasbourg.*

APPROBATIE

Van den geestelijken Boek-keurder.

Gelezen hebbende met veel smaak en voldoeninge het godvrugtig werksjen, 't welk voor opschrift heeft: *Bezockingen aen 't Alderheyligste Sacrament des Autaers, en aen d'Alderheyligste Maegd, voor alle de dagen des maends*, oordeele, dat het zeer nuttiglyk en voordeelig van ieder gelezen zal worden, zoo om de teerhertige devotie tot den verborgen God, schuyllende in 't H. Sacrament, uyt liefde tot ons, te doen herleven, en om de schande

en oneere, die hem van de oneerbiedige christen aengedaen word, eenigzins te herstellen, als om het kinderlyk betrouwen op-te-wekken tot de H. Maegd en Moeder Gods Maria.

Gegeven tot Brugge den 29 April 1778.

Vid. J. F. DE GRYSE, Libr. Cens.

Vid. J. F. DIERICX, Libr. Cens. Reg.

Ziedaar dus eene Nederlandsche vertaling, welke reeds ten minste twaalf jaar vóór den dood des heiligen Schrijvers het licht zag. 't Is mij onmogelijk hier nog niet eene aanhaling uit het „Berigt Op deze vertaeling” bij te voegen, omdat daarin een oordeel over den Schrijver en zijn Boekje, reeds tijdens zijn leven en op zoo verren afstand, wordt uitgesproken.

Het werksje het welk men hier ver- taelt, komt van eenen Zeer Eerweerdigen Prelaet, geheel Italien door, om zyne uytnemende werken zoo van Theologie als van godvrugtigheyd, ten hoogsten vermaard. Den naem van De Liguori is genoeg, bexonderlyk in het Ryk van Napels, om den lof te

verkondigen van eenen Boek. En in der daed, men vind in hem niet alleen eenen verlichten geest, een regtmactig en kloek verstand, maer dat meer is, een herte vol van vuerige en teere devotie, dat het niet beoogt als God. Dit blykt aldermeest in dit kleyn werksjen, het welk hy tot opschrift geeft: Bezoe-kinge tot het alderheyligste Sacrament des Autaers, en tot d'alderheyligste Maegd. Alle de woorden schynen te vloeyen uyt de volheyd van een herte teenemaal vol van de liefde Gods. 'T is waer, men zal 'er dien gemackten verbloemden styl niet vinden, die gemeynelyk de tacl niet is van 't herte, en die daerom misschien zoo wel niet zal bevallen aen sommige, die in al het gene zy lexen, vernuft, welsprekentheyd, orereenkomst, en een nauwkeurig gevolg willen hebben; maer die niet anders zoeken als hun hert op-te-wekken tot de liefde van Christus-Jesus en zyne lieve Moeder, zullen' er zekerlyk overvloedige stoffe vinden, om hunne godvrugtige begeerte te voldoen.

Het schynt dat men dezen Auteur by niemand beter kan vergelyken als

by den vermaerden Boudon, Aertsdiaken van Ercux, wiens werken niet alleen geheel Europa door van een ieder zoo geagt zyn geweest, om de godrugtige zalvinge met dewelke zy geschreven zyn; niet tegenstaande d'eenvoudigheid met de welke zy opgesteld zyn.

Hetzelve is in Italien met de werken van Mijnheer De Liguori; men kan er van oordeelen, door de menigeuldige keeren dat zyne godrugtige werkskens zyn erdrukt geweest. Meer als vyftien erdrukkingen, die in het lezen van den Auteur gedaen zyn ¹⁾, vertoonen zonneklaer wat groot-agtinge geheel de wereld heeft voor de werken van dizen Man.

Verscheyde overstellingen, die in 't duytsch gedaen zyn, en van twee andere die in het fransch, en nu voor de vierde maal in 't vlaemsch, die in zeer korten tyd verkogt zyn, laet aen niemant toe te twyffelen van de grootagtinge die

---

¹⁾ De vertaling geschiedde derhalve na de vijftiende uitgave van Napels. Nog *zeven* zouden er volgen vóór den dood des Schrijvers.

men ten allen kanten, zoo in Duytsland, Vrankryk, als in de Nederlanden, heeft van dit godvruchtig werksje.

Is 't niet treffend den H. Schrijver, nog bij zijn leven, in een ver verwijderd land, te hooren vergelijken bij een der beroemdste godvruchtige schrijvers van dien tijd? Is 't niet nog treffender uit de proces-akten zelve te vernemen, zooals wij reeds vermeldde, dat de „Bezoeken”, wat de wonderbaar snelle verbreiding aangaat, alleen met de „Navolging van Christus” (onzen beroemden Thomas van Kempen) kunnen vergeleken worden? En nu? De twaalfde uitgave van Beelen's vertaling is weer uitverkocht, eene dertiende zou moeten verschijnen, als zij niet door eene nieuwe vervangen werd. Dat geschiedt nu door deze uitgave bij gelegenheid van het zilveren feest der verklaring des H. Schrijvers tot KERKLEERAAR!

* * *

Nog enkele regelen bij dit reeds lange Voorwoord.

De groote Kerkleeraar heeft door deze „Bezoeken” nog eene andere verdienste ¹⁾, welke men niet uit het oog mag verliezen. Door Gods Voorzienigheid in de H. Kerk opgewekt, om het Jansenisme te bestrijden (dat ijsskoude Jansenisme, die akelige dwaling, welke haar rampzalig bestaan, helaas, nog voortsleept in ons vaderland), heeft hij dien vijand reeds door die eerste werkje een geweldigen slag toegebracht. Een beroemd Fransch schrijver ²⁾ zegt daaromtrent: „De kille hand van het Jansenisme drukt „loodzwaar op de harten, om er „de bewegingen van te doen ophouden. „Het wordt den harten verboden „te kloppen, der liefde zich te „toonen. Slechts vrees, schrik alleen „en siddering zijn veroorloofd. 't Is „niet meer de barmhartigheid, die „op het altaar woont, maar een „verschrikkelijke God, gewapend met „de bliksems zijner wraak, altijd gereed ons te treffen. Afgrijselijke lee-

¹⁾ Vgl. De Volks-missionaris. Jaarg. 6. Blz. 358.

²⁾ Leon Gautier. La miséricorde et la joie.

„ringen, welke alleen door een H.
„Alphonsus konden geweerd worden!
„Deze groote man trad onze kerken
„binnen, baande zich in zijn machtigen
„ijver een weg tot aan het altaar, en
„besteeg er de trappen van! Dáár
„toonde hij met van liefde trillenden
„vinger het heilig tabernakel, en riep
„met krachtige stem het christen volk
„deze woorden toe: *Komt, komt allen!...*
„*Uwe vrees en uwe verwijdering doen*
„*de Liefde zoo pijnlijk lijden!... Komt, o*
„*komt!... Ach, de Liefde is allén!...*
„En ja, men is gekomen! De goddelijk
„schoone boeken van onzen Heilige
„hebben den zielen moed en vertrouwen
„ingestort.... Ja, in waarheid, sedert
„de verschijning van Alphonsus zijn
„onze harten grooter, omvattender, uit-
„gebreider geworden! Gelijk hij de
„barmhartigheid op aarde heeft doen
„terugkomen, zoo heeft hij ook de liefde
„op aarde doen wederkeeren.”

ROME, H. Sacramentsdag 1895.

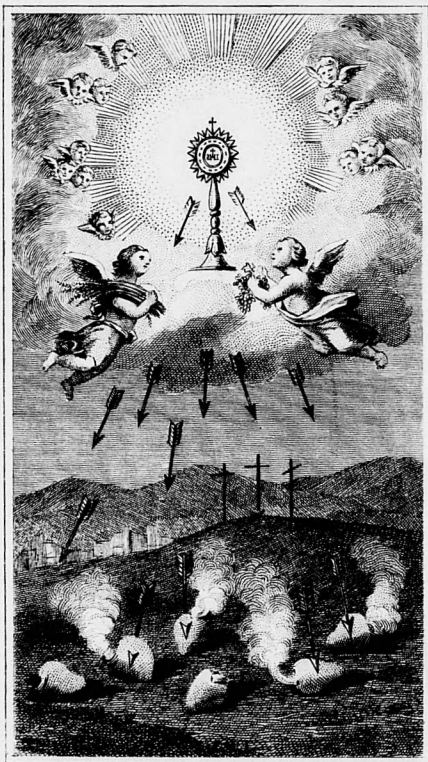
DE VERTALER.

De H. ALPHONSUS MARIA heeft dit prentje aldus doen vervaardigen, zooals Pater I. B. DI COSTANZO getuigt in het Inleidingsproces der Beatificatie van het Bisdóm St. Agatha (fol. 197), en er onderstaande beteekenis aan gegeven :

Gelijk de jager zijn besten schicht bewaart voor den laatsten worp, om het wild te treffen, zoo bewaarde God, onder al zijne gaven, ook Jesus tot aan de volheid der tijden. Toen zond hij hem, als laatsten schicht, om de harten der menschen te verwonden! Hij heeft mij als uitverkoren schicht genomen en in zijn pijlkoker heeft hij mij bewaard: Posuit me ut sagittam electam, in pharetra sua abscondit me (Isaï. 49 : 2).

Jesus was derhalve die uitverkoren schicht! Hij was bewaard voor den worp, onder welken, gelijk David voorspelde, geheele volkeren overwonnen zouden nedervallen: Sagittae tuae acutae, populi sub te cadent (Ps. 44 : 6).

O hoeveel harten zie ik, door dien schicht verwond, ontbranden voor de kribbe van Bethlehem! Hoevelen aan den voet van 't Kruis op Calvarië! Hoevelen voor het allerh. Sacrament onzer altaren! (Zesde Leerrede van de Noveen voor Kerstmis).

P. Caselli inc.

Et posuit me sicut sagittam electam:
in pharetra sua abscondit me.

Isaiae 49-2.

GEDACHTEN
EN
GODVRUCHTIGE GEVOELENS

VOOR DE

Bezoeken bij het Allerheiligste Sacrament

EN BIJ DE

Altijd Onbevleete Allerheiligste Maagd Maria.

VOOR IEDEREN DAG DER MAAND.

**Nuttig voor iedereen, maar bijzonderlijk voor
de kloosterlingen, die het voorrecht hebben
van hun in het Sacrament verborgen
Jesus naar hartelust te kunnen be-
zoeken in hun eigen kerk.**

SAMENGESTELD DOOR

P. D. ALFONSO DE LIGUORI,

*Rector Major van de Congregatie
des Allerh. Verlossers,*

reeds bestaande in de Bisdommen van Salerno,
van Nocera en van Bovino.

TE NAPELS 1748.

GIANFRANCESCO PACI.

—
Met goedkeuring der Overheid.

*Jesus et Maria, Amores mei dulcissimi, pro
vobis patiar, pro vobis moriar; sim totus vester,
sim nihil meus. S. Alph. Rodr.*

Amor meus crucifixus est. S. Paschal.

O bone Jesu, trahe me vinculis Amoris tui!

Ja nu, o Heer, begrijp ik u,
Gij wilt mijn hart geheel;
Die liefde is ook de ware niet,
Die slechts u geeft een deel!

Geloofd en gedankt zij het allerh. Sacra-
ment! Gezegend zij de heilige, onbevleete en
allerzuiverste Ontvangenis der heilige maagd
Maria!

Geloofd zij Jesus en Maria!

364

57 No. 364

AAN MARIA

ALTIJD MAAGD EN ONBEVLEKTE
MOEDER GODS.

O mijne allerheiligste Koningin!

Nu ik dit mijn arm boekjen, waarin over de liefde van uwen Zoon gehandeld wordt, in het licht ga geven, weet ik het niemand beter op te dragen dan aan u, mijne-veel geliefde moeder! Gij trouwens bemint hem het meest onder alle schepselen.

Door de kleine hulde, welke ik u hierdoor breng, en waarbij mijn eenig doel is de zielen meer en meer te doen ontbranden in liefde tot Jesus Christus, geloof ik zeer aangenaam te zijn aan uw hart, dat zoo vurig ver-

Vak 57

langt hem door allen bemind te zien, gelijk hij het verdient.

Ik wijd het u dan toe, zooals het daar ligt, neem het aan en bescherm het! Draag er zorg voor, (niet dat ik er lof van inoogste bij de menschen, maar) dat zij, die het zullen lezen, voortaan met nog meer toewijding en genegenheid mogen beantwoorden aan de teedere en alles overtreffende liefde, welke onze beminnelijkste Zaligmaker ons in zijn lijden en door de instelling van het allerheiligste Sacrament heeft willen toonen.

Ik leg het derhalve aan uwe voeten neder. Ik bid u, neem het aan als uw eigendom: niet alleen de gave, maar ook den gever, die reeds sedert langen tijd al zijn vertrouwen op u

gesteld heeft, en die hoopt, altijd
zoo gelukkig te zijn, te mogen
heeten van u,

O ALLERBEMINNELIJKSTE
VROUWE,

*de meestlieffebende hoewel
onwaardigste dienaar,*

ALPHONSUS DE LIGUORI,
*van de Congregatie des
allerh. Verlossers.*

Aan den Lexer.

Versmaad, mijn beminde Lexer, versmaad, bid ik u, dit kleine boekjen niet! Ik heb het zoo eenvoudig mogelijk saamgesteld, omdat ik meende, dat het alzoo beter de godsvrucht zou bevorderen onder allerlei slag van menschen.

Ik smEEK u bovendien mij bij het H. Sacrament te willen aanbevelen, hetzij ik nog leve of reeds gestorven zal zijn, zoo dikwijls gij er gebruik van zult maken om het H. Sacrament te bezoeken. Ik be- loof in het H. Misoffer voor iedereen te zullen bidden, die

mij dezen liefdedienst zal bewijzen ¹⁾).

---

¹⁾ Het gebed van den Lezer kan den H. Kerkleeraar niet meer baten. Mag de vertaler, een zijner onwaardigste zonen, hier dezelfde bede met dezelfde belofte van zijn H. Stichter herhalen?

INLEIDING

TOT DE

Bezoeken bij het allerheiligste Sacrament.

Het heilig geloof leert ons, en wij zijn verplicht te gelooven, dat Jesus Christus in het allerheiligste Sacrament wezenlijk tegenwoordig is onder de gedaante van brood. Wij moeten bovendien wel overtuigd zijn, dat hij dáár, op onze altaren, als op een troon van liefde en barmhartigheid gezeten is, om ons zijne genaden uit te deelen en ons

zijne liefde te doen kennen. Daarom blijft hij aldus dag en nacht in ons midden verborgen. Het is bekend, dat de H. Kerk den feestdag van het allerh. Sacrament met zoo plechtig octaaf en met zoo grooten luister van processiën en uitstelling van het hoogwaardig Sacrament, gelijk in dien tijd plaats vindt, vooral daarom wilde instellen, opdat de menschen door hunne hulde, hunne dankzegging en hunne godsvrucht zich dankbaar zouden toonen, en eerbied bewijzen aan die liefdevolle tegenwoordigheid en aan het verblijf van Jesus Christus in het Sacrament des altaars. O God, hoe groote beleedigen en verachtingen moest en moet nog iederen dag die beminnelijke Verlosser in dit

Sacrament verdragen, en dat van dezelfde menschen, ter wier liefde hij hier op aarde zijn woning op de altaren wilde vestigen! Eens beklaagde Jesus zich daarover bij zijne beminde dienaressen, zuster Margaretha Ala-coque, zooals de schrijver van het werk over de „Devotie tot „het heilig Hart van Jesus” verhaalt. Op zekeren dag namelijk, dat zuster Margaretha voor het allerheiligste Sacrament lag neergeknield, vertoonde Jesus haar zijn Hart, op een troon van vlammen, met doornen gekroond en daarboven een kruis. Hij sprak haar toe in dezer voege: „Ziehier het Hart, zoo vol van „liefde tot de menschen, dat niets „ontzien heeft, zelfs niet zich te „slachtofferen, om hun zijn liefde

„te toonen. En ach, in plaats
„van erkentelijkheid ontvang ik
„slechts ondank van het grootste
„gedeelte door de oneerbiedig-
„heid, de lauwheid, de heilig-
„schennis en den smaad, mij aan-
„gedaan in dit Sacrament van
„liefde. Wat mij daarbij nog meer
„droefheid veroorzaakt, is zeker
„wel dit: Het zijn harten, die
„mij zijn toegewijd ¹⁾!” Hierop
noodigde Jesus haar uit te wil-
len zorgen, dat de eerste Vrijdag
na het octaaf van het allerhei-
ligste Sacrament, tot een bijzon-
der feest ter eere van zijn aan-
biddelijk Hart wierd ingesteld.
Zij, die hem van harte lief-
hebben, moesten zich bevljtigen
om op dien dag, door hun

---

¹⁾ In hare Schriften. Deel I. § 1.

eerbied en hunne liefde, den smaad, hem in dit Sacrament door de menschen aangedaan, te vergoeden. Daarbij beloofde hij overvloedige genaden aan allen, die hem dit eerherstel zouden brengen.

Nu begrijpen wij ook hoe de Heer eens, door den mond van zijn profeet, kon zeggen, dat *hij er zijn genoegen in vond onder de kinderen der menschen te wonen* ¹⁾; immers, hoewel door hen verlaten en veracht, kan hij zich niet van hen verwijderen. Daaruit kunnen wij nog opmaken, hoezeer zij behagelijk zijn aan het Hart van Jesus, die hem dikwijls bezoeken, en die

---

¹⁾ *Deliciae meae esse cum filiis hominum.* Prov. 8. 31.

trachten hem gezelschap te houden in de kerken, waar hij in het allerheiligste Sacrament verwijlt. Hij schreef aan de H. Maria Magdalena van Pazzi voor hem dagelijks drie-en-dertig malen in het Allerheiligste te komen bezoeken. Die beminde bruid gehoorzaamde stiptelijk aan dat bevel, terwijl zij, gelijk in haar leven verhaald wordt, bij elk bezoek, zelfs lichamelijk, zoo dicht mogelijk bij het altaar trachtte te naderen.

Maar laten zij allen hier spreken, die godvruchtige zielen, die de zalige gewoonte hebben van zich met Jesus Christus in het allerheiligste Sacrament te onderhouden! Dat zij ons zeggen, wat genaden, wat verlichtingen, wat liefdevlammen zij dáár ontvan-

gen, wat hemel zij genieten in de tegenwoordigheid van God, die daar schuilt onder de gedaante van brood! Toen de dienaar Gods, pater Ludovicus La Nusa, een beroemd missionaris in Sicilië, nog als jongeling in de wereld leefde, was hij reeds zoo ontvlamd van liefde voor Jesus Christus, dat hij zich uit de tegenwoordigheid van zijn beminden Heer niet scheen te kunnen verwijderen: zóó groot waren de zielsgeneugten, welke hij daar smaakte! Toen hem zijn biechtvader krachtens de heilige gehoorzaamheid verboden had, zijn bezoek bij het H. Sacrament voortaan nog langer dan een uur te rekken, kon men het hem bij het einde van dien tijd aanzien (zooals zijn levensbeschrijver

verhaalt), wat groot geweld hij moest aanwenden, om zich van het hart van Jesus los te rukken! Hij was dan als een kind, dat met geweld ontrukkt wordt aan de moeder, die bezig was het te voeden. Moest hij dan de kerk verlaten, zoo verhaalt men, dan bleef hij nog eenige oogenblikken staan, hield de oogen op het altaar gevestigd, herhaalde verscheidene buigingen, als kon hij er niet toe komen afscheid te nemen van zijn beminden Jesus, wiens bijzijn hem zoo zoet was en zoo aangenaam. Zóó werd ook den H. Aloysius van Gonzaga eens door de gehoorzaamheid opgelegd, gedurende een tijdlang niet meer te gaan bidden voor het allerheiligste Sacrament. Als hij dan

voorbij het tabernakel kwam, gevoelde hij zich door de zoete aantrekkingskracht van zijn Meester als getrokken om er te blijven, en moest zich met zeker geweld verwijderen, terwijl hij met teederheid van liefde uitriep: *Recede a me, Domine, recede!* „Laat mij gaan, o Heer, „laat mij gaan!” Dáár ook vond de H. Franciscus Xaverius verkwikking te midden van zijn zoo zwaren apostolischen arbeid in de Indiën: na den dag te hebben doorgebracht met werken voor het heil der zielen, bracht hij den nacht door in gebeden voor het allerheiligste Sacrament! Dat was ook de gewoonte van den H. Franciscus Regis, die zelfs, als hij soms de kerk gesloten vond, zich getroostte,

ook in regen en koude, een tijdlang voor de kerkdeur geknield te blijven, om zich aldus, ten minste uit de verte, met zijn vertrooster in het H. Sacrament te onderhouden. De H. Franciscus van Assisië ging bij iedere voorkomende moeilijkheid aanstonds zijn hart uitstorten bij Jesus in het Allerheiligste!

Maar teeder was vooral de godsvrucht van den heiligen koning Wenceslaus tot het allerheiligste Sacrament. De liefde van dien heiligen vorst voor Jesus in dit aanbiddelijk geheim was zoo groot, dat hij niet slechts met eigen handen graan verzamelde en druiven, om er brood en wijn van te bereiden voor het H. Offer der Mis; maar meer

dan dat: hij ging des nachts, ook gedurende den winter, de kerken bezoeken, waar het Allerheiligste rustte! Bij zulke bezoeken werd deze schoone ziel zoo brandend van goddelijke liefde, dat de gloed er zich van mededeelde aan het lichaam, tot zoover zelfs, dat, waar hij ging, de scherpe koude van de sneeuw werd weggenomen. Wij weten uit de geschiedenis, dat wanneer een dienaar hem des nachts door de sneeuw vergezelde, en veel van de koude leed, de heilige medelijden met hem had, en hem beval dat hij achter hem komen en in zijne voetstappen treden zou. Van dat oogenblik af gevoelde de dienaar volstrekt geen koude meer.

Gij zult in deze bezoeken nog andere voorbeelden lezen van het hoogst genot, dat godminnende zielen er in vonden zich met Jesus in het allerheiligste Sacrament te onderhouden. Overigens alle heiligen, die er zijn, waren van die allerzooetste godsvrucht doordrongen; ook kunnen wij hier op aarde geen edeler geneugte, geen beminnelijker schat vinden dan Jesus in het heilig Sacrament. Zonder twijfel, na het ontvangen der H. Sacramenten, is onder alle oefeningen van godsvrucht de aanbidding van Jesus Christus in het heilig Sacrament de eerste, de aangenaamste aan God, en voor onze zielen de voordeeligste!

Daarom, godvruchtige ziel, laat het ook u niet verdrieten, daar-

mede een begin te maken. Ont-
hecht u aan de gezelschappen
der menschen, kom voortaan
iederden dag, zij het ook slechts
een half uur of een kwartier,
in eene of andere kerk, waar
Jesus Christus in het Aller-
heiligste rust, u met hem onder-
houden. *Gustate, et videte quo-
niam suavis est Dominus* ¹⁾:
Beproeft het, en gij zult ondervin-
den, welk groot voordeel gij uit
die heilige oefening zult trekken.

Wees er wel van overtuigd,
dat de tijd, met godsvrucht
voor het allerheiligste Sacrament
doorgebracht, de allernuttigste
zal zijn van uw leven, en u den
grootsten troost zal schenken
zoowel op uw sterfbed als in

---

¹⁾ Ps. 33. 9.

de eeuwigheid. Weet ook, dat gij wellicht meer zult verdienen door een kwartier uurs van gebed bij het H. Sacrament, dan door alle andere geestelijke oefeningen van den dag. Het is waar, God verhoort op alle plaatsen de gebeden van die hem aanroepen; want hij heeft het beloofd: *Petite et accipietis* ¹⁾: *Vraagt en gij zult verkrijgen*; maar de Leerling ²⁾ zegt ons, dat Jesus zijne genaden in ruimer mate uitdeelt in zijn H. Sacrament. Zoo zeide ook de gelukzalige Henricus Suso, dat Jesus Christus in het H. Sacrament des altaars meer

---

¹⁾ Joann. 16. 24.

²⁾ Zoo noemde men gewoonlijk den geleerden Joannes Herolt, van de Orde der Predikheeren. DE VERTALER.

dan ergens anders de gebeden der geloovigen verhoort. En waar maakten de godvruchtige zielen ooit schooner voornemens dan aan den voet van het H. Sacrament? Wie weet, of gij zelf ook niet, bij een of ander bezoek, nog eens het stellig besluit zult vormen om u geheel en al aan God te geven? Ik voor mij gevoel de behoefte, ten minste uit dankbaarheid jegens mijn Jesus in het H. Sacrament, deze waarheid in dit boekjen te openbaren: „Ik heb „het aan de godsvrucht der „bezoeken bij het H. Sacrament, „hoe flauw en onvolmaakt ook „door mij beoefend, te danken, „dat ik buiten de wereld ben, „in welke ik, ongelukkig genoeg, „tot mijn zes-en-twintigste jaar

„geleefd heb.” Gelukkig gij, die vroeger dan ik de wereld kunt verlaten, om u geheel te geven aan uwen Heer, die zichzelve geheel en al aan u geschonken heeft! Nog eens, gelukkig gij, niet alleen voor de eeuwigheid, maar ook zelfs voor dit leven! Geloof mij, alles is dwaasheid! Feesten, schouwspelen, bijeenkomsten, ziedaar de goederen der wereld; maar het zijn goederen vol van bitterheid en vol van doornen; geloof iemand, die het weet bij ondervinding en die dat nog steeds betreurt. Wees hiervan overtuigd: eene ziel, die met eenige ingetogenheid bidt voor het H. Sacrament, ontvangt meer troost van Jesus Christus, dan de wereld met alle feesten en vermaken, haar

kunnen geven. O wat zoet genot, met geloof en ietwat teedere godsvrucht, voor een altaar te knielen en zich gemeenzaam met Jesus Christus te onderhouden, die daar verwijlt enkel en alleen om die hem bidden te hooren en te verhooren! Wat zoet genot, hem daar vergiffenis te vragen voor het misnoegen hem veroorzaakt! Hem onze behoeften te openbaren, zooals een vriend dat doet aan een vriend, aan wien hij al zijn vertrouwen geschonken heeft! Hem daar zijn genaden, zijn liefde, zijn hemel te vragen! Maar boven alles wat hemelsch genot, zich daar bezig te houden met akten van liefde tot den Heer, die op dat altaar den eeuwigen Vader voor ons smeekt en zóó brandt

van liefde tot ons, dat hij er genoeg in neemt dáár te blijven, zoo verborgen, zoo miskend, ja zoo veracht door de ondankbaren! Doch waartoe meer woorden? *Gustate et vilitate!* *Proeft en gij zult ondervinden!*

* * *

En nu, wat de bezoeken bij de allerh. maagd Maria betreft.

Men kent de wijd beroemde en overal gevolgde meening van den H. Bernardus, dat „God „geene enkele genade uitdeelt, „tenzij dan door de handen van „Maria”: *Nihil nos Deus voluit habere, quod per manus Marice non transiret* ¹⁾. Volgens de

---

¹⁾ In vig. Nat. Dom. S. 3.

getuigenis van Suarez is thans het algemeen gevoelen der Kerk, dat de tusschenkomst van Maria niet alleen nuttig maar noodzakelijk is om genaden te verkrijgen. *Sentit Ecclesia Virginis intercessionem esse utilem et necessariam* ¹⁾. En wat daarvoor een groot bewijs mag heeten is het feit, dat de H. Kerk op Maria de plaats uit de H. Schriftuur toepast, waar gezegd wordt: *In me omnis spes vite et virtutis. Transite ad me omnes* ²⁾. „Komt allen tot mij: „want ik ben uwe hoop voor „iedere genade.” Daarom voegt zij er aan toe: *Beatus homo, qui audit me, et qui vigilat ad fores*

---

¹⁾ De Inc. p. 2. q. 37. a. 4. d. 23.

²⁾ Eccl. 24. 25.

meas quotidie. „Zalig hij, die
„zich beijvert, dagelijks aan de
„deur te komen van mijne
„machtige voorspraak; want *Qui*
„*me invenerit inveniet vitam,*
„*et hauriet salutem a Domino* ¹⁾):
„die mij vindt, zal het leven vin-
„den en de eeuwige zaligheid”.
Terecht dus wil de H. Kerk,
dat wij allen Maria als ons aller
hoop zullen groeten en zeggen:
„Wees gegroet, onze hoop”:
Spes nostra, salve!

„Derhalve,” roept de H. Ber-
nardus uit, (en hij durfde Maria
„heel den grondslag zijner hoop”
noemen: *Tota ratio spei mee*)
„derhalve vragen wij genade,
„maar vragen wij ze door Maria.”
Queramus gratiam et per Ma-

---

¹⁾ Prov. 8. 34.

riam quæramus ¹⁾). Immers, zegt de H. Antoninus, „wie be-
 „proeven wil, zonder hare voor-
 „spraak genade te verkrijgen,
 „is als iemand, die wil vliegen
 „zonder vleugels”: *Qui petit
 sine ipsa duce, sine alis tentat
 volare* ²⁾).

Men kan in het werk van Pater Auriëmna ³⁾ lezen, wat ontelbare genaden de Moeder Gods verleend heeft aan wie gewoon waren die heilzame gods- vrucht te oefenen, om haar in eene of andere harer kerken of beelden te bezoeken! Genaden, welke zij bij dergelijke bezoeken bewees aan een zaligen Albertus den Grooten, een abt Rupertus,

---

¹⁾ De Aquæd. ²⁾ P. 4. Tit. 15. c. 22. ³⁾ Affetti Scamb. p. 2. c. 3.

een pater Suarez, voor wie zij vooral de gaaf van verstand verwierf, welke hen later, om hunne wetenschap, zoo beroemd maakte in Gods Kerk! Genaden, welke zij bewees aan frater Joannes Berchmans, van de sociëteit van Jesus, die gewoon was iederen dag Maria in eene kapel van het Collegium Romanum te bezoeken, terwijl hij daarbij betuigde aan alle liefde der wereld te verzaken, om na God geen andere liefde dan tot de allerh. maagd te voeden. Hij had dan ook op een prentje zijner geliefde meesteres geschreven: *Numquam quiescam, donec obtinero tenerum amorem erga matrem meam.* „Ik „zal nooit rusten, tot zoolang ik

„eene teedere liefde hebbe voor „mijne moeder.” Genaden, welke zij bewees aan den H. Bernardinus van Siëna, die nog jongeling zijnde, even gelijk Berchmans, Maria dagelijks ging bezoeken in eene kapel bij de stadspoort. Hij zeide, dat die koningin zijn hart geroofd had, en was gewoon haar voortaan „zijne beminde” te noemen, aan welke hij niet zou kunnen nalaten, zooals hij getuigde, ten minste iederen dag zijne opwachting te maken. Door hare voorspraak verkreeg hij dan ook de genade van de wereld te verlaten, en die groote heilige en apostel van Italië te worden, zooals hij later geweest is.

Wees gij er dus ook op bedacht iederen dag, met uw

bezoek van het H. Sacrament, ook in eene of andere kerk, of ten minste voor een beeld in uw huis, een bezoek bij Maria te brengen. Als gij dat met liefde en vertrouwen doet, dan moogt ge veel verwachten van deze dankbare hemelkoningin, die, gelijk Andreas van Kreta zegt, „gewoon is zelfs den geringsten dienst met de grootste „gaven te beloonen”. *Solet maxima pro minimis reddere* ¹⁾).

Maria, zoetste vrouwe,
Mijn hoop, mijn hoop zijt gij!
Wie kan u ooit vergeten?
Erbarm u over mij!

---

¹⁾ In Dorm. B. V. S. 3.

OVER DE GEESTELIJKE
COMMUNIE.

Aan het einde van ieder dezer bezoeken aan het H. Sacrament wordt de geestelijke communie aangeraden. Het zal dus goed zijn hier in 't kort te zeggen, waarin zij bestaat en wat groote voordeelen daaraan verbonden zijn. De geestelijke communie bestaat, volgens den H. Thomas ¹⁾, in „een vurig verlangen „om zich met Jesus in het H. „Sacrament te vereenigen en in „eene liefdevolle omhelzing, als „hadde men hem werkelijk ontvangen.”

Hoezeer die oefening der geestelijke communie aan God

---

¹⁾ P. 5. Q. 80. a. 1.

behaagt, en hoe groote genaden hij daaraan verbonden heeft, gaf de Heer zelf te kennen aan zijne dienares, zuster Paula Maresca, stichtster van het Sint-Catharina-klooster te Napels. Hij vertoonde haar, (zooals in haar leven verhaald wordt) twee kostbare vazen, eene zilveren en eene gouden, en voegde er aan toe, dat hij in de gouden vaas hare werkelijke en in de zilveren hare geestelijke communiën bewaarde. Tot de zalige Joanna van het Kruis zeide hij, dat zij bij iedere geestelijke communie eenzelfde genade ontving, alsof zij werkelijk tot de heilige communie genaderd was. Overigens is het genoeg te weten, dat de heilige kerkvergadering van

Trente ¹⁾ met veel lof van de geestelijke communie spreekt en de beoefening daarvan den geloovigen aanprijst. Alle godvruchtige zielen hebben dan ook de gewoonte van dikwijls geestelijkerwijze te communiceeren. De zalige Agatha van het Kruis deed het tweehonderd maal daags. Pater Petrus Faber, de eerste metgezel van den H. Ignatius, zeide, dat de geestelijke communie hoogst nuttig is, om de sacramenteele communie met vrucht te ontvangen.

Wie dus voortgang wil maken in de liefde tot Jesus Christus, zij er op bedacht dikwijls de geestelijke communie te doen, ten minste eenmaal bij ieder

---

¹⁾ Sess. 13. cap. 8.

bezoek aan het H. Sacrament en bij elk Misoffer, dat hij bijwoont. Beter nog zou 't wezen, het bij die gelegenheden tot driemaal te herhalen, in het begin namelijk, in het midden en op het einde. Het geldt hier eene godvruchtige oefening, die veel meer voordeel aanbrengt, dan sommigen wel meenen, en die toch zoo gemakkelijk is. Men doet de geestelijke communie, zeide bovengenoemde Joanna van het Kruis, zonder door iemand opgemerkt te worden, zonder te moeten vasten of verlos vragen van zijn biechtvader; men doet ze op welk uur van den dag men maar wil: met ééne akte van liefde is alles geschied!

Wijze om de geestelijke communie te doen.

Mijn Jesus, ik geloof, dat gij in het allerheiligste Sacrament tegenwoordig zijt. Ik bemin u bovenal, en wensch u in mijn binnenste te ontvangen. Maar wijl ik dit thans niet werkelijk doen kan, smEEK ik u ten minste geestelijker wijze in mijn hart te komen. Zie, ik omhels u, alsof gij reeds gekomen waart, en ik vereenig mij geheel en al met u. Laat niet toe, dat ik mij nog ooit van u scheide!

Of korter:

Ik geloof, o Jesus, dat gij in het allerheiligste Sacrament tegenwoordig zijt. Ik bemin u en ik verlang naar u! Kom in

mijn hart! Ik omhels u, verlaat mij nooit meer!

Absorbeat, quæso, Domine Jesu Christe, mentem meam ignita et melliflua vis amoris tui, ut amore amoris tui moriar, qui amore amoris mei dignatus es mori. „Heer Jesus Christus, „geef, dat de vurige en zoete „kracht uwer liefde mijne ziel „zoo verteere, dat ik sterve ter „liefde van uwe liefde, zooals „gij ter liefde van mijne liefde „hebt willen sterven ¹⁾!”

„O liefde niet bemind, o liefde „niet gekend ²⁾!”

„O mijn bruidegom, wanneer „zult gij mij töt u trekken ³⁾?”

¹⁾ H. Franciscus van Assisië.

²⁾ H. Maria Magd. van Pazzi.

³⁾ H. Petrus van Alcantara.

---

afwacht, uitnoodigt en ontvangt, die u komen bezoeken. Ik geloof, dat gij in het Sacrament des altaars tegenwoordig zijt, ik aanbid u uit den afgrond van mijn niet, en ik dank u voor zoovele mij reeds bewezen genaden, en wel voornamelijk hiervoor, dat gij mij uzelf in dit heilig geheim geschonken, mij uwe allerheiligste moeder Maria tot voorspreekster gegeven en mij geroepen hebt om u in deze kerk te bezoeken.

Ik groet in dit oogenblik uw zoo liefdevol hart, en ik heb de meening het te groeten om eene drievoudige reden: ten eerste om u dank te zeggen voor deze groote weldaad; ten tweede om u vergoeding te geven voor alle beledigingen,

welke gij in dit heilig geheim van al uwe vijanden te dulden hebt; ten derde maak ik de meening om u door dit bezoek te aanbidden op alle plaatsen der wereld, waar gij in uw H. Sacrament minder vereerd en meer verlaten zijt. Ik bemin u, mijn Jesus, uit geheel mijn hart. Het doet mij leed, dat ik uwe oneindige goedheid voorheen zoo dikwijls mishaaagd heb. Met de hulp uwer genade neem ik mij voor, u voortaan nooit meer te beleedigen; en van dit oogenblik af wijd ik mij, hoe ellendig ik dan ook ben, geheel en al aan u toe; ik geef u en ik sta u af geheel mijn wil, mijne neigingen, mijne verlangens, en alles, wat mij toebehoort. Doe voortaan alles, wat u behaagt, met mij

en met al het mijne! Ik smeek u alleen om uwe heilige liefde, om de volharding in het goede ten einde toe, en om eene volmaakte vervulling van uwen heiligen wil. Ik beveel u aan de zielen van het vagevuur, van hen voornamelijk, die de meeste godsvrucht hadden tot het allerheiligste Sacrament en tot de heilige maagd Maria. Ook de ongelukkige zondaars beveel ik u aan! Eindelijk, o mijn dierbare Verlosser, vereenig ik al de gevoelens van mijn hart met die van uw liefdevol hart, en zoo vereenigd offer ik ze op aan uwen hemelschen Vader, en bid hem in uwen naam, die uit liefde tot u aan te nemen en te verhooren.

BEZOEK I.

Gebed van voorbereiding : Heer Jesus Christus, enz. Blz. 36.

Zie mij dan hier bij de bron van alle goed, bij Jesus in het allerheiligste Sacrament, die mij toeroept : *Si quis sitit, veniat ad me* ¹⁾. *Wie dorst heeft, kome tot mij*. O wat stroomen van genaden hebben de heiligen onophoudelijk geput uit deze bron van het allerheiligste Sacrament, waar Jesus ons al de verdiensten van zijn lijden uitdeelt, gelijk de Profeet het voorspelde : *Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris* ²⁾. *Gij zult*

---

¹⁾ Joann. 7, 57.   ²⁾ Isai. 12, 3.

*water scheppen uit de fonteinen
des Zaligmakers.*

Gravin de Feria, die beroemde leerlinge van den gelukzaligen pater Joannes van Avila, trad in de orde der H. Clara, en bracht zóó vele en zóó langdurige bezoeken bij het H. Sacrament, dat zij door hare zusters „de bruid van het H. „Sacrament” genoemd werd. Men vroeg haar eens, wat zij toch wel uitrichtte in al die uren, voor het tabernakel doorgebracht? „Ik zou er wel eeuwig „kunnen blijven,” was haar antwoord. „Rust daar niet het goddelijk Wezen, dat eens het „genot der gelukzaligen moet „uitmaken? Goede God! Wat „men in zijne tegenwoordigheid „doet? Maar wat doet men er

„niet? Men bemint, men prijst,
„men dankt, men vraagt! Wat
„doet de arme in tegenwoor-
„digheid van den rijke? Wat
„de zieke bij den genees-
„heer? Wat een dorstige bij
„een heldere waterbron? Wat
„een uitgehongerde aan een wel-
„voorzene tafel?”

O mijn allerbeminnelijkste,
allerzoetste, allerliefste Jesus!
O mijn leven, mijne hoop, mijn
schat! O eenige liefde mijner ziel,
hoe duur kwam het u te staan,
om met ons te verblijven in dit
Sacrament! Gij hebt moeten
sterven om daarna op onze
altaren te kunnen wonen onder
de gedaante van brood. Hoevele
versmadingen hebt gij vervol-
gens in dit Sacrament moeten
lijden, om ons door uwe tegen-

woordigheid te sterken! De liefde, welke gij ons toedraagt, en uw verlangen om van ons bemind te worden, heeft alles overwonnen!

Kom dan, o Heer, kom en neem uw intrek in mijn hart; sluit er daarna voor altijd den ingang van, opdat geen enkel schepsel meer binnensluipe en een deel ontroove van mijne liefde, welke u alleen toekomt en welke ik u geheel wil schenken. O mijn dierbare Verlosser, heersch gij alleen over mij, bezit gij alleen mij geheel en al. Zou ik u soms niet volmaakt gehoorzamen, kastijd mij dan met strengheid, opdat ik voor het vervolg moge gewaarschuid zijn, om uw heilig welbehagen in alles te volbrengen. Maak, dat

ik niets anders verlange, noch eenig ander genot zoeken, dan u welgevallig te zijn, u dikwijls op het altaar te bezoeken, mij daar met u te onderhouden en u in de heilige communie te ontvangen. Wie er naar verlangt, zoeken andere goederen, ik bemijn en verlang geen ander dan den schat uwer liefde! Daarom alleen wil ik bidden aan den voet van het altaar. Maak, dat ik mijzelf vergete, om alleen te denken aan uwe goedheid. Heilige Serafijnen, ik benijd u niet de heerlijkheid des hemels, maar de liefde, welke gij uwen en mijnen God toedraagt: leert gij mij, wat ik doen moet om hem te beminnen en hem welgevallig te zijn.

SCHIETGEBED.

Lieve Jesus, ik wil u alleen beminnen, ik wil u alleen behagen!

Hier doet men de geestelijke communie. Blz. 34. Daarna zal men een bezoek brengen bij de verheven moeder Maria voor een harer beelden.

AAN MARIA.

Een andere voor ons overgelukkige bron is onze moeder Maria, zoo rijk aan goederen en genaden, zegt de H. Bernardus, dat er geen mensch in de wereld gevonden wordt, die daaraan geen deel heeft: *De plenitudine ejus accepimus omnes* ¹⁾: „Van hare volheid ont-

---

¹⁾ De laud. V. M. hom. 2.

„vingen wij allen.” De allerheiligste maagd Maria werd door God met genade vervuld, zooals de engel in zijn groet tot haar zeide: *Ave gratia plena! Wees gegroet, gij vol van genade!* Doch niet voor zich alleen, maar ook voor ons, merkt de H. Petrus Chrysologus aan; „zij „ontving dien onuitputbare schat „van genaden om hare dienaars „daaraan deelachtig te maken”: *Hanc gratiam accepit Virgo, salutem saeculis redditura* ¹⁾).

SCHIETGEBED.

Causa nostrae letitiae, ora pro nobis. „Oorzaak onzer blijdschap, bid voor ons.”

---

¹⁾ Serm. 143.

Gebed tot de allerh. maagd **Maria** dat men iederen dag aan het einde van het bezoek zal herhalen, om hare zoo machtige bescherming te verkrijgen.

O allerheiligste, onbevleete maagd en mijne moeder Maria, tot u, die de moeder zijt van mijn God, de koningin der wereld, de voorspreekster, de hoop, de toevlucht der zondaars, tot u neem ik, de ellendigste van allen, op dit oogenblik mijne toevlucht. Met den diepsten eerbied kniel ik voor u neder, o groote koningin, ik dank u voor al de genaden, welke gij mij tot hiertoe bewezen hebt, voornamelijk, dat gij mij bevrijd hebt van de hel, zoo dikwijls door mij verdiend. Ik bemin u, o allerbeminnelijkste vrouwe, en om de liefde, welke ik u toedraag, beloof ik voor altijd uw

dienaar te zullen zijn, en zoo veel in mij is te zullen zorgen, dat ook anderen u beminnen. Ik stel al mijne hoop op u, en geheel mijne zaligheid in uwe handen. Neem mij aan voor uwen dienaar en laat mij schuilen onder uwen mantel, o moeder van barmhartigheid. En dewijl gij zoo vermogend zijt bij God, bevrijd mij van alle bekoringen, of wel verkrijg mij de kracht, om ze tot mijn dood toe te overwinnen. U vraag ik de ware liefde tot Jesus Christus; door u hoop ik een goeden dood te sterven. O mijne moeder, ik bid u, om uwe liefde tot God, sta mij altijd bij, maar vooral in het laatste oogenblik van mijn leven. Verlaat mij niet, zoolang gij mij niet zalig ziet in

den hemel, om u te danken
en uwe barmhartigheid te prijzen
door de gansche eeuwigheid.
Amen. Zoo hoop ik, zoo zij het!

BEZOEK II.

*Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, enz. Bladz. 36.*

Brood is een voedsel, dat verteert, als men het nuttigt; maar dat ook lang onbedorven blijft, als men het bewaart. Juist daarom, zegt de godvruchtige pater Nieremberg, wilde Jesus met ons op aarde blijven onder de gedaante van brood. Zóó kon hij niet alleen spijs worden, door zich bij de heilige communie met de ziel zijner minnaars te vereenigen; maar zóó kon hij ook, bewaard in den tabernakel, bij ons tegenwoordig blijven, en

ons daardoor herinneren aan de liefde, welke hij ons toedraagt. De H. Paulus zegt, dat *Jesus zichzelf vernietigd heeft, toen hij de gestaltenis aannam van een dienstknecht: Semetipsum exinanivit formam servi accipiens* ¹⁾; maar wat moeten wij zeggen, als wij hem zien schuilen onder de gedaante van brood: *formam panis accipientem?*

„Geen tong is in staat,” zegt de H. Petrus van Alcantara ²⁾ „om uit te spreken, hoe groot „de liefde is, welke Jesus eene „ziel in staat van genade toe- „draagt. Toen der halve die aller- „beminlijkste bruidegom uit dit „aardsche leven wilde heengaan,

---

¹⁾ Phil. 2. 7.

²⁾ De l'oraison et de la Méd. p. 1. ch. 4.

„en toch niet wilde, dat zijne af-
„wezigheid voor de zijnen eene
„aanleiding zou kunnen worden
„om hem te vergeten, liet hij
„zijner bruid dit allerheiligste
„Sacrament achter, waarin hij
„altijd zou tegenwoordig zijn, tot
„eene gedachtenis: hij wilde na-
„melijk niet, dat tusschen hen
„beiden een ander onderpand
„van wederzijdsche liefde zou
„blijven, dan hijzelf!”

O mijn Jesus, gij hebt dan in
onze tabernakelen willen wonen,
om te luisteren naar de smeekin-
gen der ellendigen, die er u ge-
hoor komen vragen! Luister dan
ook naar het gebed, dat de
ondankbaarste zondaar, die op
aarde leeft, tot u durft stieren:
Vol berouw kom ik hier voor
uwe voeten; ik gevoel nu, wat

groot kwaad ik bedreven heb met u te beledigen. Eerst en vooral verlang ik, dat gij mij alles wilt vergeven, wat ik tegen u misdeed. Ach, mijn God, hadde ik u toch nooit beledigd! En weet gij, wat ik u dan nog smeek? Nu ik begrepen heb, hoe beminnelijk gij zijt, word ik geheel tot uwe liefde getrokken; ik gevoel een groot verlangen om u te beminnen en u in alles welgevallig te zijn; maar zonder uwen bijstand heb ik geen kracht om dat te doen. Toon dan, o groote God, toon aan geheel den hemel uwe oneindige macht en uwe grenzenlooze goedheid; maak, dat ik van een weerspanning zondaar, gelijk ik tot dusverre was, een vurig minnaar worde

van u! Gij kunt het doen, gij wilt het ook doen! Voorzie in alles, wat mij ontbreekt, opdat ik er toe kome u veel te beminnen, ten minste zooveel te beminnen, als ik u vroeger beleedigd heb. Ik bemin u, mijn Jesus, ik bemin u boven alles. Ik bemin u meer dan mijn leven, u, mijn God, mijne liefde, mijn al!

SCHIETGEBED.

Deus meus et omnia! Mijn God en mijn al!

Geestelijke communic. Blz. 34.

AAN MARIA.

*Adeamus cum fiducia ad
thronum gratiae, ut miseri-*

cordiam consequamur et gratiam inveniamus in auxilio opportuno ¹⁾. Naderen wij met vertrouwen tot den troon der genade. De H. Antoninus ²⁾ zegt, dat „Maria die troon is, van „welken God alle genaden uit- „deelt.” O allerbeminnelijkste koningin, als gij zoozeer verlangt de zondaars te redden, zie dan hier een grooten zondaar, die zijne toevlucht tot u neemt! Help mij krachtig en help mij spoedig!

SCHIETGEBED.

Unicum refugium peccatorum, miserere mei ³⁾: „Eenige

---

¹⁾ Hebr. 4, 16.

²⁾ P. 4. Tit. 15. c. 14.

³⁾ S. Aug.

„toevlucht der zondaars, heb
„medelijden met mij!”

GEBED TOT MARIA.

O allerheiligste, enz. Blz. 47.

BEZOEK III.

Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, enz. Blz. 36.

*Deliciae meae esse cum filiis
hominum* ¹⁾. *Mijn lust is het te
zijn met de kinderen der men-
schen.*

Ziehier onzen Jesus! Niet
tevreden hier op aarde ter liefde
van ons gestorven te zijn, wil hij
nog daarenboven na zijn dood
met ons blijven in het allerhei-
ligste Sacrament. Zóó toont hij
er *zijn vermaak in te vinden
met de kinderen der menschen
te zijn.* „O menschen,” roept
de H. Teresia uit, „hoe kunt

---

¹⁾ Prov. 8. 31.

„gij een God beleedigen, die ver-
„klaart, dat hij in u zijn genoegen
„vindt?” Jesus vindt zijn vermaak
bij ons, en wij, wij zouden ons
vermaak niet vinden bij Jesus?
Wij vooral, die de eer hebben
in zijn paleis te wonen? Hoe
vereerd achten zich de hovelin-
gen, wien de koning een woon-
plaats vergunt in zijn paleis! Zie-
hier het paleis van onzen koning:
dit huis, waarin wij met Jesus
Christus wonen! Vergeten wij
toch niet hem daarvoor dank-
baar te zijn en uit den omgang
met Jesus Christus ons voordeel
te trekken.

Zie mij dan hier, o mijn Heer
en mijn God, zie mij hier ge-
knield voor dit altaar, waar gij
dag en nacht tegenwoordig blijft
ter liefde van mij! Gij zijt de

bron van alle goed! Gij, de geneesheer van alle kwalen! Gij, de schat voor alle behoeftigen! Ziehier aan uwe voeten een zondaar, den armste, den krankste van allen, die u smeekt om ontferming, heb medelijden met mij! Neen ik wil niet, dat mijne ellende mij den moed doe verliezen, nu ik u in dit Sacrament uit den hemel op aarde zie neergedaald, alleen om mij wel te doen. Ik loof u, ik dank u, ik bemin u. Wilt gij mij ook veroorlooven u een aalmoes te vragen? Ziehier, wat ik vraag, hoor mij toch aan: ik wil u voortaan niet meer beleedigen; ik vraag u mij licht en genade te geven, om u uit al mijne krachten te beminnen. Heer, ik bemin u uit geheel mijne ziel, uit geheel

mijn hart. Maak gij toch, dat ik het in waarheid zegge en het altijd moge herhalen in dit leven en door de gansche eeuwigheid! Allerheiligste maagd Maria, mijne heilige Patronen, heilige engelen en gij alle heiligen des hemels, helpt mij mijnen allerbeminlijksten God beminnen!

SCHIETGEBED.

*Bone Pastor, panis vere,
Jesu, nostri miserere;
Tu nos pasee, nos tuere,
Tu nos bona fac videre
In terra viventium.*

Goede Herder, waarachtig brood des levens, Jesus, ontferm u onzer; hoed ons, bescherm ons, en laat ons de eeuwige goederen aanschouwen in het land der levenden.

Geestelijke communic. Blz. 34.

AAN MARIA.

Vincula illius alligatura salutaris ¹⁾. *Hare ketenen zijn een heilzame band.*

De godvruchtige Pelbartus zegt, dat de vereering van Maria een keten is van voorbeschikking. Bidden wij onze lieve vrouw, dat zij ons door die ketenen van liefde steeds inniger binde aan het vertrouwen op hare bescherming.

SCHIETGEBED.

O clemens, o pia, o dubois Virgo Maria! „O goedertierene, o meedoogende, o zoete maagd Maria!”

GEBED TOT MARIA.

O allerheiligste, enz. Blz. 47.

---

¹⁾ Eccli. 6. 31.

BEZOEK IV.

Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, enz. Blz. 36.

*Non habet amaritudinem con-
versatio illius, nec tedium con-
victus illius*¹⁾. *Zijn gezelschap
heeft geen bitterheid, en zijn
omgang baart geen verveling.*

Vrienden in de wereld vinden
zooveel voldoening bij elkander,
dat zij geheele dagen in elkanders
gezelschap verliezen. Hij, die
Jesus Christus niet bemint, ver-
veelt zich bij het allerheiligste
Sacrament. De heiligen daaren-

---

¹⁾ Sap. 8. 16.

tegen hebben vóór het allerheiligste Sacrament een hemel op aarde gevonden. De H. Teresia¹⁾ zeide na haren dood uit den hemel tot een harer kloosterzusters: „Wij, die in den hemel wonen, en gij, die nog op aarde verblijft, wij moeten één zijn in zuiverheid en liefde; wij, reeds genietende, gij nog lijdende; en wat wij in den hemel doen ten opzichte van het goddelijk Wezen, dat moet gij op aarde doen ten aanzien van het allerheiligste Sacrament.” Ziedaar dan hoe dit heilig geheim ons paradijs uitmaakt op aarde!

O vlekkeloos Lam, voor ons op het kruis geslachtofferd, gedenk, dat ik een der zielen ben,

---

¹⁾ Rib. 1. 5. c. 4.

die gij door zooveel lijden en door uwen dood hebt vrijgekocht. Zorg, dat gij mij blijft toebehooren en ik u nooit verlieze; want daarom hebt gij u geheel aan mij geschonken, en doet dit nog voortdurend, als gij u ter liefde van mij nog dagelijks op onze altaren opoffert. O maak toch, dat ik u geheel en al toebehoore. Ik geef mij thans geheel en al aan u over, opdat gij met mij handelt volgens uw welbehagen. Ik schenk u mijnen wil; boei dien met de zachte banden uwer liefde, opdat hij voor eeuwig aan uw allerheiligsten wil onderworpen blijve. Ik wil voortaan niet meer leven, om aan de begeerten van mijn hart te voldoen, maar alleen om u genoeg te geven. Vernietig in

mij alles, wat u niet behagelijk is ; geef mij de genade van aan niets anders meer te denken dan om u genoegen te geven ; laat mij niets anders meer verlangen, dan wat met uw verlangen overeenkomt. Ik bemin u, o mijn dierbare Verlosser, uit geheel mijn hart ; ik bemin u, omdat gij verlangt door mij bemind te worden ; ik bemin u, omdat gij het overwaardig zijt ! Het doet mij leed u niet zoo te kunnen beminnen, gelijk gij verdient door mij bemind te worden. Mocht ik, o Heer, mijn leven kunnen geven ter liefde van u ; neem ten minste dat verlangen aan en schenk mij uwe liefde. Zoo zij het !

SCHIETGEBED.

O welbehagen van mijn God,
ik offer mij geheel en al aan
u op!

Geestelijke communie. Blz. 34.

AAN MARIA.

Ego Mater pulchræ dilectionis ¹⁾. *Ik ben de moeder der schoone liefde*, zegt Maria, dat is van die liefde, welke de schoonheid der zielen uitmaakt. De H. Maria Magdalena van Pazzi zag eens in den geest de allerheiligste maagd Maria, die bezig was een zoeten drank in te schenken: die drank was de goddelijke liefde. Maria alleen

---

¹⁾ Eccli. 24. 24.

is de uitdeelster van die gave,
wij moeten er dus bij haar om
vragen.

SCHIETGEBED.

Mijne moeder, mijne hoop,
maak dat ik geheel en al toe-
behoore aan Jesus!

GEBED TOT MARIA.

O allerheiligste, enz. Blz. 47.

BEZOEK V.

*Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, enz. Blz. 36.*

*Passer invenit sibi domum,
et turtur nidum sibi, ubi ponat
pultos suos; altaria tua, Domine
virtutum, rex meus et Deus
meus¹⁾. De musch, zegt David,
vindt een schuilplaats onder de
daken en de tortelduif een nest, ...
maar gij, ... mijn Koning en
mijn God, gij hebt u hier op
aarde een woonstede gebouwd en
verblijf gekozen op onze altaren,
om er voor allen toegankelijk te*

---

¹⁾ Ps. 83. 4.

zijn en er met ons te wonen. Het moet gezegd zijn, o Heer, uwe liefde voor de menschen gaat al te ver, gij weet niet meer wat te doen om u door hen te doen beminnen. Zorg dan gijzelf toch, o allerbeminnelijkste Jesus, dat wij ook van onzen kant door liefde tot u ontvlamd worden; het is niet betamelijk, dat wij slechts met koelheid een God beminnen, die ons met zooveel teederheid liefheeft. Trek ons tot u door de zoete aantrekkingskracht uwer liefde; doe ons beseffen, hoezeer gij verdient door ons bemind te worden.

O oneindige majesteit en oneindige goedheid, hoezeer hebt gij de menschen lief! Gij hebt zooveel gedaan om van de menschen bemind te worden, en hoe

komt het dan, dat er onder de menschen zoo weinigen gevonden worden, die u beminnen? Wat mij aangaat, ik wil niet meer gelijk eertijds tot het ongelukkig getal dier ondankbaren behoren; ik ben vast besloten u voortaan te beminnen uit geheel mijn hart, en niets anders meer te beminnen dan u. Dat verdient gij, gij beveelt het mij met zoo veel nadruk, ik wil u daarin genoeg geven. Maak dan, o God mijner ziel, dat ik geheel en al aan uw verlangen beantwoorde. Ik smEEK het u door de verdiensten van uw lijden en ik hoop het van u. Geef de goederen der aarde aan wie ze verlangen; ik voor mij verlang en zoek alleen den grooten schat uwer liefde. Ik bemin u,

mijn Jesus, ik bemin u, o oneindige goedheid! Gij zijt geheel mijn rijkdom, geheel mijn genoegen en geheel mijne liefde!

SCHIETGEBED.

Mijn Jesus, gij hebt u geheel aan mij gegeven, ik geef mij ook geheel aan u!

Geestelijke communie. Blz. 34.

AAN MARIA.

O mijne Vrouwe, de H. Bernardus noemt u „eene hartenroofster”: *Raptrix cordium* ¹⁾. Hij zegt, dat gij de harten onweerstaanbaar trekt door uwe schoonheid en uwe goedheid.

---

¹⁾ Med. in Salve Regina.

Roof ook mijn hart, ik smeeek
het u, roof mijnen wil; ik geef
u dien geheel, draag hem aan
God op in vereeniging met den
uwe!

SCHIETGEBED.

Mater amabilis, ora pro me!
Beminnelijke moeder, bid voor
mij!

GEBED TOT MARIA.

O allerheiligste, enz. Blz. 47.

BEZOEK VI.

Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, enz. Blz. 36.

*Ubi thesaurus vester est, ibi
et cor vestrum erit*¹⁾. Waar
uw schat is, daar zal ook uw
hart zijn.

Jesus Christus leert ons, dat,
waar iemand meent zijn schat
te hebben, daar ook het voor-
werp is zijner liefde. De hei-
ligen derhalve, die geen anderen
schat hoogachten, geen anderen
beminnen dan Jesus Christus,
schenken geheel hun hart en

---

¹⁾ Luc. 12. 34.

geheel hunne liefde aan het allerheiligste Sacrament.

O mijn allerbeminnelijkste Jesus, hier onder de gedaante van brood verborgen, die uit liefde tot mij nacht en dag in dit tabernakel blijft opgesloten, trek, bid ik u, geheel mijn hart tot u, zoodat ik aan niets anders meer denke dan aan u, niets anders meer beminne, niets anders meer zoeken, niets anders meer hope dan u! Doe het om de verdiensten van uw lijden, door welke ik het u vraag, en ook vastelijk verhoop!

Mijn aanbiddelijke Zaligmaker en goddelijke minnaar, o hoe beminnelijk en hoe teeder zijn de uitvindingen uwer liefde, om u door de menschen te doen beminnen!

O eeuwig Woord, mensch ge-

worden ter liefde van ons, gij waart niet tevreden met voor ons te sterven; gij hebt ons nog daarenboven dit Sacrament willen schenken, waarin gijzelf wilt zijn onze levensgezel, ons voedsel en het onderpand van den hemel. Gij hebt onder ons willen verschijnen eerst als kind in een stal, dan als behoeftige in een winkel, dan als schuldige aan het schandhout, eindelijk onder den schijn van brood op het altaar! Zeg mij, of gij nog meer kondet uitvinden om u te doen beminnen? O oneindige goedheid, wanneer zal ik toch eens beginnen te beantwoorden aan zoovele bewijzen uwer liefde? Heer, ik wil niet meer leven dan om u alleen te beminnen! Waartoe ook zou mij het leven

dienen, als ik het niet geheel en al besteedde om u te beminnen, o mijn beminde Verlosser? Om aan u te behagen, die geheel uw leven voor mij hebt ten beste gegeven? Wat zou ik toch beminnen tenzij u, die geheel schoonheid zijt, geheel liefzaligheid, geheel goedheid, geheel liefde, geheel beminnelijkheid? Dat dan mijne ziel slechts leve om u te beminnen! Dat de gedachte alleen aan uwe liefde haar van liefde doe wegsmelten! Dat alleen het hooren noemen van kribbe, kruis, Sacrament, haar ontsteke in heilige begeerte om groote dingen te doen voor u, o mijn Jesus, die maar al te veel voor mij gedaan en geleden hebt!

SCHIETGEBED.

O mijn God, dat ik toch iets
voor u doen moge, eer ik
sterve!

Geestelijke communie. Blz. 34.

AAN MARIA.

*Quasi oliva speciosa in
campis* ¹⁾. „Ik ben,” zegt Maria,
„die heerlijke olijfboom, uit
„welken altijd de olie vloeit
„van barmhartigheid. Ik sta
„te midden van het veld, opdat
„allen mij zouden zien en allen
„tot mij hunne toevlucht zouden
„nemen.” Zeggen wij haar dan
met den H. Augustinus: *Memorare, piissima Maria, a saeculo*

---

¹⁾ Eccli. 24. 19.

non esse auditum, quemquam ad tua praesidia confugientem esse derelictum: „O medelijdende „koningin, het is nooit gehoord, „dat iemand, die tot u zijne toe- „vlucht nam, door u verlaten is „geworden!” Ook ik zal niet in dat uiterste ongeluk komen, dat ik tot u mijn toevlucht neem en door u verlaten word!

SCHIETGEBED.

O Maria, verkrijg mij de genade, van altijd mijne toevlucht tot u te nemen!

GEBED TOT MARIA.

O allerheiligste, enz. Blz. 47.

BEZOEK VII.

Gebed van voorbereiding : Heer
Jesus Christus, enz. Blz. 36.

Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem sæculi ¹⁾ : *Zie, ik ben met u alle dagen tot aan de voleinding der eeuwen.*

De liefdevolle herder, die zijn leven gaf voor ons, zijne schaapjes, wilde door zijn dood niet van ons gescheiden worden. Zie, mijne schaapjes, zegt hij ons, ik blijf altijd met u; om u blijf ik op aarde in dit heilig

---

¹⁾ Matth. 28. 20.

altaargeheim; hier kunt gij mij altijd vinden, zoo dikwijls gij wilt, steeds bereid om u te helpen en u door mijne tegenwoordigheid te troosten; neen, ik zal u niet verlaten tot aan het einde der wereld, zoolang gij op aarde zult blijven. „De bruidegom,” zegt de H. Petrus van Alcantara, „wilde gedurende „zoo lange afwezigheid zijner „bruid eenig gezelschap achterlaten, opdat zij niet alleen zou „wezen; en daarom liet hij „haar dit Sacrament, waarin hij „zelf tegenwoordig is; beter „gezelschap kon hij haar niet „geven” ¹⁾).

O mijn alleredelmoedigste Heer, mijn allerbeminnelijkste

---

¹⁾ De l'oraison et de la méd. p. 1. ch. 4.

Zaligmaker! Ik kom u heden op dit altaar bezoeken; maar met hoeveel grooter liefde brengt gij mij een tegenbezoek, als gij tot mij komt in de heilige communie! Dan wilt gij niet alleen bij mij tegenwoordig zijn; maar dan wordt gij mijne spijs, dan vereenigt gij u geheel met mij, dan schenkt gij u geheel aan mij, zoodat ik dan in waarheid kan zeggen: mijn Jesus, nu zijt gij geheel de mijne! Maar schenkt gij u geheel en al aan mij, is het dan ook niet billijk, dat ik mij geheel en al aan u geve? Ik ben een aardworm en gij zijt God! O God van liefde! O liefde mijner ziel! Wanneer zal ik toch inderdaad en werkelijk, en niet slechts door woorden, geheel de uwe zijn? Gij kunt

dat bewerken. Vermeerder in mij het vertrouwen door de verdiensten van uw bloed, opdat ik met zekerheid die genade van u verkrijge, dat ik vóór mijn dood u moge toebehooren, geheel aan u . . en mijzelf in niets meer! Gij verhoort, o Heer, de gebeden van allen, verhoor ook heden de bede eener ziel, die u oprecht wil beminnen. Ja, ik wil u beminnen uit al mijne krachten; ik wil u gehoorzamen in alles, wat gij verlangt, zonder eigenbelang, zonder troost, zonder belooning. Ik wil u dienen uit liefde, alleen om u te behagen, alleen om genoeg te geven aan uw Hart, dat mij met zoo vurige teederheid bemint! Mijn loon zal zijn u te mogen beminnen. O welbeminde

Zoon van den eeuwigen Vader,
neem bezit van mijne vrijheid,
van mijnen wil, van alles wat
ik heb, neem geheel mijn wezen,
en geef mij daarvoor uzelfen!
Ik bemin u, ik zoek u, ik ver-
zucht naar u! U wil ik, u wil
ik, u wil ik!

SCHIETGEBED.

Lieve Jesus, maak dat ik u
geheel toebehoore!

Geestelijke communie. Blz. 34.

AAN MARIA.

Onze allerbeminnelijkste ko-
ningin, geheel de Kerk noemt
en groet u: *Spes nostra! Onxe
hoop!* Gij derhalve, die aller
hoop zijt, wees ook mijne hoop!

Tota ratio spei mee ¹⁾: Gij zijt „geheel de grondslag mijner „hoop,” riep de H. Bernardus u toe; en hij voegde er bij: *In te speret qui desperat* ²⁾: „Hij die alle hoop verloren „heeft, hope nog op u!”

Zoo wil ook ik u zeggen: mijne moeder Maria, op u, die hopeloozen redt, is geheel mijne hoop gevestigd.

SCHIETGEBED.

Maria, moeder van God, bid
Jesus voor mij!

GEBED TOT MARIA.

O allerheiligste, enz. Blz. 47.

---

¹⁾ De Aquæd. ²⁾ Med. in Salve Reg.

BEZOEK VIII.

*Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, enz. Blz. 36.*

Jesus zegt tot iedere ziel, die hem komt bezoeken in het H. Sacrament, de woorden, welke hij sprak tot de Bruid van het Hooglied: *Surge, propera, amica mea, formosa mea, et veni* ¹⁾! *Sta op, nader, mijne vriendin, mijne schoone, en kom!* O ziel, die mij komt bezoeken, *Surge, sta op*, richt u op uit uwe ellende; ik ben hier, om u met mijne genaden te verrijken;...

---

¹⁾ Cant. 2. 10.

nader, kom dichter bij mij, wees niet verschrikt voor mijne majesteit, die zich in dit Sacrament vernederd heeft, om uwe vrees weg te nemen en u vertrouwen in te boezemen;... *mijne vriendin*: gij zijt mij niet meer vijandig, gij zijt thans mijne geliefde, want gij bemint mij, en ik bemin u, ... *mijne schoone*, want mijne genade gaf u schoonheid, ... *kom*, omhels mij, en vraag mij wat gij wilt met het grootste vertrouwen!

De H. Teresia maakt de bemerkning, dat Jesus, de groote koning der heerlijkheid, zich in dit Sacrament, onder de gedaante van brood heeft willen schenken en zijne majesteit verbergen, om ons moed in te boezemen, opdat wij met grooter vertrouwen tot

zijn goddelijk Hart zouden naderen. Naderen wij dan met groot vertrouwen en innige liefde tot Jesus; vereenigen wij ons met hem, en smeeken wij hem om zijne genaden.

O eeuwig Woord des Vaders, ter liefde van mij mensch geworden en schuilend onder de gedaante van brood in dit H. Sacrament, wat vreugde moet het niet voor mij zijn te weten, dat ik mij hier bij u bevind, bij u, die mijn God zijt, die eene oneindige majesteit zijt en eene oneindige goedheid, vol liefde voor mijne ziel!

O zielen, die God bemint, waar ge ook zijn moogt, in den hemel of op aarde, ik smeeke u, bemint God ook voor mij! Mijne moeder Maria, help mij hem

beminnen. En gij, allerliefste Jesus, maak u het eenige voorwerp van geheel mijne liefde; maak u meester van geheel mijnen wil, bezit mij geheel en al! Ik wijd u toe geheel mijn verstand, om altijd aan uwe goedheid te denken. Ik wijd u ook mijn lichaam toe, opdat het mij moge helpen, om uwen wil te doen. Ik wijd u mijne ziel toe, opdat zij geheel u toebehoore. O welbeminde van mijne ziel, ik wenschte wel, dat alle menschen de teederheid begrepen van de liefde, welke gij hun toedraagt, opdat allen enkel en alleen zouden leven, om u te eeren en u te behagen, zooals gij het verlangt en verdient! Ik althans, ik wil niet anders leven dan ontstoken

van liefde tot uwe oneindige schoonheid. Van nu af wil ik voortaan alles doen, wat in mijn vermogen is, om u te behagen. Ik maak het vast besluit alles ten offer te brengen, wat het ook zijn moge, zoodra ik bemerk, dat het u zou mishagen, hoeveel moeite het mij ook koste, moest ik daarbij alles, ja ook mijn leven verliezen. O wat geluk zou het voor mij zijn alles te mogen verliezen, om u te winnen, u, mijn God, mijn schat, mijne liefde, mijn al!

SCHIETGEBED.

Jesus, mijne liefde, trek mij geheel tot u, en bezit mij geheel en al als uw eigendom.

Geestelijke communie. Blz. 34.

AAN MARIA.

Si quis est parvulus, veniat ad me ¹⁾. *Wie klein is, kome tot mij.* Maria roept alle kinderen, die een moeder behoeven, tot zich; zij is onder alle moeders de teederste! De godvruchtige pater Nieremberg zeide: „De „liefde van alle moeders te zamen is slechts een schaduw bij „de liefde, welke Maria ieder „onzer in het bijzonder toe- „draagt.” Mijne moeder Maria, moeder mijner ziel, die mij bemint, en na God meer dan iemand anders mijne zaligheid verlangt, o moeder: „toon, dat „gij mijne moeder zijt”: *Monstra te esse matrem!*

---

¹⁾ Prov. 9. 4.

SCHIETGEBED.

Mijne moeder, maak, dat ik
altijd aan u denke!

GEBED TOT MARIA.

O allerheiligste, enz. Blz. 47.

BEZOEK IX.

*Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, enz. Blz. 36.*

De H. Joannes zegt, dat hij den Heer *zag met een gouden gordel onder den boezem: Vidi præcinctum ad mamillas zona aurea* ¹⁾.

Zóó vertoont zich Jesus aan ons in het allerheiligste Sacrament des altaars: hij is daar overvloeiend van voedsel, dat is, van genaden, welke hij ons in zijne barmhartigheid wil uitdeelen. Hij is dáár als eene moeder, die

---

¹⁾ Apoc. 1. 12.

overvloed van voedsel heeft, en kinderen zoekt, om zich van dien last te ontdoen, zooals hijzelf ons zegt: *Ad ubera portabimini* ¹⁾. *Als kinderen zal ik u aan het harte dragen.*

Pater Alvarez zag Jesus in het allerheiligste Sacrament: hij stond daar de handen vol genaden, zoekende wien hij die zou mogen uitdeelen. De H. Catharina van Siëna zegt, dat zij met evenveel gretigheid aan de heilige tafel ging aanzitten, als een kind zich werpt aan de borst zijner moeder.

O welbeminde eengeboren Zoon van den eeuwigen Vader, ik begrijp, dat er geen voorwerp is zoo waardig bemind te

---

¹⁾ Is. 66. 12.

worden als gij! Ik verlang u zoo te beminnen, als gij verdient bemind te worden, of ten minste zooveel als eene ziel maar wenschen kan u te beminnen. Ik zie wel in, dat ik, die een verrader en zoo weerspannig aan uwe liefde geweest ben, dat ik niet meer verdien u te beminnen, niet meer verdien zoo dicht tot u te naderen, zooals ik nu in deze kerk doe; maar ik weet, dat gij mijne liefde vraagt, ik hoor, dat gij mij toeroept: *Fili mi praebe cor tuum mihi* ¹⁾. *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo* ²⁾. *Mijn zoon, schenk mij uw hart! Gij zult den Heer uwen God beminnen uit geheel uw hart. Ik*

---

¹⁾ Prov. 23. 26.   ²⁾ Matth. 22. 37.

begrijp, dat gij mij daarom tot dusverre in het leven behouden, en niet naar de hel verwezen hebt, opdat ik mij bekeeren zou en u onverdeeld beminnen. Wijl gij dan nog door mij bemind wilt worden, zie mij dan hier, o mijn God! Ik geef mij aan u over, ik schenk mij aan u. Ik bemin u, o mijn God, die geheel goedheid, geheel liefde zijt: u kies ik voor den eenigen koning en heer van mijn arm hart. Gij wilt het nog aannemen, en ik wil het u geven; 't is koud en afschuwelijk; maar als gij het aanneemt, zult gij het ook veranderen. O verander mij, verander mij! Ik kan niet langer leven, zooals ik tot hiertoe gedaan heb, zoo ondankbaar en zoo koud voor uwe oneindige goedheid, die mij zoo-

veel liefde toedraagt en eene oneindige liefde waardig is! Maak, dat ik van dit oogenblik af beginne al de liefde aan te vullen, welke ik in het verleden verzuimd heb u toe te dragen!

SCHIETGEBED.

Mijn God, mijn God, ik wil u beminnen, ik wil u beminnen, ik wil u beminnen!

Geestelijke communie. Blz. 34.

AAN MARIA.

Maria, Jesus' moeder, is geheel gelijkvormig met haren Zoon: zij is moeder van barmhartigheid en daarom verblijdt zij zich zoo vaak zij ellendigen kan helpen en troosten. En zóó groot is het

verlangen dier moeder om wel te doen aan allen, dat Bernardinus de Bustis niet aarzelt te zeggen: *Plus desiderat ipsa facere tibi bonum et largiri gratiam, quam tu accipere concupiscas* ¹⁾: „Zij verlangt meer u „wel te doen en genade te ver- „leenen, dan gij verlangt die te „ontvangen.”

SCHIETGEBED.

Spes nostra, salve! Wees gegroet, onze hoop!

GEBED TOT MARIA.

O allerheiligste, enz. Blz. 47.

---

¹⁾ Mar. p. 2. S. 5.

BEZOEK X.

*Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, enz. Blz. 36.*

„O gij dwazen der wereld,”
roept de H. Augustinus uit,
„waar gaat gij toch heen om
„voldoening voor uw hart te
„kunnen vinden? Komt tot Jesus,
„want hij alleen is in staat, u
„de voldoening te geven, waar gij
„naar haakt”: *Quo itis? Bonum
quod amatis, ab illo est* ¹⁾). Mijne
ziel, wees gij toch niet zoo
dwaas, zoek God alleen: *Quaere
unum bonum, in quo sunt omnia*

---

¹⁾ Conf. l. 4. c. 12.

*bona*¹⁾. „Zoek dat ééne goed, dat „alle andere goederen in zich „bevat.” En wilt gij hem aanstonds vinden, zie hier is hij dicht bij u! Zeg hem, wat gij verlangt: want om uwe gebeden te verhooren en u te troosten, woont hij hier in dit tabernakel. „Het is niet iedereen geoorloofd,” zegt de H. Teresia,²⁾ „met den „koning te spreken; het hoogste, „wat men verhop en kan, is dat „door een tusschenpersoon te „mogen doen.” Maar om met u te spreken, o koning van glorie, is geen derde persoon noodig; altijd zijt gij in het H. Sacrament des altaars bereid aan iedereen gehoor te verleenen.

---

¹⁾ S. Aug. Man. C. 34.

²⁾ Vie. Ct. 37.

Ieder, die maar wil, kan u daar altijd vinden en met u spreken van hart tot hart. Voorts, als het iemand al toegestaan wordt met een koning in persoon te mogen spreken, wat moet hij dan niet wachten? Slechts weinige malen in het jaar verleenen vorsten der wereld gehoor, terwijl gij in dit Sacrament nacht en dag gehoor geeft aan allen, zoo vaak zij het slechts willen.

O Sacrament van liefde, hetzij gij spijs wordt in de heilige communie, hetzij gij rust op onze altaren, gij weet door de beminnelijke bekoorlijkheden uwer liefde zooveel harten tot u te trekken, dat zij van wederliefde tot u ontvlamd worden; dat zij, opgetogen door zooveel goedheid, als van een heilig vuur verteerd,

altijd, altijd aan u denken ! Trek dan zoo ook mijn ellendig hart tot u, het verlangt u te beminnen en als gekluisterd aan uwe liefde te leven. Zie, van dit oogenblik af stel ik al mijn belangen, al mijn uitzichten, al mijn genegenheden, mijn ziel, mijn lichaam, alles in één woord, in de handen uwer goedheid. Neem mij nu aan, o Heer en beschik over mij volgens uw welbehagen. Nooit wil ik mij meer beklagen, o mijne liefde, over uwe heilige beschikkingen ; ik weet, dat alles, wat gij doet, voortkomt uit uw hart, vol van liefde tot mij, en dat alles bijgevolg tot mijn bestwil geschiedt. Het zal mij genoeg zijn, dat gij het wilt, opdat ook ik het wille voor tijd en eeuwigheid. Doe in mij en met mij

alles wat u behaagt; ik vereenig mij geheel met uwen wil, die geheel heiligheid is, geheel goedheid, geheel volmaaktheid, geheel beminnelijkheid! O heilige wil van mijn God, wat zijt gij mij dierbaar! Ik wil altijd leven, ik wil eenmaal sterven, met u vereenigd en aan u gebonden! Uw welbehagen is mijn welbehagen, ik wil, dat uw verlangens ook mijn verlangens zijn.

Mijn God, mijn God, help mij, maak dat ik van dit oogeblik af alleen voor u leve, alleen leve om te willen wat gij wilt, alleen leve om uwen beminnelijken wil te beminnen. Sterven wil ik uit liefde tot u, ook gij zijt gestorven ter liefde van mij en het voedsel geworden mijner ziel. Ik vloek de dagen, in

welke ik u zoo snood beleedigde,
om mijnen boozen wil te volgen.
Ik bemin u, o wil van God,
gelijk ik God zelven bemin, want
gij zijt één en hetzelfde met God.
Ik bemin u dan uit geheel mijn
hart, en ik offer mij geheel en
al aan u op!

SCHIETGEBED.

O H. Wil van God, gij zijt
mijne liefde!

Geestelijke communic. Blz. 34.

AAN MARIA.

Onze groote Koningin zegt:
*Bij mij zijn schatten, om hen:
die mij beminnen, rijk te maken,
Mecum sunt divitiae... ut*

*ditem diligentes me*¹⁾). Willen wij dus rijk zijn in genaden, laten wij dan Maria beminnen. De godvruchtige Idioot noemt haar: *Thesauraria gratiarum*: „Schat-„bewaarster der genaden.” Zalig hij, die met liefde en vertrouwen zijne toevlucht neemt tot Maria! Mijne moeder, mijne hoop, gij kunt mij zalig maken; ik verwacht van u, dat gij het doen zult.

SCHIETGEBED.

Mater amabilis, ora pro me.
„Beminnelijke moeder, bid „voor mij!”

GEBED TOT MARIA.

O allerheiligste, enz. Blz. 47.

---

¹⁾ Prov. 8. 18. 21.

BEZOEK XI.

Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus. Blz. 36.

„Zijn we er toch voor be-
„zorgd,” zegt de H. Teresia ¹⁾,
„dat wij ons nooit verwijderen
„van Jesus, onzen beminnelijken
„herder, noch hem uit het oog
„verliezen; want de schaapjes,
„die zich dicht bij den herder
„houden, worden altijd meer
„door hem geliefkoosd en meer
„onthaald, hij geeft hun altijd
„een brokje mede van hetgeen
„hij zelf eet. Gebeurt het soms,
„dat de herder slaapt, dan ver-

---

¹⁾ Méd. sur le *Pater*.

„wijdert het schaapje zich niet,
„maar blijft bij den herder, tot hij
„ontwaakt, of door het schaapje
„zelf uit den slaap wordt gewekt;
„en dan onthaalt en streelt de
„herder het opnieuw.” O mijn
Verlosser, in het H. Sacrament
verborgen, zie mij hier bij u:
ik vraag geen andere liefkoozing
van u dan den ijver en de vol-
harding in uwe liefde.

Dank u, o heilig geloof! Gij
leert mij en verzekert mij, dat
in dit goddelijk geheim des al-
taars, in dit Brood des hemels,
geen brood is, maar dat daar
wezenlijk tegenwoordig is Jesus
Christus, mijn Heer en mijn
God, en dat hij daar is ter
liefde van mij! O mijn God en
mijn al, ik geloof vastelijk, dat
gij in het allerh. Sacrament

wezenlijk tegenwoordig zijt; en ofschoon ik u niet met mijn lichamelijke oogen aanschouw, erken ik u door het licht des geloofs in de geconsacreerde hostie als koning van hemel en aarde, en als Verlosser der wereld. O mijn allerzoetste Jesus, gelijk gij mijne hoop, mijne zaligheid, mijne sterkte en mijn troost zijt, zoo wil ik ook, dat gij al mijne liefde zult wezen, en het eenig voorwerp van al mijne gedachten, van al mijne verlangens, van al mijne neigingen. Ik verheug mij meer over de hoogste gelukzaligheid, welke gij geniet en in alle eeuwigheid genieten zult, dan over alle goed, dat mij in den tijd of in de eeuwigheid zou kunnen te beurt vallen. Mijn

grootste genoegen bestaat daarin, dat gij, mijn beminnelijke Verlosser, volmaakt gelukkig zijt, en dat uw geluk oneindig is. Heersch, o mijn God, heersch over geheel mijne ziel, ik geef ze u geheel en al, neem er voor altijd bezit van! Mijn wil, mijne zinnen, al mijne vermogens moeten dienaars zijn van uwe liefde, en geen ander doel hebben in deze wereld dan om u te behagen en uwe eer te bevorderen. Zoo was uw leven op aarde, o eerste minnares en moeder van mijn Jesus! O allerheiligste Maria, sta gij mij bij en verkrijg mij, dat ik van nu af voortaan leven moge, zooals gij altijd geleefd hebt, gelukkig namelijk van geheel aan God te behooren!

SCHIETGEBEL.

Mijn Jesus, ik wil geheel de uwe zijn, wees gij geheel de mijne!

Geestelijke communie. Blz. 34.

AAN MARIA.

Beatus vir, qui vigilat ad foras meas quotidie, et observat ad postes ostii mei ¹⁾. Gelukkig de man, die dag aan dag waakt aan mijne poorten, en de wacht houdt aan de posten mijner deur. Gelukkig hij, die, gelijk armen staan aan de deur der rijken, zoo ook de wacht houdt aan de deur van Maria's barmhartigheid, om aalmoezen van

---

¹⁾ Prov. 8. 34.

genade te vragen. En veel gelukkiger hij, die er zich op toelegt om Maria's deugden beter na te volgen, vooral hare zuiverheid en hare nederigheid.

SCHIETGEBED.

Maria, mijne hoop, kom gij mij te hulp.

GEBED TOT MARIA.

O allerheiligste, enz. Blz. 47.

BEZOEK XII.

*Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, enz. Blz. 36.*

*Deus charitas est; qui manet
in charitate in Deo manet, et
Deus in eo ¹⁾. God is liefde;
wie in de liefde blijft, blijft in
God en God in hem. Wie Jesus
bemint, blijft bij Jesus en Jesus
bij hem. Si quis diligit me, . . .
et Pater meus diliget eum; et
ad eum veniemus, et mansionem
apud eum faciemus. ²⁾ Zoo
iemand mij bemint, zal ook*

---

¹⁾ I Jo. 4. 16.

²⁾ Jo. 14. 23.

mijn Vader hem beminnen, en wij zullen tot hem komen en onze woning bij hem houden. Toen de H. Philippus Neri op zijn sterfbed lag en het H. Sacrament, dat hij als teerspijze ging ontvangen, zijne kamer zag binnenkomen, riep hij uit: „Ziedaar mijne liefde! Ziedaar „mijne liefde!” Laat ieder onzer dit zeggen, als hij bij Jesus komt in het H. Sacrament: „ziedaar mijne liefde!” Ziedaar het voorwerp van geheel mijne genegenheid voor geheel mijn leven, en voor geheel de eeuwigheid!

O mijn Heer en mijn God, gij hebt in het heilig evangelie gezegd, dat hij, die u bemint, ook door u zal bemind worden en dat gij zoudt komen, om uw

verblijf bij hem te nemen, en u niet meer van hem te scheiden. Welnu, ik bemin u meer dan eenig goed, bemin mij dan ook; het geluk immers van door u bemind te zijn schat ik hooger dan het bezit van alle koninkrijken der wereld! Kom dan en vestig uwe woonplaats op zulke wijze in de arme hut van mijne ziel, dat gij u niet meer van mij verwijdert of, om beter te zeggen, dat ik u nooit meer noodzake mijne ziel te verlaten. Gij gaat niet weg, als gij niet verdreven wordt. Ik kan u echter opnieuw verdrijven, gelijk ik het eertijds gedaan heb. Ach, laat toch niet toe, dat de wereld nog eens getuige zij van dien nieuwen gruwel, van die afschuwelijke ondank-

mijn Vader hem beminnen, en wij zullen tot hem komen en onze woning bij hem houden. Toen de H. Philippus Neri op zijn sterfbed lag en het H. Sacrament, dat hij als teerspijze ging ontvangen, zijne kamer zag binnenkomen, riep hij uit: „Ziedaar mijne liefde! Ziedaar „mijne liefde!” Laat ieder onzer dit zeggen, als hij bij Jesus komt in het H. Sacrament: „ziedaar mijne liefde!” Ziedaar het voorwerp van geheel mijne genegenheid voor geheel mijn leven, en voor geheel de eeuwigheid!

O mijn Heer en mijn God, gij hebt in het heilig evangelie gezegd, dat hij, die u bemint, ook door u zal bemind worden en dat gij zoudt komen, om uw

verblijf bij hem te nemen, en u niet meer van hem te scheiden. Welnu, ik bemin u meer dan eenig goed, bemin mij dan ook; het geluk immers van door u bemind te zijn schat ik hooger dan het bezit van alle koninkrijken der wereld! Kom dan en vestig uwe woonplaats op zulke wijze in de arme hut van mijne ziel, dat gij u niet meer van mij verwijdert of, om beter te zeggen, dat ik u nooit meer noodzake mijne ziel te verlaten. Gij gaat niet weg, als gij niet verdreven wordt. Ik kan u echter opnieuw verdrijven, gelijk ik het eertijds gedaan heb. Ach, laat toch niet toe, dat de wereld nog eens getuige zij van dien nieuwen gruwel, van die afschuwelijke ondank-

baarheid, dat ik, zoo bij uitstek door u begunstigd, na zoo vele genaden, u weer uit mijn hart zou verbannen. Nochtans, het zou kunnen gebeuren! Daarom, o mijn God, verlang ik te sterven, als dat met uwen heiligen wil overeenkomstig is. Ik zou dan met u vereenigd uit dit leven scheiden, en in het andere eeuwig met u vereenigd mogen leven. Ja, mijn Jesus, dat hoop ik! Ik omhels u, ik druk u aan mijn arm hart; maak toch, dat ik u altijd beminne en altijd door u bemind worde. Ja, altijd, mijn beminnelijke Verlosser, altijd zal ik u beminnen, en gij zult ook mij altijd beminnen. Ik hoop, dat wij elkander altijd zullen beminnen, o God mijner ziele,

altijd en door de gansche eeuwigheid. Zoo zij het!

SCHIETGEBED.

Mijn Jesus, ik wil u altijd beminnen, en altijd door u bemind worden!

Geestelijke communie. Blz. 34.

AAN MARIA.

*Qui operantur in me, non peccabunt*¹⁾. „Wie er zich op toelegt,” zegt Maria, „om mij te vereeren, zal de volharding verkrijgen.” *Qui elucidant me, vitam æternam habebunt*²⁾: „en zij, die mij ook door anderen doen kennen en beminnen, zul-

---

¹⁾ Eccli 24. 30. ²⁾ Ibid. 31.

„len uitverkorenen zijn.” Neem u dan voor ten allen tijde, zooveel gij kunt, in het openbaar of in het bijzonder, over de grootheid van Maria en over de devotie tot die allerheiligste maagd te spreken.

SCHIETGEBED.

Dignare me laudare te, Virgo sacrata. O allerheiligste maagd, laat mij uwen lof verkonden!

GEBED TOT MARIA.

O allerheiligste, enz. Blz. 47.

BEZOEK XIII.

*Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, enz. Blz. 36.*

*Erunt oculi mei et cor me-
um ibi cunctis diebus* ¹⁾: *Mijne
oogen en mijn hart zullen daar
wexen te allen tijde. Zie, Jesus
heeft ons deze schoone belofte
verwezenlijkt in het allerheiligste
Sacrament des altaars, waar hij
nacht en dag onder ons zijn
verblijf houdt. Het was genoeg
geweest, o mijn God, zoo gij
alleen bij dag in dit tabernakel
wildet wonen, als er namelijk
mensen zijn, om uwe tegen-*

---

¹⁾ III Reg. 9. 3.

woordigheid te aanbidden en u gezelschap te houden; maar waarom daar nog den ganschen nacht tegenwoordig gebleven, als de kerken gesloten worden, als iedereen huiswaarts keert en u alleen laat? Doch ik heb u reeds begrepen: de liefde maakte u tot onzen gevangene, de vurige liefde, die gij ons toedraagt, heeft u dermate aan ons gebonden, dat gij ons zoo min bij nacht als bij dag kunt verlaten. O allerbeminnelijkste Zaligma-ker, alleen deze trek uwer teedere liefde moest alle menschen bewegen om voortdurend bij uw heilig tabernakel te verblijven! Alleen door geweld moesten zij verwijderd kunnen worden! Ook dan nog zouden zij bij het heengaan, aan de voeten van het

altaar, geheel hun hart en geheel hunne liefde moeten achterlaten! Hunne liefde voor een menschgeworden God, die alleen en opgesloten wil blijven in een tabernakel, geheel oog om onze behoeften te zien en erin te voorzien, en ook geheel hart om ons te blijven beminnen in afwachting van den volgenden morgen, dat hij weer bezocht kan worden door zijne beminden.

Ja, mijn Jesus, ik wil u geven; ik wijd u geheel mijne ziel en alle neigingen van mijn hart toe! O oneindige majesteit Gods, gij hebt uzelf in dit goddelijk Sacrament willen schenken niet alleen om bij ons tegenwoordig en in onze nabijheid te wezen, maar ook en voornamelijk om uzelf als

voedsel te geven aan de zielen, die u liefhebben. Maar, Heer, wie zal het durven bestaan om tot u te naderen en zich met uw heilig vleesch te voeden? Doch ook omgekeerd, wie zal van u verwijderd kunnen leven? Want gij hebt u in dit heilig Sacrament onder de gedaante van brood willen verbergen, om in te gaan in onze harten en er bezit van te nemen. Gij brandt van verlangen om door ons ontvangen te worden, en vindt er genoeg in u met ons te vereenigen. Kom dan, mijn Jesus, kom, ik verlang u in mijn binnenste te ontvangen, opdat gij moogt wesen de God van mijn hart en van mijnen wil. Dat al wat in mij is, o mijn beminnelijke Verlosser, voor uwe liefde wijke:

voldoeningen, genoegens, eigen wil, ik laat u alles over. O liefde, o God van liefde, heersch en zegepraal geheel over mij; vernietig in mij en slachtoffer alles, wat slechts mij en niet u toebehoort. Laat niet toe, o mijne liefde, dat mijne ziel, die na u ontvangen te hebben in de heilige communie, van de majesteit Gods vervuld is, zich nog ooit weer aan de schepselen hechte. Ik bemin u, mijn God, ik bemin u! U alleen, wil ik altijd beminnen!

SCHIETGEBED.

Trahe me vinculis amoris tui.
„Trek mij door de banden
„uwer liefde!”

Geestelijke communie. Blz. 34.

AAN MARIA.

De H. Bernardus vermaant ons: „Zoeken wij de genade, en „zoeken wij ze door Maria”: *Quaeramus gratiam et per Mariam quaeramus* ¹⁾). Zij is, zegt de H. Petrus Damianus, „de schat „der goddelijke genaden”: *The-saurus divinarum gratiarum*. Zij kan ons rijk maken, en zij wil ons rijk maken. Daarom noodigt zij ons uit, en roept ons toe: *Wie klein is, kome tot mij: Si quis est parvulus, veniat ad me* ²⁾).

O allerbeminlijkste vrouwe!
O allerverhevenste vrouwe!
O allervoorkomendste vrouwe! Zie
neer op een armen zondaar,

---

¹⁾ De Aquaed. ²⁾ Prov. 9. 4.

die zich aan u aanbeveelt, en
al zijn vertrouwen stelt op u!

SCHIETGEBED.

Sub tuum praesidium con-
fugimus, sancta Dei genitrix!
„Onder uwe bescherming nemen
„wij onze toevlucht, o heilige
„moeder Gods!”

GEBED TOT MARIA.

O allerheiligste, enz. Blz. 47.

BEZOEK XIV.

Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, enz. Blz. 36.

Allerbeminnelijkste Jesus, uit
dit tabernakel, waarin gij woont,
hoor ik u zeggen: *Haec requies
mea in saeculum saeculi, hic
habitabo quoniam elegi eam* ¹⁾.
*Hier is mijne rustplaats voor
altijd: hier wil ik wonen, deze
plaats heb ik uitverkoren.* Hebt
gij, o Jesus, in het H. Sacrament
op onze altaren uwe woning
onder ons gekozen, doet de liefde
welke gij ons toedraagt, u in die

---

¹⁾ Ps. 131. 14.

woning eene aangename rust-plaats vinden, dan is het ook billijk, dat onze harten daar altijd met u wonen door de liefde, en er alle genoegen en vol-doening vinden. Gelukkig de zielen, wier aangenaamste rust het is, bij Jesus in het allerheiligste Sacrament te verwijlen! Hoe gelukkig ook voor mij, o mijn God, als ik van dit oogenblik af geen grooter genot kende dan altijd in uwe tegenwoordigheid te blijven, of ten minste altijd aan u te denken, die in het heilig altaargeheim altijd denkt aan mij en aan mijn geluk!

Mijn God, ik heb zooveel jaren laten voorbij gaan zonder u te beminnen! Ongelukkige jaren, ik vloek u; maar u zegen ik, o oneindig geduld van mijnen

God, die mij, zoo ondankbaar voor uwe liefde, zooveel jaren verdragen hebt. Maar toch, hoe ondankbaar ook, gij wacht mij af. En waarom, o mijn God, waarom? Opdat ik toch eindelijk door uwe erbarmingen en door uwe liefde overwonnen, mij geheel aan u zou schenken. Heer, ik wil niet langer weerstand bieden, ik wil niet langer u ondankbaar zijn! Zeker, 't is billijk, dat ik ten minste voor den tijd, die mij nog te leven geschonken wordt, hij moge kort of lang zijn, u geheel toebehoore. Mijn Jesus, ik hoop van u de noodige hulp om geheel de uwe te kunnen wezen. Gij hebt mij reeds zooveel gunsten bewezen toen ik u ontvluchtte en uwe liefde verachtte, hoeveel meer

mag ik nu hopen van uwe goedheid, nu ik u zoek en verlang u te beminnen! Schenk mij dan de genade van u te beminnen, u, mijn God, die eene oneindige liefde waardig zijt. Ik bemin u uit geheel mijn hart, ik bemin u boven alles, ik bemin u meer dan mijzelfen, meer dan mijn leven! Het doet mij leed u ooit beledigd te hebben, o oneindige goedheid! Vergeef het mij, en schenk mij, met de vergiffenis, ook tevens de genade van u veel te beminnen in dit leven tot aan mijnen dood, en in het ander gedurende geheel de eeuwigheid! O almachtige God, toon nu uwe macht door aan de wereld dit wonder te openbaren, dat eene ziel, eens zoo ondankbaar als de mijne,

een der meest u minnenden is geworden! Doe het, o mijn Jesus, door uwe verdiensten. Ik verlang het, ik wil het voor geheel mijn leven; gij, die mij het verlangen hebt ingegeven, geef mij ook daartoe uwe genade.

SCHIETGEBED.

Mijn Jesus, ik dank u, dat gij mij tot hiertoe gewacht hebt!

Geestelijke communie. Blz. 34.

AAN MARIA.

Nullus est: „Daar is niemand” zoo spreekt de H. Germanus tot Maria: *Nullus est qui salvus fiat nisi per te*: „daar is niemand, die zalig wordt, tenzij „door u”; *nullus qui liberatur a malis, nisi per te*: „niemand,

„die bevrijd wordt van rampen,
„tenzij door u” ; *nemo cui donum
concedatur, nisi per te* : „nie-
„mand, wien eenige gunst ver-
„leend wordt, tenzij dan door u.”

Als gij derhalve, mijne koningin
en mijne hoop, als gij mij niet
bijstaat, dan ben ik verloren en
dan kan ik niet in den hemel
komen om u te danken. Maar,
o koninginne, ik hoor alle hei-
ligen zeggen: niemand, die tot
u zijne toevlucht neemt, wordt
door u verlaten. Hij alleen gaat
verloren, die nalaat uwen bij-
stand in te roepen. Welnu, ik
ellendige, ik neem mijne toe-
vlucht tot u, en op u stel ik al
mijn vertrouwen!

SCHIETGEBED.

Haec tota mea fiducia, haec

tota ratio spei mee ¹⁾: „Maria
„is geheel mijn vertrouwen, zij
„is geheel de grondslag mijner
„hope!”

GEBED TOT MARIA.

O allerheiligste, enz. Blz. 47.

---

¹⁾ S. Bern. De Aquæd.

BEZOEK XV.

*Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, enz. Blz. 36.*

*Ignem veni mittere in ter-
ram; et quid volo, nisi ut ac-
cendatur¹⁾? Ik kwam een vuur
op aarde brengen, en wat ver-
lang ik anders dan dat het ²bran-
de? De eerbiedwaardige dienaar
Gods, Pater Franciscus Olym-
pius, Theatijner-monnik, zeide,
dat niets op aarde het vuur der
goddelijke liefde meer ontvlamt
in de harten der menschen dan
het allerheiligste Sacrament des*

---

¹⁾ Luc. 12. 49.

altaars. Het was ook daarom, dat de Heer zich in dit heilig geheim aan Catharina van Siëna vertoonde, als een fornuis van liefde, waaruit stroomen dier goddelijke vlammen voortkwamen, die zich over geheel de aarde verspreidden. De heilige was daarom verbaasd, hoe het mogelijk was, dat nog eenig mensch kon leven zonder van liefde verteerd te worden bij zoveel liefde van een God voor de menschen. Mijn Jesus, doe mij branden van liefde tot u! Geef, dat ik aan niets anders denke dan aan u! Dat ik niets verlange, niets begeere, niets zoeken dan u! O hoe gelukkig zou ik zijn, als dat heilig vuur uwer liefde zich geheel van mij meester maakte, en met het opkorten mijner da-

gen ook gelukkiglijk alle aard-
sche neigingen in mij verteerde!

O goddelijk Woord, o mijn
Jesus, ik zie u op het altaar
ter liefde van mij geheel geslacht-
offerd, en als geheel vernietigd
en verteerd! Is het dan niet
billijk, dat ik mijzelf geheel
aan u toewijde, gelijk gij u als
slachtoffer van liefde voor mij
hebt opgedragen? Welaan, mijn
God en mijn opperste Heer, ik
offer u heden geheel mijne ziel,
al wat ik ben, mijn ganschen
wil, geheel mijn leven. Ik ver-
eenig dit mijn offer, o eeuwige
Vader, met het offer van on-
eindige waarde, dat Jesus uw
Zoon en mijn Zaligmaker, u
eens hier op aarde aan het kruis
gebracht heeft, en nog dagelijks
zoovele malen op onbloedige

wijze op onze altaren blijft brengen. Neem dan mijn offer aan, om de verdiensten van Jesus, verleen mij de genade u datzelfde offer te brengen, alle dagen mijns levens, en te sterven in het offer van geheel mijzelven aan uwe eer! Ik verlang vurig naar de genade, welke gij aan zooveel martelaren geschonken hebt, namelijk te mogen sterven ter liefde van u; doch als ik zoo groote genade niet waardig ben, geef mij dan, o Heer, geef mij ten minste, dat ik u met geheel mijn wil het offer bringe van geheel mijn leven, door met liefde den dood te omhelzen, welken gij voor mij zult bestemd hebben. Heer, die genade wil ik van u: ik wil sterven met het voornemen van u te eeren

en u te behagen. Van dit oogenblik af wijd ik u geheel mijn leven toe! Ook mijn dood offer ik u op, hoe of waar ik ook sterven moge!

SCHIETGEBED.

Mijn Jesus, ik wil sterven om u te behagen.

Geestelijke communic. Blz. 34.

AAN MARIA.

Sta mij toe, o mijne zoetste vrouwe, dat ik u nog eens met uwen dienaar, den H. Bernardus, noeme: *Tota ratio spei meae* ¹⁾: „geheel de grondslag mijner „hoop,” en met den H. Joannes van Damascus er aan toevoege:

---

¹⁾ De Aquaed.

Totam spem meam in te collocavi ¹⁾): „al mijne hoop is op u „gevestigd.” Door u verwacht ik de vergiffenis mijner zonden; door u de volharding tot den dood; door u ook hoop ik van het vagevuur bevrijd te worden. Zij, die zalig worden, verkrijgen allen door u hunne zaligheid! Gij derhalve, o, Maria, gij moet mij zalig maken! *Quem vis, salvus erit* ²⁾): „gij maakt zalig, „wien gij wilt!” Wil dus, dat ik zalig worde, en ik word zalig! Gij redt allen, die u aanroepen. Ik roep u dan aan, en zeg u:

SCHIETGEBED.

O Salus te invocantium, salva

---

¹⁾ Carmina.

²⁾ Cant. post Psalt.

me! O redster van die u aan-
roepen, red mij!

GEBED TOT MARIA.

O allerheiligste, enz. Blz. 47.

BEZOEK XVI.

*Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, enz. Blz. 36.*

Och, of de menschen altijd hun toevlucht namen tot het allerheiligste Sacrament des altaars, om er geneesmiddelen te zoeken tegen hunne kwalen, dan zouden zij niet zoo ongelukkig wezen, als zij thans zijn. Jeremias weeklaagde: *Numquid resina* (of volgens de Chaldeeusche overzetting: *numquid balsamum*) *non est in Galaad, aut medicus non est ibi* ¹⁾? *Is geen*

---

¹⁾ Jer. 8. 22.

balsem in Galaad, of is daar geen geneesheer? Galaad, eene bergstreek in Arabië, en gelijk Beda aantekent, zeer rijk aan welriekende zalven, is een afbeeldsel van Jesus Christus, die in het altaargeheim alle geneesmiddelen voor onze kwalen gereed houdt. Waarom klaagt gij dan (zoo schijnt de Verlosser ons te zeggen), o kinderen van Adam, waarom klaagt gij over uwe kwalen, daar gij voor iedere kwaal in dit H. Sacrament den geneesheer hebt en het geneesmiddel tevens? Venite ad me omnes, . . . et ego reficiam vos ¹⁾): komt allen tot mij, . . . en ik zal u verkwikken. Mijn Jesus, met de zuster van Lazarus kom ik u zeg-

---

¹⁾ Math. 11. 28.

gen: *Ecce, quem amas, infirmitur* ¹⁾: zie, dien gij liefhebt, is krank. Ik, Heer, ik ben die ellendige, dien gij liefhebt; mijne ziel is gewond door de zonden, welke ik bedreef. O mijn goddelijke geneesheer: ik kom tot u om gezond te worden. Als gij wilt dan kunt gij mij genezen. *Sana animam meam, quia peccavi tibi* ²⁾: genees mijne ziel, want ik heb tegen u gezondigd.

Trek mij tot u, mijn allerzoetste Jesus, door de beminlijke banden uwer liefde. Met u vereenigd zijn, is mij grooter genoeg, dan heer en meester te zijn van geheel de aarde! U beminnen is al wat ik in de wereld verlang. Ik kan u maar

---

¹⁾ Joan. 11. 3.   ²⁾ Ps. 40. 5.

weinig aanbieden, maar kon ik alle koninkrijken der aarde verkrijgen, dan zou ik die enkel en alleen willen, om er aan te kunnen verzaken ter liefde van u! Nu doe ik ter liefde van u afstand van alles, waar ik afstand van kan doen, van al mijne verwanten, van alle gemakken des levens, van alles wat mij behagen kan, zelfs van geestelijke vertroostingën! U schenk ik mijne vrijheid en mijnen wil, u breng ik al mijne neigingen ten offer! U bemin ik, oneindige goedheid, u bemin ik meer dan mijzelf, en ik hoop u te beminnen in alle eeuwigheid!

SCHIETGEBED.

Mijn Jesus, ik schenk mij
aan u, neem mij toch aan!

Geestelijke communic. Blz. 34.

AAN MARIA.

Gij hebt, o mijne koninginne,
tot de H. Brigitta gezegd:
*Quantuncumque homo peccet,
si ex vera emendatione ad me
reversus fuerit, statim parata
sum recipere revertentem; nec
attendo quantum peccaverit, sed
cum quali voluntate venit: nam
non dedignor ejus plagas ungere
et sanare, quia vocor (et vere
sum) Mater misericordiae* ¹⁾):
„Hoe zwaar ook iemand ge-

---

¹⁾ Rev. 1. 2. c. 23.; 1. 6. c. 117.

„zondigd hebbe, als hij met
„waar berouw tot mij terugkeert,
„dan ben ik bereid hem weer
„op te nemen. Dan let ik niet
„meer op de menigte zijner
„zonden, maar op den goeden
„wil, met welken hij komt.
„Gaarne wil ik zelve zijne won-
„den zalven en genezen; want
„ik word genoemd (en ik ben
„ook inderdaad) de moeder van
„barmhartigheid.” Daar gij mij
dus genezen kunt en het ook
verlangt, zie mij dan hier. Ik
neem mijne toevlucht tot u,
geneeskundige des hemels, ge-
nees de vele wonden mijner
ziel. Door een enkel woord, tot
uwen Zoon gesproken, zal ik
genezen zijn.

SCHIETGEBED.

O Maria, heb medelijden met
mij!

O allerheiligste enz. Blz. 47.

BEZOEK XVII.

Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, enz. Blz. 36.

Voor minnende zielen is geen
grooter genoeg dan het bij-
zijn van hen, die zij lief hebben.
Als wij dus veel liefde hebben
voor Jesus Christus, welaan dan,
wij zijn hier in zijne tegenwoor-
digheid. Jesus in het H. Sacra-
ment ziet ons, hoort ons; hebben
wij hem niets te zeggen? Zoeken
wij onzen troost in zijn gezelschap,
verblijden wij ons over zijne
heerlijkheid, en over de liefde,
welke zooveel minnende zielen
het H. Sacrament toedragen;

wenschen wij vurig, dat allen hem mogen liefhebben en hem hunne harten geheel en al toewijden. Wij ten minste, schenken wij hem geheel ons hart, hij alleen zij het eenige voorwerp onzer liefde, hij alleen al ons verlangen! Pater Salesius, van de sociëteit van Jesus, werd reeds in zijne ziel getroost als hij over het allerheiligste Sacrament sprak; hij kon het nooit dikwijls genoeg bezoeken; werd hij geroepen, keerde hij naar zijne kamer terug, of moest hij door het huis gaan, altijd maakte hij van zulke gelegenheid gebruik om een bezoek te brengen bij zijn beminden Meester. Zóo bemerkte men, dat er nauwelijks een uur van den dag voorbijging, waarin hij niet

een oogenblik bij het heilig Sacrament verwijlde. Hij verdiende dan ook door de handen der ketters gedood te worden, terwijl hij de waarheid van het H. Sacrament verdedigde. O mocht ik ook zoo gelukkig zijn! Mocht ik sterven voor zoo schoone zaak: sterven, om de waarheid te verdedigen van het Sacrament, waardoor gij, o allerbeminnelijkste Jesus, ons al de teederheid hebt doen kennen van de liefde, welke gij ons toedraagt. Doch gij, o mijn Meester, die zoo vele wonderwerken doet in dit H. Sacrament, doe ook nog dit andere wonder: trek mij geheel tot u! Doe het, want gij verlangt, dat ik u geheel toebehoore, en gij verdient het zeker maar al te

zeer! Geef mij de genade u uit geheel mijn hart te beminnen. Geef de goederen dezer wereld aan wie gij wilt, ik verzaak aan alles. Uwe liefde! Ik verzucht naar niets anders, ik wil niets anders. Ik zoek niets anders en wil naar niets anders trachten. Ik bemin u, mijn Jesus, maak, dat ik u altijd beminne, u beminne en niets anders!

SCHIETGEBED.

Mijn Jesus, wanneer zal ik u in waarheid beminnen?

Geestelijke communie. Blz. 34.

AAN MARIA.

O mijn allerzoetste koningin,

hoe bevalt mij de schoone naam, met welken uwe dienaren u begroeten: *Mater amabilis*. „Beminnelijke moeder!” Ja, inderdaad, mijne vrouwe, gij zijt allerbeminlijkst! Uwe *schoonheid* deed zelfs uwen *koning behagen in u vinden: Concupivit rex speciem tuam*. „Uw naam „alleen, o zoete, o goedertierene, „o nooit volprezen Maria, uw „naam alleen,” zegt de H. Bonaventura, „is zoo beminlijk voor hen, die u liefhebben, „dat zij, alleen bij het noemen „of hooren noemen daarvan, „zich opgewekt voelen en verlangen, u nog meer te beminnen”. *O dulcis, o pia, o multum laudabilis Maria! Tu nec nominari potes, quin accendas, nec cogitari, quin*

recrees affectus diligentium te ¹).

Het is dus billijk, mijne lieve moeder Maria, dat ik u beminne. Maar u slechts beminnen is mij niet genoeg. Ik wil uw vurigste minnaar zijn, die u eerst hier op aarde en daarna in den hemel, na God het meest bemin.

Is dit verlangen te stout, weet dan, dat gij zelve daarvan de oorzaak zijt, en door uwe beminnelijkheid, en door de bijzondere liefde, welke gij mij betoond hebt. Waart gij minder beminswaardig, ik zou ook niet zoo zeer verlangen u te beminnen. Aanvaard dan, o koninginne, dit mijn verlangen, en ten teeken, dat gij het aan-

---

¹ Spec. B. V. c. 9.

genomen hebt, verkrijg mij van God die liefde, welke ik u vraag; want de liefde tot u is hem zoo welgevallig.

SCHIETGEBED.

Mijne allerbeminnelijkste moeder, ik bemin u veel!

GEBED TOT MARIA.

O allerheiligste, enz. Blz. 47.

---

recrees affectus diligentium te ¹).

Het is dus billijk, mijne lieve moeder Maria, dat ik u beminne. Maar u slechts beminnen is mij niet genoeg. Ik wil uw vurigste minnaar zijn, die u eerst hier op aarde en daarna in den hemel, na God het meest bemin.

Is dit verlangen te stout, weet dan, dat gij zelve daarvan de oorzaak zijt, en door uwe beminnelijkheid, en door de bijzondere liefde, welke gij mij betoond hebt. Waart gij minder beminswaardig, ik zou ook niet zoo zeer verlangen u te beminnen. Aanvaard dan, o koninginne, dit mijn verlangen, en ten teeken, dat gij het aan-

---

¹ Spec. B. V. c. 9.

genomen hebt, verkrijg mij van God die liefde, welke ik u vraag; want de liefde tot u is hem zoo welgevallig.

SCHIETGEBED.

Mijne allerbeminnelijkste moeder, ik bemin u veel!

GEBED TOT MARIA.

O allerheiligste, enz. Blz. 47.

BEZOEK XVIII.

Gebed van voorbereiding : Heer
Jesus Christus, enz. Blz. 36.

Eens zal Jesus in het dal van Josafat als rechter zetelen op een troon van majesteit; maar hier, in het H. Sacrament, zetelt hij op een troon van liefde. Als een koning, alleen om zijn liefde te toonen voor een armen herder, zich in diens dorp met der woon kwam vestigen, zou het dan in dien herder geen groote ondankbaarheid verraden, als hij zijnen vorst niet dikwijls ging bezoeken? Ook als hij weet, dat de vorst altijd zeer verlangt hem te zien, dat hij, juist om hem dikwijls te kunnen zien, daar

zijne woonplaats gekozen heeft?
Ja, mijn Jesus, ik begrijp het,
ter liefde van mij hebt gij uwe
woning in het H. Sacrament
des altaars willen nemen. Ware
het mij gegeven nacht en dag
in uwe tegenwoordigheid te blij-
ven. „Als de engelen, o mijn
„God, opgetogen van verwon-
„dering over de liefde, welke
„gij ons toedraagt, u onophou-
„delijk omringen, hoeveel meer
„ben ik dan niet verplicht tot u
„te komen? Om mijnentwil rust
„gij op dit altaar! Ten minste
„moet ik u het genoeg geven,
„dat ik hier voor u verschijne
„om uwe liefde en goedheid
„jegens mij te prijzen!” *In con-*
spectu angelorum psallam tibi,
adorabo ad templum sanctum
tuum, et confitebor nomini tuo

super misericordia tua et veritate tua ¹⁾).

O mijn God, hier in het H. Sacrament tegenwoordig, o brood der engelen, o goddelijke spijze, ik bemin u! Maar ik ben niet voldaan over mijne liefde en ook gij zijt daarover niet tevreden. Ik bemin u, maar ik bemin u veel te weinig! Zorg gij, o mijn Jesus, dat ik beter kenne, wat oneindige schoonheid en goedheid ik bemin! Maak, dat mijn hart alle aardse neigingen verbanne om geheel en al toegankelijk te zijn voor uwe goddelijke liefde! Om mij geheel van liefde tot u te vervullen, en u geheel met mij te vereenigen, daalt gij iederen

---

¹⁾ Ps. 137. 1.

dag uit den hemel op onze altaren neder. Is het dan niet billijk, dat ik aan niets anders denke dan om u te beminnen, u te aanbidden, en aan u te behagen? Ik bemin u uit al de krachten mijner ziel en met al de teederheid mijns harten. Wilt gij mij die liefde vergelden, o geef mij dan nog meer liefde, meer ijver om u altijd meer te beminnen, en altijd vuriger te verlangen om u te behagen.

SCHIETGEBED.

Jesus, mijne liefde, geef mij liefde!

Geestelijke communie. Blz. 34.

AAN MARIA.

Gelijk armen, bij ziekte, om hun ellende van allen verlaten,

toch nog huisvesting vinden in openbare gasthuizen, zoo gaat het ook met de ellendigste zondaars; hoewel van allen verstooten, worden zij toch niet verstooten door de barmhartigheid van Maria. „God immers heeft „haar daarom in de wereld gesteld, „opdat zij de toevlucht zou zijn, „en het openbaar gasthuis voor „de zondaars.” Zoo spreekt de H. Basilius: *Aperuit Deus peccatoribus publicum valetudinarium*. De H. Ephrem noemt haar dan ook: *Diversorium peccatorum* ¹⁾: „eene wijkplaats „voor de zondaars.” Bijgevolg, o mijne koningin, als ik mijne toevlucht tot u neem, kunt gij mij niet verstooten om mijne

---

¹⁾ De laud. Dei Gen.

zonden; integendeel, hoe ellendiger ik ben, zoo veel meer reden is er om door u in bescherming genomen te worden. God heeft u geschapen, om de toevlucht te zijn der meest ellendigen. Ik kom dan tot u, o Maria, om te schuilen onder uwen mantel! Gij zijt de toevlucht der zondaars, wees dan ook mijne toevlucht, de hoop mijner zaligheid! Als gij mij verstoot, tot wien zal ik dan mijne toevlucht nemen?

SCHIETGEBED.

O Maria, mijne toevlucht,
maak dat ik zalig worde!

GEBED TOT MARIA.

O allerheiligste, enz. Blz. 47.

BEZOEK XIX.

*Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, enz. Blz. 36.*

Iedereen is gaarne in gezelschap van een vriend, die hem dierbaar is: en zou ons, in dit dal van tranen, het gezelschap van den beste der vrienden niet aangenaam zijn? Van hem, die ons alle goed kan doen, die ons vurig bemint en daarom ook altijd bij ons blijft? Zie, dáár in het H. Sacrament, daar kunnen wij met Jesus spreken, zoo lang wij willen; daar kunnen wij ons hart voor hem openen, hem onze behoeften openbaren, hem zijne genade vragen; daar

kunnen wij, in één woord, met het grootste vertrouwen en zonder de minste verlegenheid ons met den koning des hemels onderhouden.

Zeer gelukkig voorzeker was Joseph, toen God met zijn genade tot hem afdaalde in den kerker om hem te troosten, zooals de H. Schrift verzekert: *Descendit cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum* ¹⁾. Doch veel gelukkiger zijn wij, die op deze aarde, zoo vol van ellenden, onzen menschgeworden God altijd bij ons hebben, terwijl hij ons, door zijne wezenlijke tegenwoordigheid, met zooveel liefde en medelijden bijstaat al de dagen van ons leven!

---

¹⁾ Sap. 10. 13.

Is het geen troost voor een armen gevangene, een teederen vriend te hebben, die zich met hem onderhoudt, hem troost, hem hoop geeft, hulp verleent, en er slechts op zint hem uit zijn ellende te redden? Doch zie dan onzen goeden vriend Jesus Christus, die ons in het H. Sacrament moed inspreekt en zegt: *Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus*¹⁾: zie ik ben met u alle dagen. Als wilde hij zeggen: zie mij hier, geheel voor u; ik ben uit den hemel neergedaald in uwen kerker, om u te troosten, te helpen en te verlossen. Heet mij dan welkom, houdt het altijd met mij, bindt u aan mij vast, en gij zult uwe ellende niet

---

¹⁾ Matth. 28. 20.

meer gevoelen, en later zult gij met mij gaan in mijn koninkrijk, waar ik u volmaakt gelukkig zal maken.

O God, o onbegrijpelijke liefde, wijl gij u gewaardigd hebt zoo barmhartig voor ons te zijn, om uit den hemel op onze altaren neer te dalen, wil ik mij ook voornemen u daar dikwijls te komen bezoeken. Ik wil zooveel mogelijk genieten van uwe allerzoetste tegenwoordigheid, die het geluk is der heiligen in den hemel. Och, ware het mij gegeven altijd in uwe tegenwoordigheid te kunnen blijven om u te aanbidden en akten van liefde te verwekken! Wek gij mijne ziel op, ik bid het u, wanneer ik uit lauwheid of om wereldsche be-

sloimmeringen zou nalaten u te bezoeken. Ontsteek in mij een vurig verlangen om altijd bij u te zijn in dit Sacrament. Ach, mijn liefdevolle Jesus, hadde ik u toch altijd bemind! Hadde ik altijd getracht u te behagen! 't Is mij een troost, dat mij nog tijd blijft om het te doen, niet slechts in het andere, maar ook nog in dit leven. Ik wil het doen, ik wil u oprecht beminnen, u, mijn opperste goed, mijne liefde, mijn schat, mijn al! Ik wil u beminnen uit al mijne krachten!

SCHIETGEBED.

O mijn God, help mij, opdat ik u beminne!

Geestelijke communie. Blz. 34.

AAN MARIA.

De godvruchtige Bernardus de Bustis zegt: *O peccator, non diffidas, sed secure ad istam Dominam recurras; invenies eam manibus plenam misericordia et largitate*¹⁾. „Zondaar, „wie gij zijn moogt, wanhoop „niet, maar neem uwe toevlucht „tot die vrouwe met de zekerheid „van geholpen te worden, gij zult „haar vinden de handen vol van „barmhartigheid en genade.” „Wees overtuigd” voegt hij er bij, „dat die allergoedertierenste koningin meer verlangt u wel te „doen, dan gij verlangt door „haar begunstigd te worden.” *Plus enim ipsa desiderat facere*

---

¹⁾ Mar. p. 2. Serm. 5.

tibi bonum, quam tu accipere concupiscas. Altijd, o mijne koninginne, altijd wil ik God danken, dat hij mij u heeft leeren kennen. O hoe ongelukkig zou ik wezen, als ik u niet kende, of u vergat! Dan zou het slecht staan met mijne zaligheid! Maar ik loof u, mijne moeder, ik be-min u, en ik heb in u zoo groot vertrouwen, dat ik geheel mijne ziel in uwe handen stel!

SCHIETGEDED.

O Maria, zalig hij, die u kent
en in u zijn vertrouwen stelt!

GEBED TOT MARIA.

O allerheiligste, enz. Blz. 47.

BEZOEK XX.

*Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, enz. Blz. 36.*

*In die illa erit fons patens
domui David et habitantibus in
Jerusalem, in ablutionem pecca-
toris¹⁾: te dien dage, zegt Zacha-
rias, zal er voor het huis van
David en voor de inwoners van
Jeruzalem eene bron geopend
wesen tot afwassing des zon-
daars. Jesus Christus in het al-
lerheiligste Sacrament is die
bron, door den profeet voor-
speld, die bron voor allen toe-*

---

¹⁾ Zach. 13. 1.

gankelijk, en in welke wij, zoo vaak wij het willen, onze zielen kunnen reinigen van alle smetten der zonden, welke iederen dag ons aankleven. Welk heerlijker middel kan iemand ooit vinden, als hij eene fout begaat, dan terstond zijne toevlucht te nemen tot het allerheiligste Sacrament! Zeker, o mijn Jesus, ik neem mij vastelijk voor dat altijd te zullen doen; want ik ben overtuigd, dat de wateren van deze uwe bron mij niet alleen zullen reinigen, maar mij nog licht en kracht zullen geven om niet weer te vallen, om de tegenspoeden met blijdschap te dragen, en om tevens ontvlamd te worden in liefde tot u! Daarom, ik weet het, wacht gij, dat ik u bezoeke; want

met zoo groote genaden beloont gij de bezoeken van hen, die u beminnen. Reinig mij dan, mijn Jesus, van alle misslagen, welke ik dezen dag begaan heb; zij zijn mij leed, omdat ik er u door mishaaagd heb; verleen mij kracht om er niet meer in te hervallen, door mij een groot verlangen te geven naar eene groote liefde tot u. O, ware het mij vergund altijd bij u te blijven, zooals uwe trouwe dienstmaagd Maria Diaz, eene tijdgenootte der H. Teresia. Zij had verlof van den bisschop van Avila, om in eene afgezonderde plaats der kerk te wonen, waar zij als voortdurend bij Jesus in het H. Sacrament verwijlde. Zij noemde hem haren gebuur, en verliet hare plaats niet dan om te

biechten en te communiceeren. De eerbiedwaardige broeder Franciscus van het kind Jesus, ongeschoeid Carmeliet, kon het niet van zich verkrijgen een kerk voorbij te gaan, waar het H. Sacrament rustte, zonder een oogenblik daar binnen te treden. „Immers,” zeide hij, „het voegt „niet, dat een vriend het huis „van zijn vriend voorbij gaat, „zonder hem ten minste te groeten en een enkel woord met „hem te wisselen.” Maar Franciscus was met geen enkel woord tevreden; hij bleef altijd bij zijn dierbaren meester, zoolang het hem geoorloofd was.

O mijn cenig en oneindig Goed, ik begrijp, dat gij dit H. Sacrament hebt ingesteld en op dit altaar hebt willen rusten,

om door mij bemind te worden, en dat gij mij daarom een hart gegeven hebt in staat om u veel te beminnen. Maar ondankbare, die ik ben, waarom bemin ik u dan niet? Of waarom bemin ik u zoo weinig? O neen, het is niet billijk slechts weinig liefde te koesteren voor eene goedheid, zoo beminnelijk als gij zijt! Althans uwe liefde jegens mij verdiende eene andere liefde van mijne zijde. Gij zijt een onein-God, ik ben een ellendige aardworm! Het zou weinig betee-kenen, als ik mij voor u opofferde en stierf voor u, die voor mij gestorven zijt, voor mij in het Sacrament verblijft, en die u nog dagelijks ter liefde van mij slachtoffert op het altaar. Ja, gij verdient veel bemind

te worden, en ik wil u veel beminnen. Help mij, mijn Jesus, help mij u beminnen! Help mij te doen, wat u zoo behaagt en gij zoozeer van mij verlangt.

SCHIETGEBED.

Dilectus meus mihi et ego illi.

Mijne beminde is aan mij, en ik ben aan hem!

—
Geestelijke communie. Blz. 34.

AAN MARIA.

O mijne allerzoetste, allermildste en allerbeminnelijkste koningin, wat groot vertrouwen boezemt de H. Bernardus mij in, als ik mijne toevlucht neem tot u! Hij zegt, „dat gij niet onderzoekt naar de verdiensten van „hen, die uwen bijstand inroepen,

„maar dat gij bereid zijt hulp te verleenen aan allen, die u vragen”: *Maria non discutit merita, sed omnibus se exorabilem praebet.* Als ik u dus vraag, luistert gij met liefde naar mijne bede. Hoor dan, waarom ik u nu bid. Ik ben een arme zondaar, die duizendmaal de hel verdient. Ik wil echter van leven veranderen, ik wil mijn God beminnen, dien ik zoozeer beleedigd heb. Ik wijd mij aan u toe als uw dienaar en geef mij geheel aan u, hoe ellendig ik ook ben. Red hem dan, zoo wil ik u toeroepen, red hem, die niet meer zichzelf maar u toebehoort! O mijne koninginne, hebt gij mij begrepen? Ja, ik hoop, dat gij mij verstaan hebt en verhoord tevens!

SCHIETGEBED..

O Maria, *tuus sum ego sal-
vum me fac* ¹⁾).

O Maria, ik behoer u toe,
maak mij dan zalig!

GEBED AAN MARIA.

O allerheiligste, enz. Blz. 47.

---

¹⁾ Ps. 118. 94.

BEZOEK XXI.

*Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, enz. Blz. 36.*

*Ubicunque fuerit corpus, illic
congregabuntur et aquilae* ¹⁾.
Overal, waar een lichaam is,
daar zullen ook de arenden ver-
gaderen. Door dit lichaam, waar-
om zich de arenden verzamelen,
verstaan de heiligen gewoonlijk
het lichaam van Jesus Christus,
en door de arenden verstaan zij
de zielen, die zich, onthecht aan
de wereld, boven het aardsche
verheffen en hunne vlucht nemen

---

¹⁾ Matth. 24. 28.

ten hemel! Derwaarts immers richten zij altijd hunne gedachten en hunne verlangens, daar hebben zij hun voortdurend verblijf gevestigd. Die arenden nu vinden op aarde hun hemel dáár, waar Jesus rust in het H. Sacrament! Zij schijnen zich nooit te kunnen verzadigen, altijd verlangen zij in zijne tegenwoordigheid te blijven. „Als de arenden,” zegt de H. Hieronymus¹⁾, „reeds op den reuk van eenig „dood lichaam, van verre komen „aanvliegen om daar op te azen; „hoeveel meer moeten wij ons „niet verplicht achten tot Jesus „in het H. Sacrament te snellen, „als tot het heerlijkste voedsel „voor onze harten?” De heiligen

---

¹⁾ In Matth. I. c.

zochten dan ook altijd, in dit dal van tranen, als dorstende herten naar die hemelsche fontein. Pater Balthazar Alvarez, van de sociëteit van Jesus, was gewoon, onder welke bezigheden dan ook, dikwijls zijn oogen te slaan naar de plaats, waar hij wist, dat het H. Sacrament was; hij ging het zeer dikwijls bezoeken, ja, nu en dan bracht hij daar geheele nachten door. Hij stortte tranen als hij zag, hoe men zich in de paleizen van de grooten der aarde schier verdrong, om het hof te maken bij een mensch, van wien men een ellendig tijdelijk goed verhoopte, terwijl de kerken verlaten stonden; de kerken, waar de hoogste koning der wereld onder ons wil wonen, waar hij, rijk aan onschatbare

en eeuwige goederen, op een troon van liefde zetelt. Overgroot noemde hij dan ook het geluk der kloosterlingen, die zonder uit hun huis te gaan, bij dag en bij nacht, zoo dikwijls zij willen, hunnen grooten koning kunnen bezoeken, wat de menschen in de wereld niet kunnen doen.

O liefdevolle meester, hoewel gij mij kent, zoo afschuwelijk en zoo ondankbaar voor uwe liefde, houdt gij toch niet op, mij met zooveel goedheid tot u te roepen, ik wil dan ook geen moed verliezen om wille mijner ellende. Neen, ik kom en nader tot u: aan u is het een geheel ander mensch van mij te maken; verban uit mijn hart iedere liefde, die niet voor u is, elk

verlangen, dat u mishaaft, iedere gedachte, die niet tot u leidt. Mijn Jesus, mijne liefde, mijn schat, mijn al! U alleen wil ik voldoen, u alleen wil ik behagen. Gij alleen zijt al mijne liefde waardig, ik wil u alleen uit geheel mijn hart beminnen. Maak mij los, Heer, van alles, hecht mij aan u alleen, maar hecht mij zoo vast, dat ik mij niet meer van u kunne losrukken, noch in dit, noch in het andere leven.

SCHIETGEBED.

Jesu mi dulcissime, ne permittas me separari a te! Allerliefste Jesus, laat niet toe, dat ik ooit van u gescheiden worde!

Geestelijke communic. Blz. 34.

AAN MARIA.

Dionysius de Karthuiser noemt de allerh. maagd: *Advocata omnium iniquorum ad eam confugientium* ¹⁾: „voorspreekster van „alle zondaars, die tot haar hunne „toevlucht nemen.” O verheven moeder Gods, is het uw ambt de zaak te verdedigen der grootste booswichten, die tot u hunne toevlucht nemen, zie mij heden hier aan uwe voeten. Ik vlied tot u, en zeg u met den H. Thomas van Villanova: *Eja ergo, Advocata nostra, officium tuum imple* ²⁾: „welaan dan, onze „voorspreekster, oefen nu uwe „bediening uit, neem de ver-

---

¹⁾ De Laud. V. M. l. 2. a. 23.

²⁾ In Nat. B. V. Conc. 3.

„dediging mijner zaak op u!”

Het is waar, ik heb mijnen Heer en God al te zwaar beleedigd, nadat hij mij met zoo veel genaden en weldaden overladen had; doch, helaas, het kwaad is geschied, gij kunt mij nog redden; het is voldoende tot uwen God te zeggen, dat gij mij onder uwe bescherming neemt, en ik zal vergiffenis bekomen en zalig worden.

SCHIETGEBED.

Mijne dierbare moeder, gij moet mij zalig maken!

GEBED TOT MARIA.

O allerheiligste, enz. Blz. 47.

BEZOEK XXII.

Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, enz. Blz. 36.

De bruid van het Hooglied zocht haren bruidegom, en, als zij hem niet vond, ging zij al vragende rond: *Num, quem diligit anima mea, vidistis* ¹⁾? *Hebt gij hem, dien mijne ziele liefheeft, niet gezien?* Toen was Jesus niet op aarde; maar als nu eene ziel, die Jesus bemint, haren geliefde zoekt, dan vindt zij hem altijd in het allerheiligste Sacrament. De gelukzalige Pater

---

¹⁾ Cant. 3. 3.

Avila was gewoon te zeggen, dat hij onder alle heiligdommen zich geen aantrekkelijker kon voorstellen of verlangen, dan eene kerk, waar Jesus rust in het H. Sacrament. O oneindige liefde van mijn God, oneindige liefde waardig! Hoe kwaamt gij er toch toe, o mijn Jesus, om u zoo diep te vernederen, dat gij u wildet verbergen onder broodsgedaante, alleen om onder de menschen te wonen en u met hunne harten te vereenigen? O menschgeworden Woord, gij hebt u zoo diep willen vernederen ten gevolge uwer overgrootte liefde! Hoe is het mogelijk, dat ik u niet bemin uit al mijne krachten, ik, die weet hoeveel gij gedaan hebt, om mijne liefde te winnen? Ja, ik bemin u veel,

en daarom zoek ik uw welbehagen boven al mijne belangen en boven al mijne neigingen. Ik wil er mijn genoegen in vinden, om u te behagen, mijn Jesus, mijn God, mijne liefde, mijn al! Ontsteek in mij een vurig verlangen, om voortdurend te verschijnen in uwe tegenwoordigheid bij het H. Sacrament, zoowel om u te ontvangen als om u daar gezelschap te houden. Ik zou een ondankbare zijn als ik niet tot u naderde, bij zoo zoete en zoo vriendelijke uitnoodiging. Ach, Heer, maak mijn hart toch los van alle aardsche aangekleefdheid. Gij wilt, o, mijn Schepper, het eenig voorwerp zijn van al mijne verlangens, van geheel mijne liefde. Ik bemin u, o allerbeminnelijkste goedheid van

mijn God. Ik vraag u niets anders dan u! Ik vraag niet, wat mij behaagt, maar wat u behaagt, dat wil ik, en dat alleen is mij genoeg. Neem, o mijn Jesus, dit goed verlangen aan van een zondaar, die u wil beminnen. Help mij met uwe genade en maak dat ik, ellendige slaaf der hel, van dit oogenblik af een gelukkige slaaf moge zijn van uwe liefde!

SCHIETGEBED.

Ik bemin u bovenal, mijn Jesus,
mijn eenig Goed!

Geestelijke communie. Blz. 34.

AAN MARIA.

Allerzoetste koningin en mijne
moeder Maria, ik moet het be-
kennen, ik ben slechts een laag
oproerling tegen uwen grooten

Zoon; maar vol berouw kom ik uw medelijden inroepen, opdat gij mij vergiffenis zoudt verwerven. Zeg niet, dat gij het niet kunt; de H. Bernardus noemt u: *Ministra propitiationis*¹⁾: „middelares van verzoening.” Het is bovendien ook uwe zaak, hen, die in nood zijn, te helpen, gelijk de H. Ephrem u toeroept: *Opitulatrix periclitantium*²⁾: „hulpe „der noodlijdenden.” O mijne koninginne, wie verkeert in grooter gevaar dan ik? Ik heb ooit mijnen God verloren, ik zal dan, dat is zeker, veroordeeld geweest zijn tot de hel; maar heeft God mij reeds vergeven? Dat

---

¹⁾ In Sign. magn.

²⁾ De Laud. Dei Gen.

weet ik niet; doch zoo ja, dan kan ik hem weer opnieuw verliezen. Gij kunt echter alles voor mij verkrijgen, en ik verhoop door u alle goed: de vergeffenis, de volharding, den hemel! Ik hoop eenmaal tot het getal van die gelukzaligen te behooren, die, door uwe voorspraak zalig geworden, het meest uwe barmhartigheid zullen roemen!

SCHIETGEBED.

Misericordias Mariae in aeternum cantabo, in aeternum cantabo. Amen, amen. „Eeuwig, „eeuwig wil ik Maria's barmhartigheid prijzen. Amen, amen!”

GEBED TOT MARIA.

O allerheiligste, enz. Blz. 47.

BEZOEK XXIII.

Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, enz. Blz. 36.

Hoe vele christenen getroosten zich tal van vermoeienissen en stellen zich daarbij bloot aan groote gevaren, om naar het heilig land te reizen en de plaatsen te bezoeken, waar onze beminnelijke Zaligmaker geboren werd, geleden heeft en gestorven is! Voor ons is het onnoodig, zoo lange reis te maken en ons aan zooveel gevaren bloot te stellen. Jesus is zelf bij ons, en woont in onze kerken, slechts weinige stappen van onze huizen verwijderd. Als pelgrims,

zegt de H. Paulinus, het voor een groot geluk houden een weinig stof, van de kribbe of van het graf van Jesus, mede te brengen uit het H. Land: met welke geestdrift moeten wij dan het H. Sacrament, waar diezelfde Jesus in persoon tegenwoordig is, niet bezoeken? En dat bezoek kost ons geen moeite en gaat niet met gevaren gepaard! Een kloosterling wien God eene groote liefde tot het H. Sacrament had ingeboezemd, schreef onder meer het volgende in een brief: „Ik heb bemerkt,” zeide hij, „dat alle goed mij gekomen „is door het H. Sacrament! Ik „heb mij dan ook geheel en al „aan Jesus in dat H. Geheim „overgegeven en toegewijd. Ik „zie een ontelbare menigte van

„genaden, welke niet gegeven
„worden, omdat men zijne toe-
„vlucht niet neemt tot dit
„goddelijk Sacrament. Ik zie
„het groot verlangen onzes
„Heeren om in dit Sacrament
„zijne genaden uit te deelen. O
„heilig geheim! O heilige offer-
„hande! Waar in de wereld
„toont God ons meer zijne al-
„macht dan in dit Offer? Alles,
„wat God ooit voor ons deed,
„'t is alles in dit H. Offer ver-
„vat! Benijden wij de geluk-
„zaligen niet; want wij bezitten
„op aarde denzelfden goddelijken
„meester, door een nog grooter
„wonder zijner liefde! Zorg toch,
„dat allen met wie gij omgaat,
„zich wijden aan het H. Sacra-
„ment. Ik spreek zoo, omdat
„dit heilig geheim mij als ver-

„voert. Ik kan niet ophouden
„te spreken over het aller-
„heiligste Sacrament, dat zoo
„verdient bemind te worden. Ik
„weet niet, wat ik doen moet
„voor Jesus in het H. Sacra-
„ment!” Zoo eindigt de brief.

O Serafijnen, gij, die door
zoeten liefdebrand ontstoken,
daar zweeft rondom uwen en
mijnen Heer, 't is toch niet ter
liefde van u, maar ter liefde
van mij, dat die koning der
hemelen zich in dit Sacrament
heeft willen verbergen. Ik ben
het dan ook, o heilige engelen,
die branden moet van liefde,
gij derhalve ontsteekt mijn hart
door uwen gloed, opdat ik, met
u vereenigd, van liefde moge
branden. O mijn Jesus, doe mij
toch de grootheid der liefde

kennen, welke gij den mensch toedraagt! Moge dan bij het zien uwer zoo groote liefde, het verlangen van u te beminnen en u te behagen steeds meer en meer in mij groeien. Ja, ik bemin u, allerbeminnelijkste Jesus, ik wil u altijd beminnen, en u beminnen alleen om u te behagen!

SCHIETGERED.

Mijn Jesus, ik geloof in u, ik hoop op u, ik bemin u, en ik wijd mij aan u toe!

—
Geestelijke communie. Blz, 34.

AAN MARIA.

De H. Bonaventura noemt u, o allerbeminnelijkste maagd: *Ma-*

ter orphanorum ¹⁾): „Moeder der „weezen,” en de H. Ephrem: *Susceptio orphanorum* ²⁾): „toevlucht der weezen.” Welnu, wie zijn die ongelukkige weezen? Wie anders dan de arme zondâars, die God, hun vader, verloren hebben? Ik neem dan tot u mijne toevlucht, o allerheiligste maagd Maria, ik heb mijnen vader verloren; maar gij zijt mijne moeder, en door u zal ik hem terugvinden. In mijn zoo droevigen toestand roep ik uwe hulp in, sta mij dan bij. Zal ik ongetroost blijven? Neen, zegt mij Innocentius III: *Quis invocavit eam, et non est exauditus ab*

---

¹⁾ Psalt. min. B. V.

²⁾ De laud. Dei Gen.

ipsa ¹⁾? „Wie heeft ooit uwe „voorspraak ingeroepen, zonder „dat gij acht op hem gegeven „en hem geholpen hebt?” Wie ging ooit verloren, die zijne toevlucht nam tot u? Alleen hij gaat verloren, die niet tot u zijn toevlucht neemt. Welaan dan, mijne koninginne, als gij wilt, dat ik zalig worde, maak dat ik altijd voortga u aan te roepen, en op u mijn vertrouwen te stellen.

SCHIETGEBED.

Allerheiligste maagd, geef dat ik op u vertrouwe!

GEBED TOT MARIA.

O allerheiligste, enz. Blz. 47.

---

¹⁾ De Ass. B. V. s. 2.

BEZOEK XXIV.

*Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, enz. Blz. 36.*

Vere tu es Deus absconditus ¹⁾. *Waarlijk, gij zijt een
verborgen God. In geen ander
werk der goddelijke liefde komt
de waarheid dier woorden zoo
zeer uit, als in dit aanbiddelijk
geheim van het allerh. Sacra-
ment, waarin God zich geheel
en al verbergt. Als het eeuwig
Woord de menschelijke natuur
aannam, verborg het zijne God-
heid en verscheen als mensch*

---

¹⁾ Isaï. 45. 15.

op aarde; maar om met ons te blijven in dit Sacrament, „verbergt Jesus ook nog zijne „menschheid en vertoont slechts,” gelijk de H. Bernardus zegt, „den schijn van brood om de teederheid zijner liefde tot ons te „toonem”: *Latet divinitas, latet humanitas; sola patent viscera charitatis.* O mijn dierbare Verlosser, als ik de buitensporige liefde beschouw, welke gij den menschen toedraagt, dan geraak ik als buiten mijzelven, en ik weet niet, o Heer, ik weet niet meer wat te zeggen! Door die liefde tot de menschen, zijt gij er in dit Sacrament toe gekomen, uwe majesteit te bedekken, uwen roem, uwe glorie te vernederen, er toe gekomen uw goddelijk leven, als ware het, weg te

cijferen en te vernietigen. Terwijl gij dáár op onze altaren rust, schijnt gij geen andere bediening te verrichten, dan de menschen lief te hebben en hun te openbaren, hoezeer gij hen bemint. En waar is de dankbaarheid, met welke zij uwe liefde beloonen, o groote Zoon van God?

O Jesus, vergun mij, dat ik het zegge, gij hebt maar al te groote liefde voor de menschen; want ik zie u, hun welzijn stellen boven uwe eigen eer! Wist gij dan niet, aan welke ver-smadingen gij u zoudt blootstellen door deze uitvinding uwer liefde? Ik zie het, en lang vóór mij hebt gij het gezien, dat het grootste gedeelte der menschen u daar niet aanbidt,

en u niet wil erkennen in dat H. Sacrament voor wie gij zijt. Ik weet, dat diezelfde menschen zoo menigmaal er toe kwamen de heilige hostiën met voeten te treden, op den grond, in het water en in het vuur te werpen. Ook zie ik, dat het grootste gedeelte van hen, die in u gelooven, o God, in plaats van dien smaad door hunne eerbewijzingen te vergoeden, in uwe kerken komen, om u door hunne oneerbiedigheden nog meer te mishagen, of u daar alleen laten op de altaren, dikwijls zelfs zonder godslamp of eenig noodzakelijk sieraad.

Ach, mijn allerbeminnelijkste Zaligmaker, konde ik met mijne tranen, ja zelfs met mijn bloed, die ongelukkige plaatsen afwas-

schen, waar uwe liefde en uw Hart in dit Sacrament zoozeer gehoond werden. Maar vermag ik dat niet, ik verlang ten minste, o mijn meester, en ik neem mij voor u dikwijls te bezoeken, om u te aanbidden, zooals ik u thans aanbid, tot vergoeding van den smaad, die u in dit goddelijk geheim door de menschen wordt aangedaan. Ontvang, o eeuwige Vader, de geringe hulde, welke u heden, ter vergoeding voor de beledigingen, uwen Zoon in dit H. Sacrament aangedaan, gebracht wordt door den ellendigste der menschen, zooals ik ben! Ontvang ze in vereeniging met de oneindige eerbewijzing, welke Jesus Christus u bracht op het kruis en nog iederen dag blijft geven in het

allerh. Sacrament. O ware het mij mogelijk, mijn verborgen Jesus, te bewerken, dat alle menschen vervuld waren van liefde tot het allerheiligste Sacrament!

SCHIETGEBED.

Lieve Jesus, doe u kennen, doe u beminnen!

Geestelijke communie. Blz. 34.

AAN MARIA.

O mijne machtige vrouwe, wat is, bij de vrees voor mijne eeuwige zaligheid, mijn vertrouwen op u toch groot, als ik mijne toevlucht tot u neem en dan van den eenen kant denk, hoe gij, mijne moeder, zoo rijk zijt aan genaden, dat de H. Joannes van Damascus u noemt: *Peiagus*

gratiarum ¹⁾): „eene zee van genaden”; de H. Bonaventura: *Congregatio gratiarum* ²⁾): „verzamelplaats van genaden”; de H. Ephrem: *Fons gratiae et totius consolationis* ³⁾): „de bron van genade en van allen troost”; de H. Bernardinus: *Plenitudo totius boni* ⁴⁾): „de volheid van „alle goed”. Als ik van den anderen kant overweeg, hoe gij zoo genegen zijt om wel te doen, „dat „gij u”, gelijk de H. Bonaventura zegt, „beleedigd acht door hen, „die u geen genaden vragen.” *In te Domina, peccant, qui te non rogant.* O rijkste, o wijste en goedertierenste koningin, gij

¹⁾ In. Nat. V. M. or. 1.

²⁾ Spec. B. V. C. 7.

³⁾ De Laud. Dei Gen.

⁴⁾ De Aquaed.

kent, ik weet het, veel beter dan ik zelf de behoeften mijner ziel, en gij bemint mij meer dan ik u beminnen kan; weet gij dus, welke gunst ik u heden vraag? Verwerf mij die genade, welke gij weet, dat voor mijne ziel de voordeeligste is; vraag die gunst alleen, en ik ben tevreden!

SCHIETGEBED.

Mijn God, verleen mij de genade, welke Maria voor mij vraagt!

GEBED TOT MARIA.

O allerheiligste, enz. Blz. 47.

BEZOEK XXV.

Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, enz. Blz. 36.

De H. Paulus prijst de gehoorzaamheid van Jesus Christus, door te zeggen, dat *hij gehoorzaam was* aan zijn eeuwigen Vader *tot den dood toe: Factus obediens usque ad mortem* ¹⁾. In het heilig Sacrament evenwel ging Jesus nog verder; dáár immers wilde hij niet alleen gehoorzamen aan den eeuwigen Vader, maar ook aan den mensch, en dat niet alleen tot

---

¹⁾ Phil. 2. 8.

den dood toe, maar tot aan het einde der wereld, zoodat men zou kunnen zeggen: *Factus est obediens usque ad consummationem saeculi*. Hij, de koning des hemels, daalt uit den hemel neer, gehoorzaam aan een mensch, en blijft verder op de altaren rusten, als ware het alleen om aan de menschen te gehoorzamen: *Ego autem non contradico* ¹⁾: *Ik spreek niet tegen*. Hij blijft daar zonder zichzelve te bewegen, laat zich neerzetten, waar men hem wil plaatsen, nu eens teraanbiddinguitgesteld, dan weer opgesloten in het tabernakel; hij laat zich dragen, waarheen men hem dragen wil: in de huizen, langs de straten;

---

¹⁾ Isai. 50. 5.

hij laat zich in de heilige communie uitreiken, aan wien men hem geven wil, aan den rechtvaardige en aan den zondaar. Toen hij op aarde omwandelde, zegt de H. Lucas, was hij gehoorzaam aan Maria en Joseph; maar in dit Sacrament gehoorzaamt hij aan zooveel schepselen, als er priesters op aarde gevonden worden: *Ego autem non contradico. Ik spreek niet tegen.* O liefdevol Hart van mijnen Jesus, waaruit alle Sacramenten, en vooral dit Sacrament van liefde zijn voortgesproten, duld dat ik u heden toespreke! O, ik zou u zoo gaarne zooveel eer en glorie brengen, als gijzelf in onze kerken uwen eeuwigen Vader in dit Sacrament bewijst. Ik weet, dat gij mij op dit altaar dezelfde

liefde toedraagt, met welke gij mij bemindet, toen gij uw goddelijk leven in eene zee van smarten aan het kruis hebt opgeofferd. Verlicht, o goddelijk Hart, verlicht hen, die u niet kennen, opdat zij u kennen mogen. Verlos door uwe verdiensten of ten minste, geef eenige verlichting van smart aan de zielen in het vagevuur, die reeds voor eeuwig uwe bruiden zijn. Ik aanbid u, ik dank u, ik bemin u, in vereeniging met alle zielen, die u thans beminnen in den hemel en op aarde!

O allerzuiverst Hart, reinig mijn hart van alle verkleefdheid aan de schepselen en vervul het met uwe heilige liefde. O allerzoetste Hart van mijn Jesus, neem bezit van mijn hart en

wel zoo, dat ik van dit oogenblik af u geheel toebehoore, en altijd kunne zeggen: *Quis nos separabit a charitate Dei, quae est in Christo Jesu Domino nostro*¹⁾? *Wie zal mij scheiden van de liefde Gods, die is in Christus Jesus, onzen Heer?* O allerheiligst Hart, grif in mijn hart al de bittere smarten, welke gij zooveel jaren op aarde verdragen hebt ter liefde van mij, opdat ik door die overweging er naar hake ook iets voor u te lijden, of ten minste alle wederwaardigheden van dit leven ter liefde van u met geduld verdrage. O allernederigst Hart van Jesus, maak mij deelgenoot van uwe nederigheid! O aller-

---

¹⁾ Rom. 8. 35. 39

zachtmoedigst Hart, doe mij deelen in uwe zachtmoedigheid! Neem uit mijn hart weg al wat u mishaaft! Keer het geheel tot u, opdat het niets wille, niets verlange dan alleen wat gij wilt! In één woord, maak, dat ik leve alleen om u te gehoorzamen, alleen om u te beminnen, alleen om u te behagen. Ik weet, dat ik u maar al te veel verschuldigd ben, dat ik maar al te groote verplichtingen aan u heb, 't is weinig als ik mijzelven geheel en al voor u offer en vernietig!

SCHIETGEBED.

O Hart van Jesus, gij alleen
zijt de Heer mijns harten!

—
Geestelijke communie. Blz. 34.

AAN MARIA.

De H. Bernardus zegt, dat Maria die hemelsche arke is, in welke wij, mits wij er bijtijds onze toevlucht in nemen, zeker van de schipbreuk der eeuwige verdoemenis zullen bevrijd blijven: *Arca in qua naufragium evadimus*¹⁾. De ark, in welke weleer Noë ontkwam aan den algemeenen ondergang der wereld, was eene voorafbeelding van Maria. Doch Hesychius zegt, dat Maria eene ruimer, eene sterker, eene toegankelijker ark is dan die van Noë: *Arca Noë largior*²⁾. In deze werden slechts weinige menschen en dieren be-

---

¹⁾ S. de B. M. Deip.

²⁾ De S. M. Deip. hom. 2.

houden, doch onze redster ontvangt allen, die een schuilplaats zoeken onder haren mantel en brengt ze allen in veiligheid. O hoe ongelukkig zouden wij zijn als wij Maria niet hadden! Hoevelen, o mijne koningin, hoevelen gaan verloren! En waarom? Omdat zij hunne toevlucht niet nemen tot u! Wie zou ooit verloren gaan, als hij tot u vluchtte?

SCHIETGEBED.

Allerheiligste maagd Maria, maak dat wij allen altijd onze toevlucht nemen tot u!

GEBED TOT MARIA.

O allerheiligste, enz. Blz. 47.

BEZOEK XXVI.

Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, enz. Blz. 36.

*Exsulta et lauda, habitatio
Sion; quia magnus in medio tui,
Sanctus Israël¹⁾. Juich en prijs,
o Sions woon; want groot is in
uw midden de Heilige Israëls.*
O God, wat moesten wij men-
schen ons grootelijks verheugen,
hoe groot moest ons vertrouwen
zijn en onze liefde, bij de ge-
dachte, dat in ons midden, in
ons vaderland, in onze kerken,
nabij onze huizen, in het aller-

---

¹⁾ Isaï. 12. 6.

heiligste Sacrament des altaars, woont en leeft de Heilige der heiligen, de ware God! Hij, die door zijne tegenwoordigheid het geluk uitmaakt der heiligen in den hemel! Hij, die de liefde zelve is! „Want”, zegt de H. Bernardus, „hij heeft „niet zoozeer de liefde, dan dat „hijzelf de liefde is.” *Amorem non tam habet, quam ipse est* ¹⁾. Dit Sacrament is niet alleen een Sacrament van liefde, maar de liefde zelve, *God* zelf, die, om de onmetelijke liefde, welke hij zijn schepselen toedraagt, zich noemt, en ook waarlijk *liefde is: Deus charitas est* ²⁾. Maar, o mijn verborgen Jesus, ik hoor u klagen, dat gij tot ons welzijn op

---

¹⁾ In Cant. 1. 59.   ²⁾ I Joan. 4. 8.

aarde gekomen zijt *om met ons te wonen*, en *wij u toch niet ontvangen hebben*: *Hospes eram, et non collegistis me* ¹⁾! Ja, gij hebt recht, o Heer, gij hebt recht aldus te klagen. Ook ik ben een dier ondankbaren, die u alleen gelaten heb, zonder u te komen bezoeken. Straf mij gelijk gij wilt, maar niet, zooals ik verdiend heb, door mij van uwe tegenwoordigheid te berooven. Neen, doe het niet, want ik wil mijne verregaande nalatigheid en mijne onverschilligheid jegens u verbeteren. Ik wil van dit oogenblik af niet alleen u voortaan dikwijls bezoeken, maar mij zoo lang ik kan, met u onderhouden. O goedertieren Za-

---

¹⁾ Matth. 25. 43.

ligmaker, maak dat ik u getrouw blijve! Geef, dat ik door mijn voorbeeld ook anderen moge opwekken, om u gezelschap te houden in het allerheiligste Sacrament. Ik hoor de stem van den eeuwigen Vader: *Hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui*¹⁾. *Dexe is mijn welbeminde Zoon, ik wien ik mijn behagen genomen heb.* Een God vindt dan in u al zijn welbehagen, en ik, ellendige aardworm, ik zou er mijn genoegen niet in vinden, mij in dit dal van tranen met u te onderhouden? O verslindend vuur, verteer in mij alle aardsche verkleefdheid, want zij alleen kan mij ontrouw doen worden en mij van u verwijde-

---

¹⁾ Matth. 3. 17.

ren. *Gij kunt het, als gij wilt: Domine, si vis, potes me mundare*¹⁾. Gij hebt reeds zooveel voor mij gedaan, doe ook nog dit: verdrijf uit mijn hart alle genegenheid, alle liefde, die niet tot u voert. Zie, ik geef mij geheel aan u over; geheel het leven, wat mij overblijft, wijd ik toe aan de liefde tot het allerheiligste Sacrament. Gij, mijn verborgen Jesus, wees gij mijne sterkte, mijne liefde bij mijn leven, en in het uur van mijnen dood, waarin gij als teerspijze tot mij zult komen, om mij in te leiden in het rijk uwer glorie! Amen, amen. Zoo hoop ik, zoo zij het!

---

¹⁾ Matth. 8. 2.

SCHIETGEBED.

Wanneer, o mijn Jesus, zal ik u van aanschijn tot aanschijn mogen aanschouwen?

Geestelijke communic. Blz. 34.

AAN MARIA.

Bij u, o allerheiligste moeder, vinden wij hulp voor al onze kwalen. Bij u verkwikking in onze afgematheid; want de H. Germanus noemt u: *Potentia debilitatis nostrae* ¹⁾: „de kracht „in onze zwakheid”. In u vinden wij de poort om aan de slavernij der zonde te ontvluchten; want de H. Bonaventura noemt u: *Porta libertatis* ²⁾: „de poort

¹⁾ Enc. Deiparae.

²⁾ Psalt. min. B. V.

„der vrijheid”. Bij u vinden wij onzen zekeren vrede; want dezelfde heilige noemt u: *Quies tuta hominum* ¹⁾: „veilige rust „der menschen”. Bij u vinden wij troost in de ellenden des levens, zooals de H. Laurentius Justinianus u begroet: *Solatium peregrinationis nostrae* ²⁾: „troost „bij onzen pelgrimstocht”. Bij u, in één woord, vinden wij Gods genade, ja God zelve; immers de H. Bonaventura noemt u: *Thronus gratiae Dei*: „troon „van Gods genade” en de H. Proclus: *Pons per quem Deus ad homines descendit* ³⁾: „de „brug, over welke God, door de

---

¹⁾ Ibid.

²⁾ S. in Nat. V. M.

³⁾ Or. 1 in Dei Gen. M.

„zonden van ons verwijderd,
„weer tot ons komt om door
„zijne genade in ons te wonen”.

SCHIETGEBED.

O Maria, gij zijt mijne sterkte,
mijne bevrijding, mijn troost, en
mijne zaligheid!

GEBED TOT MARIA.

O allerheiligste, enz. Blz. 47.

BEZOEK XXVII.

Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, enz. Blz. 36.

In de getijden van het H. Sacrament zingt de Kerk: *Non est alia natio tam grandis, quae habeat Deos appropinquantés sibi, sicut Deus noster adest nobis* ¹⁾: „Daar is geen ander „volk zoo groot, dat zoo gemeen- „zame goden heeft, als onze God „gemeenzaam is met ons.” Als de heidenen hoorden spreken van de liefde-daden van onzen God, riepen zij uit: O wat goede God

---

¹⁾ Resp. VII. — Deut. 4. 7.

is die God der Christenen! En inderdaad, hoewel de heidenen zich hun goden uitdachten en voorstelden, zooals zij ze wilden, lees hun geschiedenis, en ge zult zien, dat zij, onder zoo-veel fabels en goden als zij hebben uitgevonden, er nooit toe kwamen zich een God voor te stellen, zoo liefderijk voor de menschen als onze ware God! Om zijne liefde voor hen, die hem aanbidden te bewijzen en hen met genaden te verrijken, wrochte hij zulk een wonder van liefde, dat hij onze voortdurende gezelschap wilde worden, dag en nacht op onze altaren onder den schijn van brood verborgen, als konde hij het niet van zich verkrijgen, ook maar een oogenblik van ons gescheiden te zijn.

Memoriam fecit mirabilium suorum ¹⁾: hij stelde een gedachtenis zijner wonderen in. Ja, mijn allerliefste Jesus, gij hebt het grootste uwer wonderen willen verrichten om uw vurig verlangen te bevredigen van altijd bij en onder ons te zijn. Maar hoe komt het dan, dat de menschen uwe tegenwoordigheid ontvluchten? Hoe kunnen zij dan zoo langen tijd van u verwijderd leven, zonder u ooit of ten minste maar zelden te bezoeken? Hoe kan een kwartier uurs, in uwe tegenwoordigheid doorgebracht, hun eene eeuw toeschijnen om de verveling, welke zij daar vinden? O geduld van mijn Jesus, wat zijt gij groot!

---

¹⁾ Ps. 110 . 4.

Ja, Heer, ik begrijp het; uw geduld is groot, omdat uw liefde voor de menschen zoo groot is; en ziedaar juist, wat u noopt zoo voortdurend onder zooveel ondankbaren te blijven!

O mijn God, die oneindig zijt in uwe volmaaktheden en daarom ook oneindig in uwe liefde, o laat niet toe, dat ik in de toekomst nog tot het getal dier ondankbaren behoore, gelijk ik er in het verleden toe behoord heb. Schenk mij eene liefde, die aan uwe verdiensten en aan mijne verplichting evenredig is. Daar was een tijd, dat ook ik verveling vond in uwe tegenwoordigheid, omdat ik u niet of althans niet genoeg beminde. Maar als ik er door de hulp uwer genade toe komen mag u

veel te beminnen, neen, dan zal het mij niet meer vervelen, mij dag en nacht met u te onderhouden in het allerh. Sacrament. O eeuwige Vader, ik offer u uwen goddelijken Zoon op: neem dat offer van mij aan en verleen mij door zijne verdiensten een zóó vurige en teedere liefde tot het allerheiligste Sacrament, dat ik altijd in den geest naar eene kerk gekeerd, waar Jesus in het Allerheiligste rust, dáár ook mijne gedachten gevestigd houde, en verzuchte naar het oogenblik, dat ik weer in zijne tegenwoordigheid mag verschijnen, om mij met hem te onderhouden.

SCHIETGEBED.

O God, schenk mij ter liefde

van Jesus, eene groote liefde tot het allerheiligste Sacrament.

—
Geestelijke communie. Blz. 34.

AAN MARIA.

Maria is die toren van David, van welken de H. Geest in het Hooglied zegt: *Aedificata est cum propugnaculis; mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium* ¹⁾): „Een toren „die gebouwd is met duizend „versterkingen, in 't bezit van „duizend verweermiddelen en „wapens, ten dienste van allen, „die er hunne toevlucht nemen.” Gij zijt dus, o allerheiligste maagd

---

¹⁾ Cant. 4. 4.

Maria, zooals de heilige marteelaar Ignatius u noemt: *Propugnaculum munitissimum in bello versantibus*: „de sterkste verdediging van hen, die op het „slagveld strijden”. O hoe voortdurend zijn de aanvallen mijner vijanden, om mij te berooven van Gods genaden en van uwe bescherming, o lieve vrouwe! Doch gij zijt mijne kracht. Gij acht het niet beneden u te strijden voor wie op u vertrouwen, want de H. Ephrem noemt u: *Propugnatrix confidentium in te*: „voorvechtster „van allen, die in u hopen”. Verdedig mij derhalve en strijd voor mij, die zooveel vertrouwen heb, zooveel hoop op u!

SCHIETGEBED.

Maria! Maria! Uw naam is
mijne verdediging!

GEBED TOT MARIA.

O allerheiligste, enz. Blz. 47.

BEZOEK XXVIII.

Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, enz. Blz. 36.

Kunnen wij vreezen, vraagt de H. Paulus, dat God ons ooit eenig goed zou weigeren, nadat hij ons zijn eigen Zoon geschonken heeft? *Quomodo non etiam cum illo omnia nobis donavit* ¹⁾? *Heeft hij ons met hem niet alles gegeven?* Herinneren wij ons, dat de eeuwige Vader al wat hij heeft aan Jesus Christus heeft gegeven: *Omnia dedit ei Pater in manus* ²⁾. Danken

---

¹⁾ Rom. 8. 32.   ²⁾ Joan. 13. 2.

wij dan onophoudelijk de goedheid, de barmhartigheid, de mildheid van onzen liefdevollen God, „die ons rijk heeft willen maken aan alle goed en aan alle „genade, door ons Jesus Christus te schenken in het aller„heiligste Sacrament des altaars!”
In omnibus divites facti estis in illo, ita ut nihil vobis desit in ulla gratia ¹⁾).

O Zaligmaker der wereld, o mensch geworden Woord, ik mag dan denken, dat gij mij toebehoort, en geheel toebehoort, als ik u slechts wil. Maar kan ik evenzeer zeggen, dat ik, wien gij wilt, ook geheel de uwe ben? Kom mij toch te hulp, o Heer, opdat ik de wereld geen getuige

---

¹⁾ 1 Cor. 1. 5.

laat worden van die ergernis en die ondankbaarheid, dat ik zou weigeren geheel aan u te behoorren, terwijl gij geheel aan mij verlangt te wezen! O neen, dat moge nooit geschieden! En is het vroeger wel gebeurd, dat het nooit meer gebeure in de toekomst. Ik wijd mij in dit oogenblik geheel en al aan u toe; aan u wijd ik voor tijd en eeuwigheid mijn leven, mijn wil, mijne gedachten, mijn handelingen en mijn lijden. Zie mij hier geheel voor u: als slachtoffer aan u gebracht, scheur ik mij los van alle schepselen, en bied ik u mijzelf als offer aan. Laat mij verteerd worden door het vuur uwer goddelijke liefde! Neen, neen, geen schepsel mag nog deelen in de liefde van mijn hart! De bewijzen,

welke gij mij van uwe liefde gegeven hebt, toen ik u niet beminde, geven mij hoop, dat gij mij thans zeker onder de uwen zult opnemen, nu ik u be-
min, en mij geheel uit liefde aan u opoffer.

Eeuwige Vader, ik offer u heden op alle deugden, alle handelingen, en alle gevoelens van het Hart van uwen geliefden Jesus. Neem die aan voor mij, en om zijne verdiensten, die mij behooren, wij! hijzelf ze mij geschonken heeft, bid ik u, mij die genaden te schenken, welke Jesus u voor mij vraagt. Door die verdiensten dank ik u voor zoo menige mij bewezen barmhartigheden. Met die verdiensten breng ik u voldoening voor de schuld mijner zonden.

Door die verdiensten hoop ik van u alle genaden, de vergiffenis, de volharding, den hemel, en bovenal de hoogste gave van uwe zuivere liefde. Ik zie wel in, dat ik zelf voor dat alles een hinderpaal ben, doch kom ook daaraan te ontmoet, ik smEEK er u om in naam van Jesus Christus, die ~~god~~ heeft:

*Si quid petitis a Patre in nomine meo, ego dabo vobis.*¹⁾

Als gij den vader iets wilt vragen, in mijnen naam, hij zal het u geven. Gij kunt dus mijne bede niet afslaan. Heer, ik wil niets anders dan u be-minnen, mijzelfen geheel aan u geven, en voortaan niet meer ondankbaar zijn jegens u, gelijk

¹⁾ Ioan. 16. 23.

ik tot hiertoe geweest ben. Wend uw oog tot mij en verhoor mij! Deze dag zij de dag, waarop ik mij geheel tot u keere! Nooit, nooit, wil ik nog ophouden u te beminnen. Ik bemin u, mijn God! Ik bemin u, oneindige goedheid! Ik bemin u, mijne liefde, mijn hemel, mijn geluk, mijn leven, mijn al!

SCHIETGEBED.

Mijn Jesus! Mijn al! Gij wilt aan mij, ik wil aan u behooren!

—
Geestelijke communie. Blz. 34.

AAN MARIA.

O hoe gevoel ik mij opgebeurd te midden mijner ellenden, hoe getroost in mijne weder-

waardigheden, wat kracht bezielt mij in de bekoringen, als ik aan u denk en uwe hulp inroep, o mijne allerzoetste en allerheiligste moeder Maria! Ja, gij hadt wel recht, o heiligen, dat gij mijne koningin genoemd hebt: *Portus vexatorum*¹⁾: „een haven „voor bestormden” (zooals de H. Ephrem), *Restauratio calamitatum nostrarum*: „het herstel „voor onze rampen,” en: *Solacium miserorum*²⁾: „den troost der „ellendigen” (zooals de H. Bonaventura), *Requies gemituum nostrorum*³⁾: „het einde onzer „zuchten” (met den H. Germanus)! O Maria, wees gij mijn

---

¹⁾ Or. ad Deip.

²⁾ Cant. post Psalt.

³⁾ Enc. Deiparae.

troost! Ik ben beladen met zonden en van vijanden omringd, daarbij zonder deugd en koud in de liefde tot God, troost mij dan, troost mij! Maak, om mij te troosten, dat ik een nieuw leven beginne, een leven, dat waarlijk behaagt aan uwen Zoon en aan u!

SCHIETGEBED.

Maak mij een ander mensch, o lieve moeder Maria, maak mij een ander mensch, gij kunt het!

GEBED TOT MARIA.

O allerheiligste, enz. Blz. 47.

BEZOEK XXIX.

*Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, enz. Blz. 36.*

*Sto ad ostium et pulso ¹⁾):
Ik sta aan de deur en klop.
O allerbeminlijkste herder, de
liefde tot uwe schaapjes was
niet voldaan, nadat gij eens
als slachtoffer op het altaar
des kruises voor hen waart ge-
storven! Gij hebt u nog daaren-
boven willen verbergen in het
allerheiligste Sacrament, op de
altaren onzer kerken, om alzoo,
meer en altijd in onze nabijheid,
beter aan de deur onzer harten
te kunnen kloppen en u den*

---

¹⁾ Apoc. 3. 20.

toegang daartoe te verschaffen. Och, wist ik toch smaak te vinden in uwe nabijheid, zooals de heilige bruid van het Hooglied, die zeide: *Sub umbra iliius, quem desideraveram, sedi*¹⁾: *Ik vind mijne rust onder de schaduw van hem, dien ik liefheb.* O, als ik u beminde, als ik u waarlijk liefhad, o mijn allerbeminlijkst Sacrament, dan zeker zou ook ik wel verlangen nacht en dag te blijven aan den voet van het tabernakel! Dáár bij uwe goddelijke majesteit, versholen onder de nederige gedaante van brood, zou ik die hemelsche geneugten en die tevredenheid smaken, welke de zielen, die u vurig beminnen,

---

¹⁾ Cant. 2. 3.

daar vinden! Och, „*trek mij* toch „*door de geuren* van uwe schoon- „heid en van die onuitsprekelijke „liefde, welke gij ons in dit „allerheiligste Sacrament bewe- „zen hebt”: *Trahe me: post te curremus in odorem unguentorum tuorum* ¹⁾). Ja, mijn Zaligma- ker, *trek mij*, en ik zeg zeker vaarwel aan de schepselen en aan alle vermaken der aarde, om tot u te vlieden in het H. Sa- crament! *Sicut novellae olivarum in circuitu mensae tuae* ²⁾): „O „hoe rijke vruchten van heilige „deugden dragen zij voor God, „als zoovele jonge planten, de „gelukkige zielen, die gewoon „zijn met liefde *rondom het taber- „nakel* te verwijlen”. Ik voor mij,

¹⁾ Cant. 1. 3.   ²⁾ Ps. 127. 3.

o mijn Jesus, ik ben beschaamd om voor u te verschijnen, zoo arm ben ik, zoo naakt aan deugden. Gij hebt bevolen, dat wie tot het altaar komt om u eer te brengen, daar „niet verschijnen zal zonder zijne offergave.” *Non apparebit in conspectu meo vacuus* ¹⁾). Wat moet ik dan doen? U voortaan niet meer komen bezoeken? Maar neen, dat zou u mishagen. Ik zal dan maar komen, zooals ik ben, arm..., gij echter, voorzie gij mij van de gaven, welke gij van mij verlangt. Ik weet, dat gij daarom in dit Sacrament verblijft: niet alleen om hen, die u beminnen, te beloonen; maar ook om hun, die arm zijn, uwe

---

¹⁾ Exod. 23. 15.

gunsten te bewijzen. Begin dan van dit oogenblik af. Ik aanbid u, o koning van mijn hart en ware minnaar der menschen, o herder, die uwe schapen maar al te zeer bemint. Ik nader heden tot den troon uwer liefde, en daar ik niets anders heb, om u te kunnen offeren, bied ik u mijn ellendig hart aan, opdat het voortaan geheel aan uwe liefde en uw welbehagen moge gewijd zijn. Met dat hart kan ik u beminnen; met dat hart wil ik u beminnen, zooveel in mijn vermogen is. Trek het dan tot u, en bind het geheel en al aan uwen wil, zoodat ik van dit oogenblik af voortaan kunne zeggen, wat uw beminde leerling zeide, dat hij „gebonden „was door de ketenen uwer

liefde": *Ego Paulus victus Christi* ¹⁾). Vereenig mij, o Heer, geheel met u, en doe mij alles, ook mijzelven, vergeten! O moge ik er eens toe komen mij gelukkig van alles, wat in de wereld is, ook van mijzelven, te ontdoen, om u alleen te vinden en u eeuwig te beminnen. Ik bemin u, o Heer, hier in het H. Sacrament tegenwoordig, ik bind mij aan u, ik vereenig mij met u! Laat mij u vinden, laat mij u beminnen, en scheid u nooit meer van mij af.

SCHIETGEBED.

Mijn Jesus, gij alleen zijt mij
genoeg!

—
Geestelijke communic. Blz. 34.

¹⁾ Eph. 3. 1.

AAN MARIA.

De H. Bernardus noemt Maria: *Via regia Salvatoris* ¹⁾: „den „veiligen weg om tot den Zalig- „maker en de zaligheid te komen.” Als dat waar is, o koninginne, en gij, zooals dezelfde heilige zegt: „de draagstoel zijt, die onze „zielen tot God brengt”: *Vehiculum animarum nostrarum*, o mijne meesteres, wacht dan niet, tot ikzelf kome, maar draag gij mij op uwe armen tot God! Ja, draag mij, draag mij, en als ik weerstand bied, doe het met geweld. Dwing, zooveel gij kunt, mijne ziel door de zoete aantrekkingskracht uwer liefde, dwing mijn weerspannigen wil,

---

¹⁾ De Adv. Dom. s. 2.

om vaarwel te zeggen aan de schepselen, en niets anders meer te zoeken dan alleen God en diens heiligen wil. Toon in den hemel hoe vermogend gij zijt. Voeg bij zoovele wonderen, welke gij reeds gewrocht hebt, ook nog dit wonder uwer barmhartigheid, dat gij eene ziel geheel tot God trekt, die geheel van God verwijderd leefde.

SCHIETGEBED.

O Maria, gij kunt mij heilig maken, ik hoop het van u!

GEBED TOT MARIA.

O allerheiligste, enz. Blz. 47.

BEZOEK XXX.

Gebed van voorbereiding : Heer
Jesus Christus, enz. Blz. 36.

Cur faciem tuam abscondis ¹⁾ ?
Waarom verbergt gij uw aanschijn? Job was bevreesd toen hij zag, dat God zijn aanschijn verborg; ons echter mag het geen vrees verwekken, maar veel-
eer vertrouwen en liefde, als wij bemerken, dat Jesus Christus zijne majesteit verbergt in het allerheiligste Sacrament. Daarom juist, om ons vertrouwen in te boezemen en „ons zijne liefde

---

¹⁾ Job 13. 24.

„beter te openbaren, wilde hij,” zegt Novarinus, „op onze altaren „blijven, verborgen onder de „gedaante van brood.” *Dum Deus in hoc Sacramento faciem suam abscondit amorem suum detegit.* Wie ook zou het ooit durven bestaan met vertrouwen te naderen, zijn hart open te leggen en zijne verlangens te uiten, indien de koning des hemels zich op onze altaren vertoonde met al den luister zijner majesteit?

O mijn Jesus, wat heerlijke uitvinding uwer liefde is dit H. Sacrament! Gij wilt u daar verbergen onder de nederige gedaante van brood, om u te doen beminnen en om hier op aarde, voor wie maar verlangt u te spreken, altijd toegankelijk te zijn.

De Profeet had wel recht de menschen te vermanen, dat zij niet mochten zwijgen, maar dat zij over geheel de wereld luid moesten verkonden, ter openbaring voor allen: „tot hoe-
„ver de uitvindingen der liefde
„gaan, welke onze goede God
„ons toedraagt!” *Notas facite in
populis adinventiones ejus* ¹⁾). O
allerliefderijkst Hart van mijnen
Jesus, overwaardig alle harten
van alle schepselen te bezitten,
o Hart geheel vervuld en altijd
vervuld van de zuiverste liefde,
o verslindend vuur, verteer alles
in mij en schenk mij een nieuw
leven van liefde en genade!
Vereenig mij zoo innig met u,
dat ik nooit meer van u kunne

---

¹⁾ Isaï. 12. 4.

scheiden! O Hart, op het kruis geopend om een toevluchtsoord te zijn voor de zielen, neem ook mij op! O Hart, zoo bedroefd op het kruishout door de zonden der wereld, verleen mij een oprecht berouw over mijne zonden! Ik weet, dat gij in dit goddelijk Sacrament dezelfde liefde voor mij koestert, welke gij mij stervend op Calvarië hebt toegedragen, bijgevolg, dat het uw vurig verlangen is mij geheel met u te vereenigen! Zou ik dan nog langer kunnen weerstand bieden? Mij niet geheel aan uwe liefde en uw verlangen overgeven? Welaan dan, mijn geliefde Jesus, ik bid u om uwe verdiensten, wond mij, bind mij, keten mij, maak mij geheel één met uw Hart! Ik maak nu,

met de hulp uwer genade, het vaste voornemen u zooveel mogelijk in alles te behagen, ik zal onder de voeten treden alle menschelijk opzicht, alle lusten, allen tegenzin, al mijne vermaken, gemakken, die mij een hinderpaal kunnen zijn om u in alles geheel welgevallig te wezen. Geef, Heer, dat ik er getrouw aan blijve, zoodat voortaan, van dit oogenblik af, al mijne werken, mijne gevoelens en mijne neigingen, in alles met uw welbehagen overeenstemmen. O liefde van mijn God, verban uit mijn hart iedere andere liefde! o Maria, mijne hoop, gij vermoogt alles bij God, verkrijg mij de genade van tot mijn dood toe een trouw dienaar te zijn van Jesus' zuivere liefde. Amen, amen. Zoo

hoop ik, zoo zij het, voor tijd
en eeuwigheid!

SCHIETGEBED.

*Quis me separabit a charitate
Christi* 1)? Wie zal mij scheiden
van Jesus' liefde?

Geestelijke communie. Blz. 34.

AAN MARIA.

De H. Bernardus zegt, „dat
„Maria's liefde tot ons noch
„grooter, noch vermogender kan
„wezen dan zij inderdaad is;
„zoodat zij altijd vervuld is èn van
„liefde, om medelijden met ons
„te hebben, èn van macht, om ons
„bij te staan.” *Potentissima et
piissima charitas Dei matris, et*

1) Rom. 8. 35.

affectu compatiendi, et subveniendi abundat effectu: aequè locuples in utroque ¹⁾). Gij zijt dan, o mijne allerzuiverste koningin, rijk aan macht en rijk aan liefde, gij kunt en wilt allen zalig maken. Daarom zal ik u nu en altijd met den godvruchtigen Blossius bidden: *O Domina, me pugnāntem protege, me vacillāntem confirma* ²⁾): O allerh. maagd, sta mij altijd bij in den zwaren strijd, dien ik tegen de hel moet voeren; en mocht gij zien, dat ik ging bezwijken, o mijne vrouwe, reik mij dan spoedig de hand, en ondersteun mij met grooter kracht. O God, wat bekoringen zal ik nog moeten overwinnen

---

¹⁾ In Assumpt. s. 4.

²⁾ Par. an. p. 2. c. 4.

vóór mijnen dood! O Maria, mijne hoop, mijne toevlucht, mijne kracht, laat niet toe, dat ik nog ooit Gods genade verlieze; ik neem mij voor in alle bekoringen, altijd en onmiddellijk, mijne toevlucht tot u te nemen, door u toe te roepen:

SCHIETGEBED.

Help mij, Maria! Maria, help mij!

GEBED TOT MARIA.

O allerheiligste, enz. Blz. 47.

BEZOEK XXXI.

Gebed van voorbereiding: Heer
Jesus Christus, enz. Blz. 36.

Wat treffend tafereel moet
het geweest zijn, onzen goeder-
tieren Verlosser te zien, toen
hij op zekeren dag, vermoeid
van de reize, met zachtmoedig
en liefdevol gelaat aan eene
bron gezeten was, in afwachting
der Samaritaansche vrouw, ten
einde haar te bekeeren en zalig
te maken: *Jesus ergo, ... sedebat
sic super fontem* ¹⁾. Zóó schijnt
hij thans iederen dag juist

---

¹⁾ Joan. 4. 6.

hetzelfde te doen en met dezelfde goedheid, wanneer hij, uit den hemel op onze altaren neergedaald, de zielen als bij zoovele bronnen van genaden afwacht en uitnoodigt, hem ten minste eenige oogenblikken gezelschap te houden, ten einde hij ze aldus kunne trekken tot zijne volmaakte liefde. Het schijnt, als ging van ieder altaar, waar Jesus in het Allerheiligste rust, eene stem uit, die allen toeroept: o menschen, waarom vlucht gij toch mijne tegenwoordigheid? Waarom komt gij niet, waarom nadert gij niet tot mij, die u zoo teeder bemin, en alleen om uw welzijn onder deze nederige gedaante verblijf? Wat vreest gij toch? „Ik ben nu niet „op aarde gekomen om te oordeelen, neen, ik heb mij in

„dit Sacrament willen verbergen
„uit louter liefde om allen wel
„te doen, en allen die tot mij
„komen, zalig te maken:” *Non
veni, ut judicem mundum, sed
ut salvificem mundum* ¹⁾. Be-
grijpen wij het wel, gelijk Jesus
Christus in den hemel is *sem-
per vivens ad interpellandum
pro nobis* ²⁾: *altijd levend om
onze zaak te behartigen*, zóó
is hij ook in het allerh. Sacra-
ment des altaars om voortdu-
rend, nacht en dag het liefde-
vol ambt van pleitbezorger voor
ons te vervullen, waartoe hij
zichzelven den hemelschen Va-
der ten offer brengt om van
hem barmhartigheid en ontel-
bare genaden voor ons te ver-

---

¹⁾ Joan. 12. 47. ²⁾ Hebr. 7. 25.

krijgen. Daarom zeide de godvruchtige Thomas van Kempen, dat wij zonder vrees voor straffen Jesus in het Allerheiligste moeten bezoeken, en zonder de minste verlegenheid met hem spreken, gelijk een vriend gewoon is met zijn vriend te doen : *Sicut solet dilectus ad dilectum loqui, et amicus cum amico conversari* ¹⁾.

Wijl gij het mij dus veroorlooft, o mijn verborgen Koning en Heer, laat dan toe, dat ik mijn hart vol vertrouwen voor u opene en u zegge: o mijn Jesus, o vurige minnaar der zielen, ik weet welk ongelijk de menschen u aandoen. Gij bemint hen en gij wordt niet door hen bemind; gij doet

---

¹⁾ Imit. Chr. l. 4 c. 13. 1.

hun wel, en zij verachten u; gij wilt tot hen spreken, en zij weigeren naar u te luisteren; gij biedt hun uwe genaden aan, en zij willen die niet. En ach, lieve Jesus, is het niet waar, ook ik heb mij een tijdlang met die ondankbaren vereenigd om u aldus te mishagen? O God, het is maar al te waar! Maar ik wil mijn leven beteren, ik wil de dagen, die mij resten, besteden om het leed te vergoeden, dat ik u heb aangedaan, door alles te doen, wat in mijn vermogen is, om u te behagen en u genoeg te geven. Zeg Heer, wat gij van mij verlangt, ik wil alles doen zonder uitzondering. Doe het mij kennen door de heilige gehoorzaamheid, en ik hoop het te doen. Mijn God, ik

beloof het u vast, ik wil niets achterlaten van wat ik voortaan als u het meest welgevallig zal kennen, al moest ik ook alles er om verliezen, ouders, vrienden, achting, gezondheid, ja zelfs mijn leven! Wat zou het ook zijn alles te verliezen, mits men u behage? Gelukkig verlies, als alles verloren en ten offer gebracht wordt om uw Hart te behagen, o God mijner ziel! Ik bemin u, o hoogste Goed, boven alle goed beminnelijk! Ik vereenig, in deze mijne liefde tot u, mijn arm hart met al de Serafijnen, die van liefde tot u branden, ik vereenig het met het Hart van Maria met het Hart van Jesus! Ik bemin u uit al mijne krachten, en u alleen wil ik beminnen, en altijd wil ik u alleen beminnen!

SCHIETGEBED.

Mijn God! Mijn God! Ik
behoor aan u en gij behoort
aan mij!

Geestelijke communie. Blz. 34.

AAN MARIA.

De gelukzalige Amadeus zegt,
dat „onze allerheiligste koningin
„Maria voortdurend voor Gods
„aanschijn staat, om onze pleit-
„bezorgster te zijn, en hare ge-
„beden, die zoo machtig zijn
„bij God, voor ons te stor-
ten”: *Adstat beatissima Virgo*
vultui conditoris, prece poten-
tissima semper interpellans pro
nobis. „Want,” voegt hij er
bij, „die goedertieren vrouwe
„ziet onze ellende en de ge-

„varen, waarin wij verkeerem,
„en in haar moederliefde heeft
„zij medelijden met ons, en komt
„ons te hulp”: *Videt enim nostra
discrimina, nostrique clemens ac
dulcis domina materno affectu
misceretur* ¹⁾. O mijne voor-
spreekster en allerteederste moe-
der, gij kent dan in dit uur den
ellendigen staat van mijne ziel;
gij ziet, wat gevaren mij omrin-
gen, en gij draagt uwe gebeden
voor mij op. O bid, bid, en houd
niet op met bidden, tot ik u in
den hemel daarvoor mag komen
danken. *Tu post Unigenitum
tuum certa fidelium salus* ²⁾:
„gij,” zegt de godvruchtige Blo-
sius, „gij zijt, o allerzoetste Maria,

---

¹⁾ De laud. B. V. Hom. 8.

²⁾ Par. an. p. 2. c. 4.

na Jesus, de zekere zaligheid van uwe getrouwe dienaars. Deze genade smee ik thans van u af: maak mij zoo gelukkig, dat ik uw getrouwe dienaar zij tot aan mijn dood, opdat ik u bij mijn sterven kome danken in den hemel! Dáár kan ik zeker nooit meer van uwe heilige voeten gescheiden worden, zoolang God zal God zijn!

SCHIETGEBED.

O mijne moeder Maria, maak dat ik u altijd blijve toebehooren!

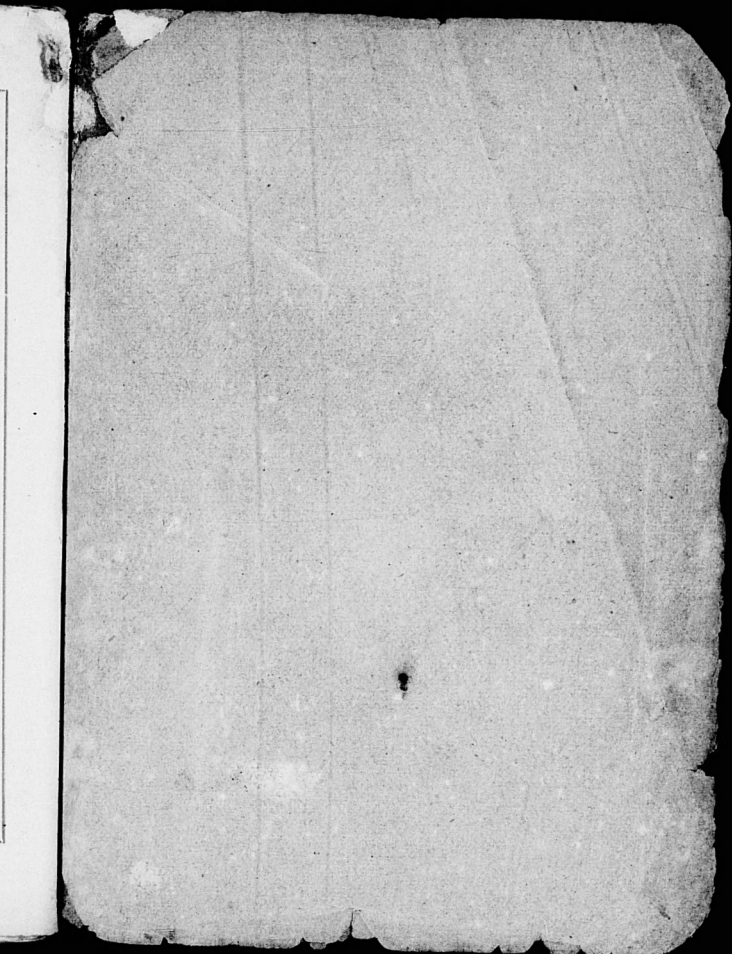
GEBED TOT MARIA.

O allerheiligste, enz. Blz. 47.

Mijn Goed en mijn God,
Gij gaaft U aan mij!
Neem 't offer mijns harten,
En blijf mij steeds bij!

*Quid enim mihi est in coelo,
et a te quid volui super ter-
ram? . . . Deus cordis mei, et
pars mea Deus in aeternum (Ps.
72, 25, 26). Wat is mij in den
hemel, en wat wil ik buiten u
op aarde? . . . Gij zijt de God
mijns harten, en mijn deel zijt
gij, o God, in eeuwigheid!*

EINDE.

Bij F. H. J. BEKKER is ook v
krijgbaar:

DE

LUXE UITGAVE

VAN

Bezoeken bij Jesus Christ

IN HET

Allerheiligste Sacrament

EN BIJ DE

Onbevleete altijd Maagd en Moeder Gods Ma.

Prijs: gebonden f 1.10